

ISMERD MEG AZ ISZLÁMOT

[Magyar – Hungarian – مجري]

Dr. Munqidh bin Mahmoud Assaqa

Fordította:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Julia Gabriel

Ellenőrizte: Gharabli Gabriella

2015 - 1436

IslamHouse.com

﴿ تعرف على الإسلام ﴾

« باللغة المجرية »

منقذ بن محمود السقار

ترجمة:

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& جوليا جبريل

مراجعة: جبريلا غرابلي

2015 - 1436

IslamHouse.com

Tartalom

Köszönetnyilvánítás

Bevezetés

Az „iszlám” jelentése

Az iszlám pillérei

Az első pillér: Kijelenteni Allah Egyedülvalóságát és

Mohamed próféataságát

A második pillér: Az ima elvégzése

A harmadik pillér: Zakáh (kötelező adakozás)

A negyedik pillér: A böjt Ramadan hónapban

Az ötödik pillér: A Zarándoklat elvégzése Allah Szent

Házához

Az istenszolgálat fogalma az iszlámban

Istenszolgálat és erkölcs

A parancsolatok rangsorolása az iszlámban

Az iszlám törvénykezés tulajdonságai és céljai

Első: az iszlám törvénykezés tulajdonságai

A. Az iszlám törvény isteni eredetű és isteni célja van

B. Igazság és egyenlőség

C. Átfogóság és stabilitás

D. Realisztikus idealizmus

Második, az iszlám törvénykezés céljai

A. A vallás védelme

B. Az emberi élet védelme

C. Az elme védelme

D. A leszármazás védelme

E. A vagyon védelme

A hit pillérei

Az első pillér: Hit Allahban (swt)

A második pillér: Hit az angyalokban

A harmadik pillér: Hit a Szent Könyvekben

A negyedik pillér: Hit a küldöttekben

Az ötödik pillér: Hit az Ítéletnapban

A hatodik pillér: Hit a sorsban és az elrendelésben

Válasz néhány hamis vádra

Első: Nők az iszlámban

Második: Iszlám és terrorizmus

Harmadik: Az iszlám és a nem muszlimokkal való bánásmód

Negyedik: A muszlimok és a jelen kihívásai

Összegzés

Köszönetnyilvánítás

Mindenekelőtt minden hála és köszönet a Mindenható Istennek – Allahnak. Nagy megtiszteltetés, hogy bemutathatom e szerény erőfeszítést olvasóimnak, abban a reményben, hogy a Mindenható Isten segít nekik hasznosulni belőle, és őket és engem is azok közé helyez, akik ismerik az igazságot, és akik a helyes útra vezettetnek.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) hagyományát követve abban, hogy megköszönjük azoknak, akik szívességet tettek nekünk, szeretném megköszönni mindazoknak az embereknek, akikről segítséget kaptam e munka elkészítése során és lehetséges, hogy sikerem e munkában az ő imáik eredménye, hogy kérték a Mindenható Istent segítsen nekem véghezvinni.

Szeretném kifejezni, hogy nagyra értékelem és hálás vagyok nemes lelkű szüleimnek, akik a legnagyobb szívességet tették nekem, hogy felneveltek és támogattak engem. Hálámat fejezem ki hűséges feleségemnek is, folyamatos támogatásáért, segítségéért, és azért, hogy mellettem állt, miközben ezen a munkán dolgoztam.

Teljes szívemből szeretném köszönetemet és hálámat kifejezni a fordítócsoporthoz, akik nagy szerepet játszottak abban, hogy ez a könyv elérjen az olvasókhoz.

Végül köszönetemet és hálámat fejezem ki Dr. John Ealesnek, aki nagy szívességet tett nekem azáltal, hogy a végső lektorálást elvégezte, és azzal együtt, hogy más hitet vall, fontosnak tartja az igazság keresését és a tudományos módszerek alkalmazását a kutatásban és a vitában.

Köszönetemet és hálámat fejezem ki minden testvéremnek, barátomnak és kollégámnak, akik bármilyen szerepet játszottak e könyv létrehozásában.

Dr. Munqidh bin Mahmoud Assaqar

Bevezetés

Hála Allahnak¹ (swt)² a világok fenntartójának és boldogítójának, és béke és áldás legyen minden küldöttén.

A próféták vallása egy vallás, mert Allah (swt) elküldte küldötteit és kinyilatkoztatott Könyveit, amelyek egy lényegyet hordoznak, az egyistenhitet, és azt parancsolják az embereknek, hogy helyes erkölccsel és szép viselkedéssel éljenek.

Amikor Allah (swt) elküldte Mohamedet (Allah áldása és békéje legyen vele)³, azt parancsolta neki, amit a többi

¹ A muszlimok szívesebben használják az „Allah” nevet, amely egyike a legszebb neveknek és a Mindenható Isten legnagyobb neve a magyar „Isten” szó helyett. Az „Allah” szó tiszta és egyedi, nem úgy, mint a magyar „Isten” szó, amelyet több formában is lehet használni. Ha egy „k”-t adunk hozzá, akkor „istenek”-et kapunk, ami az isten többes száma. Allah Egy és egyes számban létezik, nincs többes számú alakja. Ha „nő”-t illesztünk hozzá, akkor az „isten” szó „istennő” lesz, ez a nőnemű istenség. Az Allah szónak nincs nőnemű vagy hímnemű alakja. (Dr. Zakir Abd Al-Karim Naik, *Isten fogalma a nagyobb vallásokban*)

² A muszlimok nem említik Allah nevét dicséret nélkül. A swt betűk jelentése az arab szubhanahu wa ta'ala szavak rövidítése, amely azt jelenti: „Dicsőítsék és magasztaltassék!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:43]

³ A muszlimok a Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) nevét nem említik anélkül, hogy ne fohászkodnának érte.

prófétának. Allah (swt) az utolsó prófétaként küldte őt (Allah áldása és békéje legyen vele) az egész emberiséghez, hogy az ő vallását fogadja el mindenki vallásaként, és teljessé tette üzenetével a korábbi üzeneteket.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) üzenete a végső üzenet Allahtól (swt), és meghatározó tulajdonságai miatt ez a leggyorsabban terjedő vallás a Földön. Az iszlám civilizációja a Föld felén elterjedt, és nemzetek versengenek, hogy ez legyen a vallásuk, amiatt, amit találnak benne. Ennek az az oka, hogy az iszlám összeegyeztethető az ösztönökkel és az ésszel, és egy lágy, könnyen megérthető hit.

Az iszlámnak ez a sikere többeket ellene fordít. Nincs olyan vallás vagy hit, amely olyan rágalmozásokon ment keresztül, mint az iszlám. Gondolkodók hadserege igyekezett ártani az iszlámnak azáltal, hogy elrejteti a tényeket és hamis hibákat ró fel neki, vagy félreértelmezi, hogy az emberek távol maradjanak a tényektől és az iszlám lényegétől.

Nem tagadható le az sem, hogy vannak olyan muszlimok is, akik rossz hírért kelti az iszlámnak rossz tettekkel és tudatlansággal, amelyeknek semmi közük az iszlámhoz. Az iszlám így ellenségeinek kalapácsa és néhány követője tudatlanságának üllője közé került.

Az ésszerűen gondolkodó, intelligens ember, aki igyekszik megérteni a vallást, annak lényegét kell, hogy figyelembe vegye, és ez alapján ítéletet alkotnia, és nem a követői viselkedéséből, vagy ellenségei vádjából kiindulva. Minden vallás vagy hit rendelkezik olyan követőkkel, akik helytelenül viselkednek, és figyelmen kívül hagyják a törvényeit, de senki nem ítéli meg ezeket a vallásokat vagy hitrendszereket az ilyen helytelen viselkedés alapján. Az

intézményeket, és vallásokat még inkább, a lényegük és törvényeik alapján kell megítélni, nem követőik viselkedése alapján; tehát az embernek az iszlámot kell megérteni, hogy milyen, a hamisságok és rágalmazások nélkül.

Ha tudni szeretnénk, milyen az iszlám, nem találunk jobb bemutatást, mint a Gábriel (béke legyen vele)¹, a mennyei teremtmények kinyilatkoztatással megbízott küldötte és Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele), az emberi lények kinyilatkoztatással megbízott küldötte közti beszélgetést. Gábriel (béke legyen vele) eljött Mohamed Próféta-hoz (Allah áldása és békéje legyen vele), és megkérdezte őt az iszlám alapjairól, hogy a Próféta társai meghallják és megértsék.

„’Ó Mohamed! Beszélj nekem az iszlámról!’ Erre Allah küldötte (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: ’Az iszlám az, hogy tanúsítod, nincs más isten kivéve Allah, és Mohamed Allah küldötte, betartod az imádkozást, megadod a zakátot (kötelező adományt), böjtölsz Ramadánban, és elvégzed a zarándoklatot a Házhoz (a Mekkai szentélyhez), ha képes vagy módot találni rá.’ [Az idegen erre] azt mondta: ’Igazat szóltál!’ Omár azt mondta: ’Mi pedig elcsodálkoztunk azon, hogy feltesz egy kérdést, majd azt mondja neki (a Próféta-nak), hogy igazat szólt!’ [Aztán] így folytatta: ’Beszélj hát nekem az imánról (a hitről)!’ Allah küldötte azt mondta: ’(A hit az) hogy hiszel Allahban, angyalaiban, Könyveiben, küldötteiben, és az Utolsó Napban, és hiszel az elrendelésben, annak jó és rossz oldalában.’ [Az idegen erre] azt mondta: ’Igazat szóltál! Beszélj hát nekem az

1 A muszlimok a prófétákat vagy angyalokat nem említik anélkül, hogy ne fohászkodnának értük.

ihszánról (a jóságosságról, a jó, őszinte tettről)!’ Allah küldötte azt felelte: ’(A jóságosság az) hogy úgy szolgálod Allahot, mintha látnád, s ha nem is láthatod Őt, hát Ő bizony lát téged!’” Ezek az iszlám általános alapjai; furcsa, hogy vannak, akik ezt kritizálják.

Ezeket az alapokon fogom elmagyarázni és kifejteni, hogy megmutassam az erkölcsi előrelátást és isteni bölcsességet, hogy az iszlámot Allah ezekre az alapokra helyezte. Azt is ki fogom fejteni és bizonyítékok alapján el fogom magyarázni, hogy az iszlám befektetése, terrorizmussal, gyűlöletkeltéssel és a nők iránti rossz bánásmóddal való vádolása teljesen alaptalan. Tehát válaszolni fogok a hamis állításokra, és bemutatom az iszlám alapjait mindazoknak, akik szeretnék megérteni.

Ezt az üzenetet az igazság elmagyarázása érdekében publikáljuk, amely kinyitotta szíveinket és meggyőzte elménket. Ez az üzenet felhívás az iszlám megértésére, amelynek eredménye az, hogy az ember az igaz hívők közé kerül, és azok közé, akik elnyerték Allah (swt) elégedettségét.

„Azok pedig, akik hittek és jótettek cselekedtek, ők a legjobb teremtmények közül valók. ~ Jutalmuk az ő Uruknál van. Éden kertjei lesznek azok, amelyekben folyók folynak és örökké ott fognak időzni. Tetszését leli Allah bennük és ők is tetszésüket lelik Benne. Ez pedig annak jár, ki féli Urát.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 98:7-8]¹

Kérjük Allahot (swt), hogy fogadja el ezt a munkát és legyen vele elégedett!

¹ Okváth Csaba Abdul Rahman fordítása

Az „iszlám” jelentése

Az iszlám pillérei és ismérvei bemutatása előtt szükséges az „iszlám” szó megértése.

Az „iszlám” szó sok jelentést takar: alávetés, biztonság, béke. Ebben a tanulmányban, amikor említjük e szót, azt a vallást jelenti, amit Allah (swt) kinyilatkoztatott Mohamed Próféta-nak (Allah áldása és békéje legyen vele). Allah (swt) az iszlám nevet adta e vallásnak, mert a csak Neki (swt) való teljes alávetést jelenti, engedelmisséget szabályainak és az Ő parancsai követését. Ez a szó nem egy próféta vagy egy ország nevéből származik, hanem az Allahnak (swt) való teljes alávetésből, amely örökké ugyanaz marad.

Az iszlám Allah (swt) vallása, amelyet kinyilatkoztatott minden prófétájának. Mindannyian ugyanazokat az alapokat hirdették, amelyek kijelentik Allah (swt) Egyedülvalóságát, az Ő dicséretét, imádatát, parancsai követését, a magas erkölcs betartását és az emberi viselkedés javítását. A különbözőségek, amelyeket ma látunk a különböző vallások közt az igazság elnyomása miatt vannak, és azért, mert megváltoztatták Allah (swt) korábbi Üzeneteit.

Allah (swt) a nemes „muszlim” nevet adta a hívő embereknek minden időben. Ő (swt) azt mondja:

„Ő nevezett benneteket muszlimnak már korábban is és ebben (a Koránban) is.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:78], mert a muszlim (aki hisz Allah (swt) bármelyik prófétájában) követi az iszlám törvényét,

aláveti akaratát Allahnak (swt), engedelmeskedik Neki és követi az Ő parancsolatait.

Noé (béke legyen vele), a próféták atyja azt mondta népének:

„Én arra kaptam parancsot, hogy azok közé tartozzam, akik alávetik magukat (muszlimok).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:72], és Ábrahám és fia, Izmael (béke legyen velük) folyamatosan fohászokdalt Allahhoz (swt), hogy muszlimmá tegye őket:

„Urunk! tégy minket odaadóan alávetőkké (muszlimokká) Veled szemben, és a leszármazottainkat igaz hitel hívő közösségé.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:128]

Jákob (béke legyen vele) összehívta fiait, mielőtt meghalt, és azt tanácsolta nekik, hogy kövessék Ábrahám (béke legyen vele) vallását, az iszlámot:

„És midőn mondta neki az Ura: 'Vesd alá magad (legyél muszlim)' Ő azt mondta: 'Alávettem magam a Világok Urának.' Ibráhím (Ábrahám) örökül hagyta fiainak, Jaqúbbal (Jákobbal) együtt: 'Ó fiaim! Allah kiválasztotta nektek a vallást. Ne haljatok hát meg, csak úgy, hogy alávetitek magatokat (muszlimok vagytok)!’ Vagy talán tanúi voltatok annak, midőn a halál eljött Jaqúbbhoz (Jákobhoz), midőn mondta fiainak: 'Mit fogtok szolgálni utánam?’ Mondták: 'A te Istenedet fogjuk szolgálni, és atyáid, Ibráhím (Ábrahám), Iszmáíl (Izmael) és Iszháq (Izsák) Istenét, az egyedüli Istent, és Neki vetjük alá magunkat.’” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:131-133]

Mózes (béke legyen vele) szintén azt kérte a népétől, hogy engedelmeskedjen az iszlám törvényeinek, amelyeket elfogadtak. Azt mondta:

„Ó népem! Ha hisztek Allahban, Reá hagyatkozzatok! Ha alávetitek magatokat muszlimként.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:84] és Fáraó mágusai elfogadták hívását és azt mondták:

„Urunk! Vétezz fel bennünket állhatatos kitartással és muszlimként szólíts el bennünket!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:126]

József (béke legyen vele) azt kérte Allahtól (swt), hogy segítsen neki muszlimnak maradnia haláláig, és hogy a jóra való muszlimokkal együtt hívja majd őt Magához:

„Végy Magadhoz muszlimként és engedd, hogy a kegyesekhez csatlakozzam!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 12:101]

Amikor Sába királynője belépett Salamon (béke legyen vele) palotájába és látta a prófétaság jeleit, azt mondta:

„Uram vétkeztem magam ellen! Szulaimánnal (Salamonnal) együtt alávetem magam Allahnak, a Világok Urának.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 27:44]

Az utolsó Próféta, Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) rávilágít az összes próféta vallásának egységére. Azt mondta: **„Közelebb állok Jézushoz, Mária fiához, mint**

bárki ebben az életben és a túlvilágon, minden próféta testvér, különböző édesanyától származnak, de vallásuk egy.¹

Tehát minden próféta vallása egy vallás, mivel egy alapra épül, amely a hit Allah (swt) Egyedülvalóságában, Őt imádni egyedül és betartani az Ő parancsait. Ez az iszlám, a vallás, amit Allah (swt) elfogad, ahogyan Ő (swt) mondja:

„Bizony a vallás Allahnál az iszlám (alávetés az Ő Akaratának).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:19] és Ő (swt) nem fog elfogadni más vallást:

„Aki az iszlám helyett más vallás után vágyakozik, az attól nem fogadtatik el. És az a túlvilágon bizony a kárvallottak közé fog tartozni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:85]

Allah (swt) azt mondja Mohamed Prófétának (Allah áldása és békéje legyen vele):

„Mondd: 'Nem hozok én újítást a küldöttek között.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 46:9], mert az alapja annak, amit ő (Allah áldása és békéje legyen vele) hirdetett, ugyanaz, mint amit azok hirdettek, akik testvérei a prófétaságban.

„Mi bizony sugalltunk neked, ahogyan sugalltunk Nuh-nak (Noénak) és az utána következő Prófétáknak és sugalltuk Ibráhímnak (Ábrahámnak), Iszmáílnak (Izmaelnek), Iszháqnak (Izsáknak), Jaqúbna (Jákobnak) és a Törzseknek, Íszának (Jézusnak), Ajjúbna (Jóbnak), Junusznak (Jónásnak), Hárúnnak (Áronnak),

1 Al-Bukhári (3443)

Szulaimánnak (Salamonnak), és Dawúdnak (Dávidnak) a Zsoltárokat adtuk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:163]

Az iszlám pillérei

Az iszlám egy nagy, mindent magába foglaló szerkezet, amely az egész emberi életet átszövi. Őt pillérré épül, amelyet Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) kijelentett, amikor azt mondta: „***Az iszlám öt (alapelvre) épül: Kijelenteni, hogy nincs más Isten, csak Allah és hogy Mohamed az Ő küldötte, az imák rendszeres elvégzése, a kötelező adomány kifizetése, a Zarándoklat elvégzése, és a Ramadan havi böjt.***”¹

Elmagyarázom és kifejtem ezeket a pilléreket és jelentésüket röviden, az olvasó a további részleteket megtalálja az iszlám vallástudományi könyvekben.

Az első pillér: Kijelenteni Allah (swt) Egyedülvalóságát és Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) prófétaságát.

Allah (swt) Egyedülvalóságának kijelentése

Minden próféta azt hirdette népének, hogy Allah (swt) a világok Fenntartója és Boldogítója egy. Kijelentették Allah (swt) jellemzőit, A Leghatalmasabb, Aki teremtette ezt a csodálatos univerzumot ilyen gyönyörű, hihetetlen és szervezett módon. Megerősítették azt is, hogy Ő (swt) az egyetlen, Aki méltó az imádatra.

Szükséges itt megemlítenem, hogy Allah (swt) létezése nem a Szent Korán legfontosabb témája, mivel ez ösztönösen benne van minden muszlimban és nem-muszlimban. Minden

¹ Al-Bukhári (8) és Muszlim (16)

része ennek az univerzumnak arra indít, hogy higgyünk egy Hatalmas teremtőben. Valójában minden teremtett lény körülöttünk Allah (swt) létezésére, nagyságára és tökéletességére utal.

Az emberek soha nem tagadják Isten létezését, még ha különböző nevekkal vagy tulajdonságokkal is ruházzák fel. Megegyeznek abban, hogy az univerzumnak van egy Hatalmas teremtője. Vannak, akik „elkerülhetetlen létezőnek” hívják, aki mindent teremtett.

Még az ateisták és a szabad gondolkozók sem tagadják egy nagy erő létezését, amely ezt az univerzumot ilyen tökéletes rendszerrel létrehozta. Ugyanakkor elutasítják az egyház által használt nevet (Isten), és egy nem tisztázott, kitalált névvel, a „Természet Törvényével” helyettesítik. A „természet” szó nem egy konkrét dologra utal, tehát az ember nem értheti meg belőle, hogy az első ember, aki a természet része, teremtette volna önmagát, és nem is fogja azt gondolni, hogy a tengerek és óceánok teremtették magukat bizonyos idővel ezelőtt. A „természet” szóból azt sem lehet megérteni, hogy a madarak és más állatok teremtették volna önmagukat. Még a legegyszerűbb teremtmény, mint a baktérium sem képes arra, hogy az élet lényegét, amely benne létezik, adja önmagának. Senki nem ellenkezik azzal, hogy ez az univerzum egy nagy, Bölcs és Igazságos Teremtő teremtménye, Aki a mi Urunk.

„Magasztald a Legmagasztosabb Urad nevét! ~ Aki (mindent) megteremtett és megformázott, ~ Aki mindennek előre megszabta mértékét és az igazak útjára vezetett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 87:1-3]

A „Természet Törvénye” támogatói igazságosabbak lennének, ha a „természet Teremtőjét” mondanának helyette.

**„Vagy a semmiből teremtettek? Vagy ők a teremtők?
~ Talán ők teremtették az eget és a földet? Nem!
Nincsenek ők meggyőződve. ~ Vagy náluk vannak a te
Urad raktárai? Avagy ők az uralkodók?” [A Kegyes Korán
értelmezésének fordítása, 52:35-37]**

Amikor Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társa, Dzsubair ibn Mu'tim (Allah legyen vele elégedett) hallotta a Koránnak ezt a versét, azt mondta: **„A szívem majdnem kirepült.”¹**

Az ateizmus, amely letagadja a teremtő létezését, abnormális, és az emberi ész és ösztön is elutasítja. Ha az ember, aki különleges a teremtmények között elméjével, gondolatával, akaratával és azzal a képességével, hogy fel tudja használni a dolgokat, képtelen megteremteni önmagát vagy másokat, akkor mennyi esélye van a többi teremtménynek erre?

Tehát nem marad más, mint elfogadni egy Hatalmas Isten létezését, mivel az egész univerzum minden egyes része az Ő létezésének a jele, és tanúsítja az Ő Nagyságát és Tökéletességét.

A legfontosabb kérdés, amelyben minden próféta egyetértett, Allah (swt) egységének kijelentése, és az Ő egyedüli imádata. Ez volt üzenetük lényege:

1 Al-Bukhári (4854)

„Nem bíztunk meg előtted egyetlen küldöttet sem feladattal csak úgy, hogy sugalltuk neki: 'Nincs más isten csak Én (Lā ilāha illā Anā)! Engem szolgáljatok hát!'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:25]

A Szent Korán feljegyzi a próféták kijelentéseit, amelyet Noé, Húd, Száleh, Su'aib és mások mondtak:

„Ó népem! Szolgáljátok Allahot! Nincs a számotokra más isten Rajta kívül!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:85]

A próféták figyelmeztették is népeiket, nehogy másokat imádjának Allah (swt) helyett, mindegy, hogy az a másik istenség egy ember, kő, állat, vagy angyal.

„És bizony már korábban azt a sugallatot kaptad te és azok, akik előtted voltak, hogy ha társítasz, akkor cselekedeteid kárba vesznek és a kárvallottak közé fogsz tartozni. ~ De Nem! Szolgálj Allahot és tartozz a hálásak közé!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:65-66]

Jézus (béke legyen vele) egyike volt a prófétáknak, akik figyelmeztették a népüket, hogy ne imádjának mást Allahon (swt) kívül.

„A Messiás mondta: 'Ó Izrael fiai! Allahot szolgáljátok! Az én Uramat és ti Uratokat!' Aki pedig társítást követ el Allahal szemben, Allah az ő számára tilalmassá tette a Paradicsomot. És az ő menedéke a Tűz lesz. A bűnösöknek nincsenek segítők.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:72]

Az emberi elme és gondolat képtelen arra, hogy megismerje Allah (swt) Neveit és Tulajdonságait; ezért Allah (swt) az Ő akaratával megtanította nekik Neveit prófétáin (béke legyen velük) keresztül és azáltal, hogy kinyilatkoztatta Szent Könyveit nekik, és ez volt az egyik legfontosabb téma, amelyet az emberiség kapott.

Allah (swt) megemlíti utolsó Könyvében, a Szent Koránban, hogy Ő (swt) birtokolja a legszebb, legméltóságteljesebb és legtökéletesebb Neveket.

„Allah! Nincs más isten csak Ő (Lā ilāha illā Huwa)! Őt illetik meg a Legszebb Nevek (al-Asmā-u'l-Husnā).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:8]

Allah (swt) szép Nevei közé tartoznak azok, amelyeket a következő versekben olvashatunk:

„Ő Allah! Akin kívül nincs más isten csak Ő (Lā ilāha illā Huwa). A rejtett és a látható dolgok Tudója, Ő a Könyörületes és az Irgalmas (Ar-Rahīm). ~ Ő Allah! Akin kívül nincs más isten csak Ő (Lā ilāha illā Huwa). A Király (Al-Malik), a Szentséges (Al-Quddūs), a Béke (As-Salām), a Biztonságot Adó (Al-Mu'min), a teremtményeire Felügyelő (Al-Muhaymin), a Hatalmas (Al-'Azīz), a Mindenható (Al-Ġabbār), a Fenséges (Al-Mutakabbir). Magasztaltassék Allah (Subḥanā-Llāhi)! Magasan felette áll Ő annak, amit társítanak (Mellé). ~ Ő Allah, a Teremtő (Al-Hāliq), a Létrehozó (Al-Bārī'), a Megformázó (Al-Maṣawwir). Őt illetik meg a Szép Nevek. Az Ő dicsőségét zengi mindaz, ami az egekben és a földön van. Ő a Hatalmas (Al-'Azīz) és a Bölcs (Al-Hakīm).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 59:22-24]

Ezek az Isteni Nevek jelzik és megerősítik Allah (swt) Tulajdonságainak tökéletességét, és hogy Ő (swt) mindenk felett áll. Ő (swt) minden király Ura és Királya, a Legbölcsebb, Allah (swt) a Leghatalmasabb, és senki nem hasonlít Rá.

„Nincs Hozzá hasonló! Ő a Halló (As-Samī‘a, és a Látó (Al-Bašīr).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:11]

Ő (swt) az Egyedüli és az Egyetlen:

„Mondd: Ő Allah az Egyedüli és az Egyetlen! ~ Allah, Aş-Şamad (Akihez minden teremtmény fordul). ~ Nem nemzet és nem nemzetett. ~ És senki és semmi nem hasonló Őhöz.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 112:1-4]

„Allahról ezért ne mondjatok példázatokat! Allah tud, ám ti nem tudtok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:74]

Hinni Allahban (swt), hogy Övé a tökéletes Tulajdonságok, az embert jó viselkedéshez vezetik, mert tudja, hogy Allah mindig Tudja, hogy ő mit csinál. A hívő tudja, hogy Allah (swt) mindig Nézi őt, tudja, hogy Allah (swt) mindent Tudó, a dolgok legjobb Ismerője, és a Leghatalmasabb; ezért szégyellni fog bünt elkövetni.

A hívőt attól is távol fogja tartani a szégyenérzet, hogy tiltott cselekedeteket hajtson végre Allah (swt) felügyelete alatt. Tudván, hogy Ő (swt) a Leghatalmasabb, aki képes őt megragadni és megbüntetni, inkább szolgálni fogja Őt (swt) és jótetteket cselekedni, hogy elnyerje az Ő jutalmát és bekerüljön Allah (swt), a Megbocsátó, a Legkedvesebb és a Legbőkezőbb

Paradicsomába. Tehát a hívő jobbítani fogja viselkedését Allah (swt) büntetésétől való félelmében és az Ő jutalmában reménykedve. Allah (swt) azt mondja ezekről a hívőkről:

„(...)ők sietve buzgólkodtak a jó cselekedetek végzésében és Hozzánk fohászokdtak vágyakozva és félve és alázatosak voltak Irántunk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:90]

A muszlim, amikor hisz Allahban (swt) az Egyben és Egyetlenben, a Teremtőben és Ellátóban (Aki mindenről gondoskodik), csak Hozzá (swt) fog fordulni örömeiben és szomorúságában, kis és nagy kérdéseivel; mert biztos Allah (swt) létezésében. Ezen túlmenően a muszlim abban is hisz, hogy Allah (swt) közel van a jó emberekhez, hogy Ő (swt) tudja titkaikat és tetteiket, és hogy minden dolog feletti uralom az Ő (swt) Kezeiben van.

„Az Ő parancsa, ha akar valamit, csak annyi, hogy azt mondja neki: 'Légy!' És az már létezik is. ~ Magasztaltassák Az, Akinek a kezében van mindennek az uralása! És Őhöz fogtok visszatérni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 36:82-83]

„Övé az egek és a föld összes kulcsa. Annak biztosít megélhetést, akinek akar, máskor szűkebben mér. Ő mindennek a Tudója.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:12]

Ha valaki azokra a megszámlálhatatlan kegyekre gondol, amelyekkel Allah (swt) ellátta őt, szíve túlcsordul Allah (swt) iránti szeretettel.

„Ám azok, akik hisznek erősebb szeretettel vannak Allah iránt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:165]

Hogyan tudná nem szeretni Allahot (swt) ha Ő (swt) szereti engedelmes, jó szolgálót?

Allah (swt) azt mondja:

„Allah bizony a jóra valókat szereti.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:195]

„Allah szereti a megbánásra készeket és azokat, akik megtisztulnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:222]

„Allah szereti az állhatatosan kitartókat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:146]

„Bizony Ő az, Aki a teremtést elkezdte és majdan meg is ismétli. Ő a Megbocsátó és a Szeretetteljes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 85:13-14]

Ez a szeretet Allah (swt) iránt a muszlimot arra készíti, hogy imádjá Allahot (swt) vágyjon az Ő (swt) elégedettségére, hogy elérje az örök életet a Paradicsomban, amelyet Allah (swt) előkészített jóra való szolgálóinak.

„Egyetlen lélek sem tudhatja milyen szemet gyönyörködtető öröm rejtett el a számukra annak a jutalmaként, amit cselekedtek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, Szent Korán 32:17]

A muszlim szeretete Ura (Allah swt) iránt megőrzi őt attól, hogy bármi olyasmit tegyen, ami Ura (Allah swt) tetszése

ellenére van; tehát gyűlölni fogja azt, amit Ura (Allah swt) gyűlöl. Allah (swt) csak a rossz szavakat, rossz tetteket és az erkölcstelenséget gyűlöli.

„Bizony Allah nem szereti azt, aki áruló és bűnös.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:107]

„Allah nem szereti a romlást terjesztőket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:64]

„És ne lépjétek át (a határt)! Allah bizony nem szereti az áthágókat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:87]

Kijelenteni hogy elfogadjuk Mohamedet (Allah áldása és békéje legyen vele), mint Allah (swt) küldöttét

Hogy az emberiségnek ne legyen az a kifogása, hogy nem ismerte az Ő parancsait és szabályait, Allah (swt) elküldte küldötteit, és végül az utolsó küldöttet az egész emberiséghez, Mohamedet (Allah áldása és békéje legyen vele).

„Az emberiség egészéhez küldtünk el téged, hogy az örömhír hozója és intő légy.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 34:28]

Az egész emberiség küldöttének lenni Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) egyedüli tulajdonsága, minden más próféta felett, ahogyan ő mondta: „Allah (swt)

minden prófétát csak saját népéhez küldött, Ő (swt) engem pedig minden néphez küldött.”¹

A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) Mohamed, Abdullah fia, aki Abdul Muttalib fia volt, és a Qurais törzsből származnak. Árva volt, Mekka szent városában született Kr. u. 571-ben, és ugyanitt nőtt fel. Amikor ő (Allah áldása és békéje legyen vele) negyven éves lett, Allah (swt) próféataságot adott neki. Gábiel angyal (béke legyen vele) elment hozzá a Hira barlangba, Mekkától keletre, és elvitte hozzá a kinyilatkoztatást. Akkor Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) elkezdte hirdetni az Üzenetet és hívta az embereket, hogy fogadják el az iszlámot, de csak néhányan fogadták el azt, miközben a törzse vezetői elutasították.

Azok a vezetők, akik visszautasították az iszlámot attól való félelmükben, hogy elveszítenék vezető pozíciójukat és hatalmukat, hazugsággal vádolták őt (Allah áldása és békéje legyen vele), bántalmazták őt, és vadul megkínózták és megölték néhány társát. Ennek következtében Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) és a hívők kivándoroltak Jathrib-ba (mostani neve Al-Medina Al-Munawwara), ahol ő (Allah áldása és békéje legyen vele) megalapította az iszlám társadalmat, amely Allah iránymutatását követi.

Az első dolog, amit Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) tett, hogy épített egy mecsetet, majd arra kérte a muszlimokat, hogy kössenek testvéri szövetséget egymás között, bár különböző származásúak voltak. Ezenfelül ő (Allah áldása és békéje legyen vele) egyességet kötött a

¹ Al-Bukhári (438) és Muszlim (521)

zsidókkal, hogy békében éljenek együtt és közösen védelmezzék a várost.

Míg ő (Allah áldása és békéje legyen vele) Al-Medina Al-Munawwarában volt, meghívta az arabokat és másokat, hogy higgyenek neki, és üzeneteket küldött az idejében uralkodó királyoknak és vezetőknek, elmagyarázva nekik a vallás alapelveit. Néhányan hittek neki, mások elutasították meghívását, ellenségességet mutattak, és hadsereget küldtek, hogy harcoljanak vele. A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) harcolt ellenségei ellen, akik ellenkeztek az Üzenetével, míg Allah (swt) győzelmet adott neki, és az iszlám elterjedt az egész Arab-félszigeten 633.-ban bekövetkezett halála előtt.

Allah (swt) jelekkel támogatta Mohamed Próféát (Allah áldása és békéje legyen vele), hogy bizonyítsa prófétaságát, ahogyan Ő (swt) jeleket adott a többi prófétának és küldöttnek is, de Allah (swt) Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) jele különbözővé tette a többi prófétáénál. Ez a jel sugárzó és fényes bizonyítéka annak, hogy Dicsőséges hatalma nem fogyatkozik az idő múlásával, nem szűnik meg egyik napról a másikra, és örökké megmarad, amíg az iszlám létezik.

A jel, ami Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) örökös csodája, a nagy és nemes Szent Korán, a csodálatos Könyv, amely az emberiséget csodálatra készíti, senki nem tud ilyen könyvet, vagy akár egy fejezetet létrehozni, és soha nem is fog tudni.

„Mondd: 'Ha összegyülnének a dzsinnek és az emberek arra, hogy ehhez a Koránhoz hasonlót hozzanak elő, nem lennének képesek ehhez hasonló előhozni. Még ha

egymás segítségére lennének is.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:88]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Minden próféta olyan jeleket kapott, amely az ő népe számára volt megfelelő, hogy higgyenek, az én jelem az a kinyilatkoztatás, amelyet Allah (swt) nyilatkoztatott ki nekem, ezért azt kívánom, hogy követőim nagyobb számúak legyenek követőiknél a Feltámadás Napján.”*¹

A Szent Korán tudományos tényeket tartalmaz, amelyek meglepik a tudósokat, mert ez a kinyilatkoztatás Allahtól (swt), a Mindentudótól származik.

„Ám Allah tanúsítja azt, amit (a Korán) lebocsátott neked, az Ő tudásával küldetett az le és az angyalok is tanúsítják.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:166]

A Szent Korán megelőzi a modern tudományt az univerzum keletkezésének leírásában, amikor említi azt, amit a tudósok „Ősrobbanás elméletnek” hívnak. Allah (swt) azt mondja:

„Majd az ég fölé emelkedett, amely ekkor füst volt. És azt mondta annak és a földnek: 'Jöjjetek akarva – nem akarva.' Azok ketten azt mondták: 'Önszántunkból jövünk engedelmeskedni.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:11]

„Talán nem látták azok, akik hitetlenek, hogy az egek és a föld egyetlen hatalmas darab volt, és Mi bontottuk

1 Al-Bukhári (4981) és Muszlim (152)

azokat fel. És a vízből teremtettünk meg minden élő dolgot. Hát nem hisznek?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:30]

A Szent Korán említi az univerzum tágulását, Allah (swt) azt mondja:

„Az eget erővel építettük és kitágítottuk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 51:47]

A Nap, a Hold és a Föld keringését is említi. Allah (swt) azt mondja:

„És a Nap pihenőhelye felé halad. Ez a Hatalmas és a Tudó rendelése. ~ És a Hold, fázisokat szabtuk ki neki, míg úgy nem tér vissza, mint az öreg, elszáradt levél nélküli pálmaág.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 36:38-39]

Ezek a tények és sok más ismeretlenek voltak a tudomány előtt az elmúlt század közepéig.

Egy másik csodálatos tudományos tény, hogy a Szent Korán leírja az embrió fejlődését az anyja méhében. Allah (swt) azt mondja:

„Ó emberek! Ha kétségek között vagytok a Feltámadás felől, (tudnotok kell), Mi bizony porból teremtettünk meg benneteket, majd egy spermacseppből (nutfa), majd egy vérrögéből (‘alaqa), majd egy megformázott vagy formátlan húsdarabból (muđga), hogy megmagyarázzuk nektek. És szilárdan elhelyezzük az anyaméhben azt, amit Mi akarunk egy megszabott ideig, majd mint gyermeket hozunk elő benneteket, hogy azt

követően elérjétek a felnőtt kort. Van közületek olyan, aki elszólíttatik és van olyan, aki a legnyomorúságosabb életkorba jut, hogy ne tudjon semmit azt követően, hogy tudott. Látod a földet terméketlenül. Ám mikor vizet bocsátottunk le rá, megmozdul, sarjadni kezd és mindenféle pompás növényt növeszt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:5]

Ez a méltóságteljes leírás annyira magával ragadta Marshal Johnson professzort, az egyesült államokbeli Thomas Jefferson Egyetem anatómia tanszéke igazgatóját, hogy azt mondta: *„Én, mint tudós, csak olyan dolgokkal foglalkozom, amelyeket képes vagyok megérteni; értem az embriológiát, a biológia fejlődését; értem a szavakat, amelyek le lettek számomra fordítva a Koránból... Nem tudom azonban felfogni, hogy Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) hogyan került ennek az információnak a birtokába. Bizonyosan valahonnan származik az információ; ezért nem látok abban problémát, hogy kijelentsem: isteni közreműködés hatására mondta, amit mondott.”*

Az ember fejlődése című híres könyvében, amelyből a világ számos orvosi egyetemén tanulnak, Keith L. Moore professzor azt mondta: *„Világos számomra, hogy ez az információ Mohamedhez Allahtól jött, mert mindezt az információt csak századokkal utána fedezték fel, és ez bebizonyította számomra, hogy Mohamed Allah küldötte.”¹*

„Mondd: 'Az bocsátotta ezt (a Koránt) le, Aki ismeri az Egekben és a Földben rejtő titkot. Ő a Megbocsátó és

1 Az igazság, a Korán és a Szunna tudományos csodái, 49., 51., 52., 81., 116-120. oldal

a Megkönyörülő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:6]

Tehát ez a tudományos információ – és sokkal több – Allah (swt) világosan fénylő bizonyítéka Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) prófétaságára, mivel az ilyen információhoz abban a korban nem lehetett hozzájutni, különösen nem egy írástudatlan embernek, aki egy tudatlan környezetben nőtt fel.

„És azok, akiknek a tudás adatott, azok látják, hogy ami leküldetett hozzád az Uradtól, az maga az Igazság. És ez az, ami a Hatalmas és a magasztalásra Méltó Útjára vezérel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 34:6]

Ami bizonyítja az ő (Allah áldása és békéje legyen vele) prófétaságát, az az ő jó viselkedése, magasfokú erkölcsse, és fennkölt jelleme. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) így írja le Allah (swt):

„Bizony, te hatalmas erkölcsi jellemmel rendelkezel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 68:4]

Úgy jellemezték őt (Allah áldása és békéje legyen vele), mint **„Az Őszinte, A Megbízható”**, annyira, hogy Mekka népe ezen a néven szólította.

Héraklész, a bizánci császár azt mondta Abu Szufiánnak, aki a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) ellensége volt akkor: **„Tudom, hogy mivel ő (Mohamed Próféta, Allah áldása és békéje legyen vele) őszinte az emberekkel, nem hazudna Allahal (swt) kapcsolatban... Azt kérte tőletek, hogy imádjátok Allahot (swt) és hogy ne imádjatok semmit Mellette, megtiltotta nektek a bálványimádást, és azt**

parancsolta, hogy imádkozzatok, legyetek őszinték, és hogy maradjatok távol (bizonyos dolgoktól)... Ha igazat mondtatok nekem, övé lesz a lábam alatti hely. Tudtam, hogy meg fog jelenni, de nem tudtam, hogy közületek fog származni, ha tudnám, hogy elérhetem őt, azonnal elmennék hogy találkozzak vele, és ha vele lennék, bizonyosan megmosnám a lábait.”¹

Az olyan emberek, akik hamisan állítják magukról, hogy próféták, ezt evilági dolgok elérése érdekében teszik, mint a vagyon, amit át tudnak örökíteni családjukra, vagy hírnév és hatalom, hogy az emberek tapsoljanak nekik. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) vajon ilyen ember volt?

Egy pillantás az életrajzára megmutatja alázatosságát és aszketizmusát, nemes viselkedését, jó modorát, amelyek mind prófétaságát bizonyítják.

Egyik példája a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) aszketizmusának, hogy mikor meghalt, *„Nem hagyott egy dírhemet vagy egy dínárt (sem), egy – férfi vagy női – szolgát sem, csak a fehér öszvérét, a fegyverét és egy földdarabot, amit adományba adott a rászoruló utazóknak.”²*

Ez a föld ugyanaz volt, amelyet Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) utóda (Abu Bakr – az igazoló) nem engedett meg a próféta örököseinek, hogy elvegyék. Azt mondta: „A küldött (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *’Mi nem hagyunk örökséget, hanem amit hagyunk, az adomány.’* Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett)

1 Al-Bukhári (7) és Muszlim (1773)

2 Al-Bukhári (4461)

hozzátette: ***'Mindent meg fogok tenni, amit Allah küldötte tett, mert félek, hogyha bármit elhagynék a hagyományából, eltévelyednék a helyes úttól.'***¹

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) öröksége nem pénz vagy tulajdon volt, hogy vagyont adhatott volna a családjának; hanem a vallás volt, amelyet gyakoroltak utána is. Amikor meghalt, a pajzsa zálogba volt adva egy zsidó embernél harminc egység árpáért.²

A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) annyira figyelembe vette, hogy ezt a világot úgy hagyja el, hogy ne vigyen semmit, hogy felesége, Áisah (Allah legyen vele elégedett) említette, hogy csak néhány darab arany volt a házban, és Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta:

„Minek tartod ezt az aranyat? Hogyan találkozhatok Allahal (swt), ha ezek velem vannak? Oszd szét őket.”³

A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) hírnév és hatalom iránti vágya nem volt nagyobb, mint a pénz iránti vágya. Egy ember elment hozzá (Allah áldása és békéje legyen vele) és azt mondta: ***„Ó urunk, és urunk fia! Ó legjobb közülünk, és a legjobb közülünk fia!”*** A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt felelte neki: ***„Ó emberek, gondolkozzatok el a jóságon, és ne engedjétek, hogy a sátán átverjen titeket! Mohamed vagyok, Abdullah fia, Allah szolgája és küldötte, és nem szeretném, ha magasabbra***

1 Al-Bukhári (3093) és Muszlim (1757)

2 Ahmed (2719)

3 Ahmed (24964)

emelnétek engem annál, mint amilyen rangra Allah (swt) emelt engem."¹

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) az arrogancia és az emberek lenézése minden formáját gyűlölte. Azt sem szerette, ha társai felálltak (tisztelet jeleként), amikor csatlakozott hozzájuk, erről azt mondja társa, Anasz ibn Málík (Allah legyen vele elégedett): *„Jobban szeretjük Allah küldöttét bárki másnál, de amikor megláttuk, nem álltunk fel, mert tudtuk, hogy ő ezt nem szereti.*"²

Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) olyan küldött, aki a tökéletes erkölcsöt sugározza. Egy nap egy ember, aki remegett a Próféától (Allah áldása és békéje legyen vele) való félelmében, odajött hozzá, erre ő azt mondta neki: *„Ne aggódj, mert nem vagyok király, csak egy ember vagyok, egy asszony gyermeke, aki főtt húst eszik.*"³

Felesége, Áisah (Allah legyen vele elégedett) beszélt az otthoni viselkedéséről, megmutatva, hogy ő (Allah áldása és békéje legyen vele) nem csak az emberek előtt volt alázatos, hanem otthon is. *„Valaki megkérdezte: 'Milyen volt az ő (Allah áldása és békéje legyen vele) viselkedése otthon?' Áisah azt felelte: 'Szolgálja családját, és amikor az imaidő eljön, elmegy imádkozni.'* Egy másik elbeszélés szerint azt mondta: *„Olyan volt, mint mindenki más, megvarrta a ruháit, megfejte a kecskét, ellátta magát.*"⁴

1 Ahmed (12141)

2 Ahmed (11936) és At-Tirmidhi (2754)

3 Ibn Mádza (3312) közlésében, igazolva Al-Albáni által a Szahih Ibn Mádza-ban (2677)

4 Al-Bukhári (676) és Ahmed (25662)

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társa, Ibn Maszúd (Allah legyen vele elégedett) elbeszélte, hogy amikor Badr felé mentek, a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) két társával váltogatták egymást a tevén. A két társ azt szerette volna, hogy ők gyalogoljanak és csak a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) üljön a tevén, de ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta nekik: **„Nem vagytok erősebbek nálam, és nekem is szükségem van Allah jutalmára, ahogyan nektek is.”**¹

A kérdésem az, hogy miféle földi jutalmat nyert Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azzal, hogy prófétának mondta magát. Életmódja és viselkedése olyan volt, mint aki csak úgy tesz, mintha próféta lenne?

Másik bizonyíték prófétságára a kézzel fogható jelek, amelyeket Allah (swt) adott neki, amikor Allah (swt) megváltoztatta a természet törvényeit Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) prófétsága bizonyítékaként, és nagyon sok más ilyen jel van.

Egyik ezek közül, hogy Allah (swt) ezer embert etetett meg egyetlen egy állat húsából és egy zsák árpából, amely nem volt nehezebb három kilónál.² Egy másik jel volt, amikor víz szökött fel az ő (Allah áldása és békéje legyen vele) ujjai közül és társai nagy tömege ivott belőle.³

Ezen kívül Allah (swt) meggyógyított sok beteg embert Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) keze által. Egyikük Mohamed ibn Hatib volt, akinek egy nap egy

1 Ahmed (3769)

2 Al-Bukhári (4102) és Muszlim (2093)

3 Al-Bukhári (169) és Muszlim (2279)

fazék forró víz ömlött a karjára. A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) nyálat tett a sérült karjára, megérintette a fejét, és kérte Allahot (swt), hogy gyógyítsa meg. A sérült azonnal felállt, minden sérülés nélkül.¹

Egy másik férfi, ‘Abdullah ibn Otaik Al Ansari, akinek eltört a lába, eljött a Profétához (Allah áldása és békéje legyen vele), akkor ő megérintette a férfi lábát és az azonnal meggyógyult.²

Másik bizonyíték prófétaságára, a róla (Allah áldása és békéje legyen vele) való próféciák a korábbi Szent Könyvekben. Ezek a Könyvek, a rajtuk történt változtatások ellenére még mindig igaz tanúságot tartalmaznak, amelyek Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) prófétaságára utalnak.

Ilyen próféciák közül való két próféta, Mózes és Habakuk (béke legyen velük) próféciái, amikor arról beszéltek, hogy egy szent és tiszta próféta fog jönni Párán földjéről. A Deuteronomium könyvében, amelyet Mózesnek (béke legyen vele) tulajdonítanak, azt mondta az izraelitáknak, mielőtt meghalt:

„Az Úr a Sinai hegyről jött, és Szeirből támadt fel nekik; Párán hegyéről ragyogott elő” (Deuteronomium 33:2)

Ő (béke legyen vele) azt mondta, hogy Allah (swt) nekik adta az üzenetet a Túr hegyen Szinaiban, egy másik üzenet fog megjelenni a Szeir hegyen, amely Ísza (Jézus, béke legyen

1 Ahmed (15027)

2 Al Bukhári (4039)

vele) próféta üzenete lesz, majd még egy üzenet és egy nagy próféta fog megjelenni Párán hegyén.

Habakuk könyve szintén említi a Párán hegyén megjelenő prófétát. Azt mondja:

„ (...)a Szent a Párán hegyéről. Szela. Dicsősége elborítja az eget, és dicséretével megtelik a föld.” (Habakuk 3:3)

Ki az a tiszta és fenséges szolga, aki Párán hegyéről jött, és az ő és követői dicsősége beteríti a földet, és hol van Párán, ahonnan a próféta szarmazik?

A Tóra a Párán nevet használja, amikor Mekka szent városáról beszél. A Genézis könyve megemlíti, hogy Izmael (béke legyen vele) Párán vadonában nőtt fel, azt mondja:

„És vala Isten a gyermekkel, s az felnövekedék, és lakik vala a pusztában, és lőn íjásszá. Lakozék pedig Párán pusztájában.” (Genézis 21:20-21)

Párán Hidzsáz földje, amelyben a történelmi források megegyeznek, hogy ott nőtt fel Izmael (béke legyen vele).

Tehát ezekkel a bizonyítékokkal Allah (swt) meggyőzi az emberiséget Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) próféta-ságáról.

A muszlimnak ki kell jelentenie Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) próféta-ságát, önmagában és kimondva, és hogy ő Allah (swt) szolgája és küldötte az egész emberiség számára. A muszlimnak engedelmessé válnia is kell mindennek, amit ő (Allah áldása és békéje legyen vele) mondott, el kell

kerülnie, amit megtiltott, és szolgálnia kell Allahot (swt), ahogyan ő (Allah áldása és békéje legyen vele) előírta.

Allah (swt) azt mondja:

„Elküldtünk téged az emberekhez küldöttként. És Allah elégséges tanú. ~ Aki engedelmeskedik a küldöttnek, az Allahnak engedelmeskedik. És aki elfordul, (az az ő dolga!) Nem őrzőként küldtünk téged hozzájuk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:79-80]

Allah (swt) azt is mondja:

„Ó ti akik hisztek! Engedelmeskedjete Allahnak és engedelmeskedjete a küldöttnek és azoknak, akik közületek a dolgok vitelével bíztattak meg! Ha vita van közöttetek valamiben, azt Allahhoz és a küldöthöz vigyétek vissza! Ha hisztek Allahban és az Utolsó Napban. Ez jobb és szebb magyarázat!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:59]

A muszlimnak követnie kell Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) vezetését, viselkedését és magas erkölcsét.

„Allah küldöttében szép példát találhattok a magatok számára és annak, aki Allah után vágyakozik és a Végső Nap után és gyakran megemlékezik Allahról.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:21]

A második pillér: Az ima elvégzése

Az ima az iszlám pillérei közül a második, és ez a legfontosabb. Allah (swt) kötelezővé tette a muszlimok számára. Két féle ima van az iszlámban, az egyik kötelező, amely a napi öt ima, és a másik önkéntes, amit a muszlimok Allah (swt) szeretetének elnyeréséért végeznek el, és azért, hogy megköszönjék Allah (swt) megszámlálhatatlan kegyét.

Az imának nagy hatása van a szív tisztaságára, a viselkedésre és a hit erejére; ezért Allah (swt) kötelezővé tette a korábbi próféták és népek számára is.

Nincs olyan isteni törvény, amelyben nem szerepel az ima elrendelése, a Szent Korán említi, hogy Allah (swt) elrendelte az imát minden prófétájának és népeiknek. Ábrahám (béke legyen vele), a próféták atyja azt kérte Allahtól (swt), hogy utódait imádkozókká tegye, amikor azt mondta:

„Uram! Engedd, hogy azok közé tartozzam, akik elvégzik az imát és az utódaim is.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 14:40]

Allah (swt) felelt fohászára, és fia, Izmael (béke legyen vele) imádkozott, és:

„A családjának az imát és a zakáh-t parancsolta mindig meg. És az Ura elégedett volt vele.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:55]

E próféták után Allah (swt) Mózesnek (béke legyen vele) azt mondta:

„Én vagyok Allah! Nincs más isten csak Én! Engem szolgálj. És végezd el az imát az Én megemlékezésemre.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:14]

Megparancsolta Máriának (béke legyen vele) az imát, Allah (swt) azt mondja:

„Ó Maryam (Mária)! Viselkedj alázatosan a te Uraddal szemben. Borulj le és hajolj meg a meghajlókkal együtt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:43]

Jézus (béke legyen vele) kijelentette Allah parancsát az ima elvégzését illetően. Mikor még a bölcsőben volt, azt mondta:

„Mondta: 'Én bizony Allah szolgája vagyok. Átadta nekem az Írást és Prófétává tett. ~ És áldottá tett engem bárhol legyenek is. Meghagyta nekem feladatul az imát és a zakáh-t, amíg csak élek.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:30-31]

Allah (swt) egyezséget kötött Izrael fiaival, hogy megtartják imájukat. Ő (swt) azt mondja:

„És (emlékezzetek) midőn Mi szerződést kötöttünk Izrael fiaival (mondván, hogy) 'Ne szolgáljatok mást, csak Allahot! És a szülőkkel illendő módon bánjatok, és a rokonokkal, az árvákkal és a szegényekkel is, és az embereknek jó szót szóljatok. Végezzétek el az imádságot és adjátok meg a zakáh-t.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:83]

Utánuk Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) bejelentette azt, amit testvérei a prófétaságban korábban hirdettek, hogy Allahot (swt) illeti a dicséret, a szolgálat és az ima. Allah (swt) megparancsolta Mohamed Prófétaának (Allah áldása és békéje legyen vele) az imát a következőkben:

„A családnak parancsold meg az imát és te magad is légy állhatatosan kitartó abban! Mi nem kérünk tőled gondoskodást, hanem Mi gondoskodunk rólad. A dolgok végső kimenetele az istenfélelem!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:132]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) intézett kinyilatkoztatásában Allah (swt) dicséri azokat, akik imádkoznak, azt mondván:

„Akik elvégzik az imát és megadják a zakáh-t és szilárd bizonyossággal rendelkeznek a túlvilággal kapcsolatban. ~ Ők az Uruktól származó Útmutatás talaján állnak. Ők azok, akik boldogulnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 31:4-5], és Allah (swt) megígéri nekik a Paradicsomot imájuk jutalmául:

„És azok, akik az imáikat (pontosan) betartják, ~ Ők lesznek az örökösök, ~ Akik a *Firdaus*-t (Paradicsomot) öröklik. Ők örökök abban fognak tartózkodni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 23:9-11]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) folyamatosan emlékeztette és kérte a muszlimokat, hogy tartsák meg az imát. Szolgája és társa, Anasz (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: **„Allah küldötte utolsó tanácsa az volt: *'Ima, Ima, és féljétek Allahot azokkal kapcsolatban akiket a jobb kezetek birtokol.*’”¹**

Amikor Allah (swt) megparancsolta az imát és más istenszolgálatokat, azt nem azért tette, hogy növelje azon

1 Abu Dáwúd (5156), Ibn Mádzsah (2698), Ahmed (586), Al-Albáni hitelesnek tartja.

dolgok számát, amelyek Hozzá (swt) tartoznak, és nem is azért, hogy erősítse Őt (swt). Az engedelmes engedelmissége nem növeli, ahogyan a hitetlenek elutasítása sem csökkenti, az Ő (swt) hatalmát. Allah (swt) az imát szolgálói érdekében rendelte el, lelkük tisztaságáért, lelkiismeretük helyes irányba tereléséért, viselkedésük javításáért, és evilági és túlvilági sikereikért.

Az ima első hatása a hívőre, hogy megkönnyíti életét az Allahnak való hálaadás és az Ő szolgálata által. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) fényként írta le az imát. Azt mondta: **„Aki megtartja az imát, annak a számára az fény és bizonyíték lesz, és meg fogja menteni őt az Ítéletnapon.”**¹

Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt is mondta: **„Az ima fény, az adakozás bizonyíték, és a türelem világosság.”**² A jelentése a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) szavainak, hogy az „ima fény”, az, hogy az ima megelőzi, hogy az ember bűnt kövessen el, eltávolítja őt a gonosz tettektől, és a helyes útra vezeti őt, mint a fény. Ennek az az oka, hogy az ima arra emlékezteti a muszlimot – minden alkalommal – hogy Allah (swt) figyeli őt, ezért mindent meg fog tenni, hogy elkerülje a bűnöket. Allah (swt) azt mondja:

„Recitáld azt, amire sugallatot kaptál a Könyvből! És végezd el az imát! Bizony az ima eltilt (és megvéd) a bűnös dolgoktól és a kifogásolhatótól. Ám az Allahról való

1 Ahmed (6540), Ibn Hibbán (1467) és Al-Haithami a Madzsmaa Azzawaid-ban (1/292)

2 Muszlim (223)

megemlékezés még nagyobb dolog. Allah tudja, hogy ti mit tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 29:45]

Valaki beszélt Mohamed Prófétának (Allah áldása és békéje legyen vele) egy emberről, aki éjjel imádkozik, és nappal lop. A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: „*Amit mond, az majd megjavítja őt*”¹, vagyis, hogy imája egy nap oda fogja vezetni, hogy kijavítja viselkedését.

Az ima ezen kívül eszköz Allah (swt) megbocsátásához a kis bűnökért, amelyeket az emberek akarattal vagy akaratlanul elkövetnek. Az imával az ember közelebb kerül Allahhoz (swt), mert ez egy kapcsolat a személy és Ura között. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: „*A napi öt ima, péntektől péntekig és Ramadantól Ramadanig megbocsátást biztosít a köztük elkövetett bűnökért, a nagy bűnök kivételével.*”²

Egy nap Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt kérdezte társaitól: „*'Tegyük fel, hogy van egy folyó valamelyikőtök háza előtt, amelyben minden nap ötször megfürdik. Marad rajta kosz?' Azt felelték: 'Nem, nem marad rajta kosz'. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) hozzátette: 'Ez a napi öt ima példája, amellyel Allah eltörli a rossz tetteket.'*”³

Az ima ezen kívül egy lehetőség a muszlim számára, hogy pihenjen és kiszakadjon kicsit az élet problémáiból és rohanásából. A muszlim, amikor imádkozik, nyugalmat érez szívében.

1 Ahmed (9486)

2 Muszlim (233)

3 Al-Bukhári (528) és Muszlim (666)

„És azok, akik hisznek és akiknek a szíve az Allahról való megemlékezésben megnyugszik, hát nem az Allahról való megemlékezésben nyugszanak meg a szívek?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 13:28]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) többször mondta Bilálnak (a Próféta társa, aki az imára hívást mondta) (Allah legyen vele elégedett): **„Bilál, add nekünk az ima nyugalmát.”**¹

Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) minden alkalommal imádkozott, amikor aggodalmat vagy szomorúságot érzett. Azt mondta: **„Nyugalom, biztonság és pihenés, amit érzek, amikor imádkozom.”**²

Végül, eme istenszolgálat fontosságát mutatja, hogy Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) az „iszlám oszlopnak” nevezte, és azt mondta, hogy ez lesz az első dolog, amit Allah (swt) meg fog kérdezni az Ítéletnapon: **„Az első cselekedet, amiért az ember számon lesz kérve az Ítéletnapon, az ima. Ha az teljes volt, akkor győztes lesz, és ha hiányos volt, akkor vesztes.”**³

A harmadik pillér: Zakáh (kötelező adakozás)

Az emberek Allah (swt) kegyeiből élnek, amelyeket Ő adott nekik, és élvezik azt a pénzt és kényelmet, amely az életet széppé és sikeressé teszik. Hogy az emberek boldog

1 Abu Dáwúd (4985) és Ahmed (32578)

2 Ahmed (11884)

3 At-Tirmidhi (413) és An-Niszái (464), Al-Albáni igazolta.

életet éljenek Allah (swt) néhány embernek többet ad a kegyeiből, mint másoknak, hogy próbára teszi őket, és elrendelt egy kötelező mennyiséget, amelyet meg kell osztani a szegényekkel.

„És adjatok nekik Allah vagyonából, amit Ő adott nektek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:33]

Ez a mennyiség a Zakáh, az iszlám harmadik pillére.

Annak, hogy a muszlim fizet a szegényeknek, az is a célja, hogy megtisztuljon bűneitől és hibáitól, és megszentelje lelkét.

„Vegyél a javaikból *sadaqa*-t (adományt), hogy tisztátalanságukat megszüntesd és megtisztítsd őket általa.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:103]

Akik nem fizetnek Zakáh-t, csalást követnek el a szegények jogai ellen; Allah (swt) figyelmezteti őket, és fájdalmas büntetést ígér nekik a Pokol tüzében.

„Ó ti akik hisztek! Bizony sok írástudó és szerzetes hamis módon habzsolja az emberek javait és eltílt Allah Útjától. Akik azonban aranyat és ezüstöt halmoznak fel és nem adakoznak abból Allah Útján, azoknak adj hírt a fájdalmas büntetésről. ~ Azon a Napon mikor felizzanak a (felhalmozott dolgok) a Pokol tüzében és megbélyegeztetik általuk a homlokuk és oldaluk és a hátuk. (Ekkor ez mondatik nekik:) 'Ez az, amit felhalmoztatok magatoknak. Kóstoljátok meg azt, amit felhalmoztatok.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:34-35]

Ezen túlmenően, Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Minden vagyonos, aki nem fizet Zakáh-t, meg lesz égetve a Pokol Tüzében. Aranya és pénze égő korongokká válnak, amelyek égetik oldalait és homlokát, amíg Allah ítéletet nem hirdet szolgálói között, azon a napon, amely ötvenezer évig tart. Majd látni fogja útját, amely vagy a Paradicsomba, vagy a Pokolba vezet.”*¹

Amikor Allah (swt) elrendelte a Zakáh-t, meghatározta a hányadát, az összeget, és a pénz típusát, amelyet a gazdagoknak ki kell fizetni, és Ő (swt) nem hagyta rájuk a döntést.

„És akiknek a vagyonában ismert, szabott hányada van. ~ A koldusnak és a szűkölködőnek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 70:24-25]

Az iszlám a gazdagok és a szegények jogait egyaránt figyelembe veszi, a Zakáh összegével kapcsolatban. A gazdag csak 2.5%-ot fizet abból a pénzből, amit félretett és nem használt egy évig, ami azt jelenti, hogy ez a pénz a szükségletein és kiadásain felül van. Ez a meghatározott összeg, és ha valaki többet fizet ennél, az adománynak tekintendő, és a muszlimok többsége azon verseng egymással, hogy adakozzon Allah (swt) szeretete és elégedettsége elnyerése érdekében.

A javak, amelyekre Allah (swt) kirotta a Zakáh megfizetését az arany, ezüst, pénz, részvény, árucikk, termény, és állat.

1 Muszlim (987)

„Ó ti, akik hisztek! Adakozzatok azokból a jó dolgokból, amiket szereztetek, és azokból, amiket nektek sarjasztottunk a földből.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:267]

Aki jogosult a Zakáh-ból való részesülésre, az nyolc csoport, és ezeket a csoportokat említi a Szent Korán.

„Az adományok csupán a szegényeket illetik meg, és a szűkölködőket és azokat, akik érte munkálkodnak és azokat, akiknek szívét barátságra kell hangolni és a rabszolgákat és az adósokat és az Allah Útján (járókat) és az úton lévőt. Allah törvényi elrendelése ez! És Allah Tudó és Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:60]

Az erkölcs kell, hogy a Zakáh fizetését egy tiszteletreméltó istenszolgálattá tegye, amely mentes az arroganciától és attól, hogy a szegények megalázva érezzék magukat miatta. Allah (swt) így jellemzi azokat az embereket, akik magas erkölcsi színvonalon fizetik a Zakáh-t:

„Azok, akik javaikat Allah Útján adakozzák, és az adakozásuk után nem következik felhánytorgatás, sem pedig zaklatás, az ő jutalmuk az Uruknál van. Nincs rajtuk félelem, és nem is szomorkodnak. ~ Az illendő beszéd és a megbocsátás jobb az olyan adománynál, amelyet zaklatás követ. Allah nem szorul senkire, Ő a Jóságos.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:262-263]

A muszlimoknak a Zakáh-t azért kell kifizetniük a szegényeknek, hogy elnyerjék Allah jutalmát és elégedettségét. Allah (swt) nem fogadja el attól a Zakáh-t, aki hírnévéért és büszkeségért fizeti ki, és Allah (swt) az ilyen embernek fájdalmas büntetést ígér a túlvilágon.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta hogy a Pokol tüzébe három fajta ember lesz, az egyik az, aki nem Allah (swt) elégedettségéért adakozót, hanem azért, hogy az emberek azt mondják, hogy ő milyen bőkezű.¹ Ez a tett nem az istenszolgálat gyümölcse, és büntetést von maga után.

„Aki az evilági életet akarja és annak díszait, azoknak már itt megadjuk a tetteikért járó teljes jutalmat és semmiben sem szenvednek kárt. ~ Ők azok, akiknek a túlvilágon csak a Tűz jár. Kárba vész az, amit cselekedtek ott. És hamisak az ő cselekedeteik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 11:15-16]

Az isteni törvénykezés a társadalom könyörületessége és egysége felé vezet, és egy testté teszi azt. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„A hívők szeretetükben, könyörületükben és egymás iránti együttérzésükben olyanok, mint egyetlen test, ha bármelyik testrészt valami bajnak van kitéve, az egész test osztozik a fájdalmában virrasztással és lázzal.”*²

A negyedik pillér: A böjt Ramadan hónapban

A böjt az iszlám negyedik pillére; egy istenszolgálat, amit Allah (swt) rendelt el a muszlimoknak, hogy Ramadan³ hónapban végezzék el. Ez a tartózkodás az evéstől, ivástól és szexuális kapcsolattól, hajnalhasadástól napnyugtáig. Allah

1 Muszlim (1905)

2 Al-Bukhári (6011) és Muszlim (2585)

3 Ramadan hónap a Holdév kilencedik hónapja.

(swt) elrendelte a böjtöt a muszlimoknak és a korábbi népeknek egy nagy cél érdekében, amelyet Allah (swt) szavai írnak le a Szent Koránban:

„Ó ti, akik hisztek! Előíratott számotokra a böjtölés, ahogyan előíratott azok számára is, akik előttetek éltek. Talán istenfélők lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:183]

Ennek az istenimádatnak a célja a hívő megtanítása az önmegtartóztatásra, és arra, hogy elkerülje a tilalmakat. Ezen túlmenően, megtanítja a hívőt arra, hogy hogyan tarthatja ellenőrzés alatt szükségleteit és vágyait, és megszabadítja őt a testi vágyak börtönétől. A muszlim, aki elhagyja a megengedett ételt, italt és vágyakat Ramadan hónap nappalain, érdemesnek fogja találni a tilalmastól való távolmaradást Ramadan hónap éjjelein és a többi nappalon és éjszakán.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) beszélt a böjt vágyakat féken tartó hatásáról: *„Ó fiatalok, akik el tudnak tartani egy feleséget, azok házasodjanak meg, mert az visszatartja a szemeket (attól, hogy helytelenül nézelődjenek) és megvédi az embert az erkölcstelenségtől; de aki nem tudja megengedni magának ezt, az böjtöljön, mert az egy eszköz a bűnök ellenőrzésére (a szexuális vágyakkal kapcsolatban).”¹*

Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) a böjtöt a muszlimok pajzsaként is leírta, mert a böjt a jó erkölcshez vezet: *„A böjt pajzs. Amikor egyikőtök böjtöl, ne viselkedjen*

1 An-Niszái (3206)

*illetlenül és ne legyen dühös, és ha valaki megsérti vagy verekedni akar vele, mondja azt: «Böjtölök».*¹

Dzsábir ibn Abdullah (Allah legyen vele elégedett), Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társa megértette a Próféta szavait, ezért azt mondta: „*Ha böjtölsz, a hallásod, a látásod és a nyelved is böjtöljön a hazugságoktól és a bűnöktől. Maradj távol attól, hogy árts a szomszédodnak, és különböztesd meg fennköltséggel és nyugalommal azt a napot, amikor böjtölsz, és ne legyen az olyan nap, amikor nem böjtölsz, és az olyan nap, amikor böjtölsz, egyforma (viselkedésben).*”²

Ha a böjt nem vezeti a muszlimot jó viselkedéshez, értelmetlen feladattá válik. Erről Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: „*Aki nem adja fel a hazugságot (hamis állítást) és az aszerint való viselkedést, és a rosszcselekedeteket, stb., Allahnak (swt) nincs szüksége arra, hogy elhagyja ételét és italát (vagyis Allah nem fogadja el a böjtjét).*”³

A muszlim nem fog jutalmat kapni ezért az értelmetlen cselekedetért. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: „*Sokan, akik böjtölnek, semmit nem nyernek böjtjükből, csak szomjúságot, és sokan, akik imádkoznak, semmit nem nyernek éjjeli imájukból, csak ébrenléteket.*”⁴

1 Al-Bukhári (1904) és Muszlim (1151)

2 Ibn Abi Saiba (2/422)

3 Al-Bukhári (1093)

4 Ibn Mádzsah (1690) és Ahmed (8639)

Ezen túlmenően Ramadan hónapban a muszlim együtt érez a szegényekkel és átérzi szenvedésüket. Ez a muszlimokat ahhoz vezeti, hogy adakozzanak, és még többet adjanak Allah (swt) tetszéséért. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) bőkezűségéről, unokatestvére, Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett), azt mondta: *„Allah (swt) küldötte (Allah áldása és békéje legyen vele) volt a legbőkezűbb ember mindenki közül, és bőkezűsége csúcsát Ramadanban érte el(...). Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) volt a legbőkezűbb ember, bőkezűbb, mint az erős, fékezhetetlen szél (abban, hogy kész sietni jótékony tettek megtételére).”*¹

Az iszlám előírja a muszlimoknak, akik nem képesek böjtölni betegség vagy hasonló miatt, hogy etessék a szegényeket és szűkölködőket böjtölés helyett.

„És azok, akik képesek (de nem böjtölnek – csak nehézség árán tudnak böjtölni), megváltást kell adniuk – egy szegénynek az élelmezése. Aki pedig önként tesz jót, az az ő számára jó. Ám jobb nektek, ha böjtöltök, ha igazán meg tudjátok érteni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:184]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) folyamatosan azt tanácsolta társainak és arra indította őket, hogy böjtöljenek, mert a böjtnek nagyon sok haszna van. Abu Omama (Allah legyen vele elégedett), a Próféta egyik társa, egyszer azt kérdezte a Próféától (Allah áldása és békéje legyen vele): *„Mondj valami (jót), amiben követhetek.”* Mohamed

1 Al-Bukhári (6) és Muszlim (2308)

*Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt felelte:
„Bőjtölj, mert nincs hozzá hasonló (a hasznát illetően).”¹*

**Az ötödik pillér: A Zarándoklat elvégzése Allah (swt)
Szent Házához Mekkában (Hadzs)**

A zarándoklat fizikai istenszolgálat, amelyet Allah (swt) megparancsolt a muszlimoknak, hogy egyszer életükben végezzenek el. Muszlimok a világ minden tájáról összegyűlnek Mekka szent városában, hogy elvégezzék a zarándoklat előírásait, hogy elérjék azokat a célokat, amelyeket Allah jelzett ennek az istenszolgálatnak az elrendelésével, amit Ő (swt) Ábrahámnak (béke legyen vele), a próféták atyjának rendelt el.

Ábrahámnak (béke legyen vele) Allah (swt) így rendelte el a zarándoklatot:

„Hirdesd ki az emberek között a zarándoklatot! Jönni fognak hozzád gyalogosan, vagy mindenféle sovány tevé. Ők minden mély ösvényről jönnek (a zarándoklat elvégzésére). ~ Hogy tanúságot tegyenek azokról a hasznokról (amelyek a javukat szolgálják), és hogy megemlítsék Allah nevét meghatározott (számú) napokon azon állatok (levágásakor), amelyekkel gondoskodtunk róluk. Egyetek ti is belőle és tápláljátok általuk a szűkölködő szegényt!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:27-28]

¹ Ahmed (21636) és An-Niszái (2221)

Ábrahám (béke legyen vele) hirdette, majd a hívők feleltek hívására, és összegyűltek az egész világból, hogy elvégezzék a rítusokat, ahogyan Ábrahám (béke legyen vele) tette, és megtartották ezeket a rítusokat utána is. Erről Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Tartsátok be és végezzétek el a rítusokat, mert ma Ábrahám örökségét végzitek el.”*¹

A zarándoklat elvégzése felkészítő gyakorlat a muszlimok számára a békére, ahogyan ezeket a rítusokat ezen a szent földön elvégzik, amely biztonságos a növényeknek, madaraknak és embereknek. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Ez a város, amelyet Allah (swt) szentté nyilvánított, szentsége Allahtól (swt) származik; nem lehet tüskés bokrait levágni, sem állataira vadászni, sem nem lehet felvenni semmit, kivéve, ha valaki tudja, hogy kié.”*²

A zarándoklat az egység és egyenlőség kifejezése is a muszlimok között, mert a muszlimok az egész világról jönnek, egyfajta ruhába öltöznek, ugyanazokat a rítusokat végzik el, mindegy, hogy gazdagok vagy szegények, feketék vagy fehérek. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Ő ti, akik hisztek, valóban Uratok Egy, és atyátok (Ádám) egy. Nem felsőbbrendű az arab a nem arabnál, vagy a nem arab az arabnál, vagy a rózsaszín ember*

1 Abu Dáwúd (1919), Ibn Mádzsah (3011) és Al-Hakim (1699)

2 Al-Bukhári (1587) és Muszlim (1353)

a fekete embernél, vagy a fekete ember a rózsaszín embernél, csak Taqwában (Istenfélelemben).”¹

Más céljai is vannak a zarándoklatnak; köztük Allah (swt) dicsérete és magasztalása, és a múlt bűnei és hibái miatti bocsánatkérés.

„(...)emlékeztek meg Allahról az *al-Mas‘ar al-Harām*-nál. És emlékeztek arra, hogy Ő vezérelt benneteket az Igaz Útra, holott ti előtte a tévelygők közül valók voltatok. ~ Majd végeztétek el a futást onnan, ahonnan a többi ember végzi. És kérjétek Allah bocsánatát! Bizony, Allah Megbocsátó és Könyörületes.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:198-199]

A Minai napok szintén Allah (swt) dicsőítésére lettek elrendelve, mert Mina szent hely.

„Emlékeztek meg Allahról a meghatározott számú napokon! És az, aki két nap alatt sietve végzi azt el, azon nincs bűn. És ha valaki késlekedve végzi azt el, nincs azon bűn. (Vonatkozik ez) azokra, akik félik Allahot. És féljétek Allahot. Tudnotok kell, hogy ti Ő előtte gyűjtetek majdan össze.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:203]

Amikor a zarándoklat rítusai befejeződtek, a muszlim, aki elvégezte, adjon hálát Allahnak (swt) minden nap, ahogy Allah (swt) mondja:

„És ha elvégeztétek a ceremóniátokat, emlékeztek meg Allahról, ahogyan atyáitokról emlékeztek meg, vagy

1 Ahmed (22978)

még erősebb megemlékezéssel!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:200]

Egyike a zarándoklat rítusainak az állatáldozat, amely kötelesség Allah (swt) iránt.

„Az áldozati állatokat Mi az Allahnak szentelt dolgok közé rendeltük. Javatokra vannak azok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:36]

Egyike a jó dolgokat, amelyeket a fenti vers említ, az istenfélelem elnyerése, amely hat a muszlimra, és megjelenik a viselkedésében.

„Sem a húsuk, sem a vérük nem jut el Allahhoz, de a töletek származó istenfélelem elér Hozzá.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:37]

Ezen túlmenően, a zarándoklat elvégzése nagy szerepet játszik a muszlim zarándok viselkedésének javításában. Allah (swt) azt mondja:

„A zarándoklat az ismert hónapokban (történhet). És aki ezekben (a hónapokban) magára vállalta a zarándoklat elvégzését, az ne éljen házaseletet, ne végezzen bűnös dolgot és ne vitázzon a zarándoklat alatt. Bármi jót tesztek is, arról Allah tud. Lássátok el magatokat útravalóval! Ám a legjobb útravaló az istenfélelem. Engem féljetez hát! Ó ti, akik ésszel bírtok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:197]

A hadzsi, vagyis a muszlim zarándok, el kell, hogy kerüljön minden bűnt, azért hogy elnyerje Allah (swt) megbocsátását, és hogy megtisztuljon a múltbeli bűneitől.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„A muszlim, aki elvégzi a hadzs-ot Allah (swt) útján, és nem beszél illetlenül, és nem követ el bűnt, (megtisztulva) tér vissza, mint születése idején.”**¹

A zárándoklat, amelyet a muszlim hadzsi elvégez mindeme feltételek betartása mellett, elfogadott és áldott lesz, ahogy Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) mondta: **„A Hadzs, amelyet minden követelménye betartásával végeztek el, jutalma a Paradicsom.”**²

Tehát az iszlám öt pillére a muszlim viselkedésének javítása, tisztítása és megszentelése érdekében vannak, és hogy az ő szívét kapcsolatban tartsa Urával, Allahal (swt).

Azonban az iszlám nem csak ezek a pillérek; hanem Allah (swt) ajándéka az emberiségnek. Az iszlám az a vallás, amely meggyógyítja az emberiség minden társadalmi baját. Rendezi a kapcsolatot az emberiség és Uruk (Allah swt) között, a kapcsolatot az emberek között, és (az emberek) többi teremtménnyel való kapcsolatát.

Ez az a vallás, amely egyensúlyt teremt a test és a lélek szükségletei között, meggyőzi az elmét, és kielégíti az érzelmeket. A következő fejezet, az istenszolgálat fogalma az iszlámban, világosan megmutatja ezt.

1 Al-Bukhári (1521)

2 Ahmed (14073) és Ibn Khuzaima (2514)

Az istenszolgálat fogalma az iszlámban

Allah (swt) az embert nemes céllal teremtette. Ez a cél különbözik a többi teremtmény céljaitól, amelyek az evés, az ivás és a szexuális kapcsolat. Az ember teremtésének célja Allah (swt) szolgálata.

„Én csupán azért teremtettem a dzsinneket és az embert, hogy Engem szolgáljanak. ~ Nem akarom, hogy ők lássanak el, és azt sem, hogy ők tápláljanak engem. Allah a gondoskodva Ellátó, az Erős és Biztos.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 51:56-58]

Az iszlámban az istenszolgálat nem az ima, szövegek és rituálék, amelyeket a muszlim elvégez bizonyos időben, hanem sokkal összetettebb ennél. Az iszlámban az istenimádat fogalma az ember egész életének rendszere, és a muszlim nem él egyetlen pillanatban sem anélkül, hogy Allahot (swt) szolgálná. Allah (swt) azt mondja:

„Mondd: 'Az imám, a (bemutatott) áldozataim, az életem és a halálom Allahé, a világok Uráé!' ~ 'Nincs Neki társa. Erre kaptam parancsot. És én az első vagyok, aki aláveti magát.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:162-163]

Az iszlámban nincs papság; az iszlám elutasítja, hogy közvetítő legyen Allah (swt) és szolgálói között. A muszlim imádkozhat egyedül vagy a muszlimok egy csoportjával, a mecsetben vagy otthon, vagy bármely tiszta helyen anélkül, hogy szüksége lenne egy közvetítőre vagy egy meghatározott épületre. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen

vele) azt mondta: „*Allah (swt) az egész Földet mecsetté és tiszta helyé tette, tehát amikor elérkezik az ima ideje, imádkozzatok, akárhol vagytok.*”¹

Amikor a muszlim hibázik vagy valami hiányzik neki, imádkozik és kér azt csakis Allahtól (swt) teszi, közvetítő vagy közbenjárónak történt gyónás nélkül. Allah (swt) azt mondja:

„És akik, ha valamilyen bűnös dolgot visznek véghez, vagy önmaguk ellen vétkeznek, megemlékeznek Allahról és az Ő bocsánatát kérik a bűneik miatt. Ki más is bocsáthatná meg a bűnöket, ha nem Allah! Akik nem makacsolják meg magukat abban, amit tettek és tudván tudják. ~ Az ő jutalmuk az Uruktól származó megbocsátás és Kertek, amelyek alatt folyók folynak, örökkön azokban fognak majd tartózkodni. Milyen pompás jutalom ez a cselekvők számára.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:135-136]

Az iszlám elutasítja azt a felfogást is, hogy a vallás csakis Allah (swt) imádata szolgálai által, és ezt egy hibának tartja, amely a vallás célját érinti, amelyet Allah (swt) kinyilatkoztatott Könyvében és elküldött küldötteinek, hogy az emberiség elérje. A cél az ember életének javítása. Ezen kívül az is a cél, hogy az ember betöltse feladatát, mint Allah (swt) Földjének helytartója, az Ő törvényei és útmutatása szerint, mert Allah (swt) Ádámot (béke legyen vele), apánkat erre teremtette. Allah (swt) azt mondja:

„És (emlékezz) midőn mondta az Urad az angyaloknak: 'Én a földön helytartót fogok támasztani.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:30]

1 Al-Bukhári (335) és Muszlim (521)

Ádám (béke legyen vele) gyermekei örökölték ezt a küldetést:

„Ő az, Aki az elődök utódaiként helyezett el benneteket a földön.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 35:39]

„Ő keltett életre benneteket a földből és adott nektek lakhelyet ott.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 11:61]

Ezért a feladat, amelyre az ember kötelezett, hogy felépítse a Földet, és ezt a nagyszerű küldetést nem tudja végrehajtani olyan vallásokkal, amelyek nem tartalmazzák, törvényeikben és rendszerükben, az egész emberi életet.

Tehát az istenszolgálat fogalma az iszlámban összefoglaló. Azt jelenti, hogy megtenni és elvégezni azokat a látható és láthatatlan tetteket, amelyeket Allah (swt) szeret. Nem csak a látható rituálékról van szó, hanem a szív, a nyelv és az érzékek tetteiről.

Az iszlámban az istenszolgálat a muszlim életének sok területét befedi. *Először* is megtisztítja az ember kapcsolatát Teremtőjével, *másodszor* átfogja az egyén személyes viselkedését, mint a test tisztasága, és az ember szükségleteinek etikáját, mint étel, ital, alvás, szex, öltözködés, stb. *Harmadszor*, átfogja az ember kapcsolatát családjával és társadalmával, *negyedszer* a kapcsolatát az emberiséggel, és *végül* az ember kapcsolatát az őt körülvevő világgal és az egész univerzummal.

Az isteni istenszolgálati rendszer az iszlámban, a hitnek ez a szerkezete összeköti a hit lényegét és az erkölcsöt. Erről

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Az igaz hitnek több, mint hetven aspektusa van, a legjobb közülük azt mondani, hogy nincs más isten, csak Allah (swt), és a legkisebb közülük egy akadály eltávolítása az útról. A szerénység is egy aspektus közülük.”*¹

Mindezek egy egyedi és harmonikus elegyet alkotnak, amely elutasítja a vallás és az emberi élet szétválasztását, azt ami a vallást és a hitet a templom falain belülre igyekszik korlátozni. A régi emberek tetteiről ezt mondja Allah:

„Talán a Könyv egy részében hisztek csupán és a másik részét megtagadjátok? Mi más lehet a jutalma közületek annak, aki ezt teszi, mint a megaláztatás az evilági életben? És a Feltámadás Napján még keményebb büntetéshez vitetnek. Allah nem figyelmetlen azzal kapcsolatban, amit tesztek. ~ Ők azok, akik megvették az evilági életet a túlvilági életért. Ők nem kapnak majd könnyítést a büntetésből, és segítségre sem lelnek majd.” [A **Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:85-86**]

Másrésről Allah (swt) elrendeli a muszlimoknak, hogy fogadják el az egész vallást minden előírásával és részletével együtt, és figyelmezteti őket, nehogy csak egy részét fogadják el, és más részeit figyelmen kívül hagyják. Ez a szerencsétlen viselkedés arra épül, hogy az ember nem fogadja el Allah (swt) jogát az emberi élet minden aspektusának ellenőrzésére; valójában ez a sátán félrevezetésének követe. A sátán fokozatosan próbálja félrevezetni az embert, arra csábítja, hogy hagyjon el valamilyen vallási kötelességet, majd addig

1 Muszlim (35)

folytatja ezt, amíg az ember mindet elhagyja. Allah (swt) azt mondja:

„Ó ti, akik hisztek! Mindannyian lépjétek be a *silm*-be (béké, békesség, iszlám). És ne kövessétek a sátán nyomdokait! Hiszen ő nektek nyilvánvaló ellenségetek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:208]

Az iszlám harmonikus elegye a vallás és élet, test és lélek, evilág és túlvilág, és a személy és a társadalom egyensúlyával fényes példa, amit a Szent Korán sok versben említ. Egymás mellett, különbségtétel nélkül, néhány Korán-vers egyaránt beszél az Allahal (swt) való kapcsolatról és az erkölcsről, az emberek vonatkozásában. Allah (swt) azt mondja:

„Nem az a kegyesség, ha arcotokat napkelet és napnyugat felé fordítjátok. Ám, az igaz kegyesség az, ha valaki hisz Allahban és az Utolsó Napban és az Angyalokban, és a Könyvekben, és a Prófétákban, és az, aki vagyonát, ahhoz való ragaszkodása ellenére is, odaadja a rokonainak, az árváknak és a szegényeknek és az úton lévőknek és annak, aki kér és a rabszolgákért (kiváltságukért). És az imát elvégzi, és megadja a zakáh-t és azok, akik betartják a szerződésüket, ha kötelezettséget vállalnak, és azok, akik kitartóak a szűkös szorult helyzetben, a bajban és a csapás idején. Ők azok, akik igazak és ők az istenfélők.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:177]

Ő (swt) azt is mondja:

„És szolgáljátok Allahot, és ne kövessetek el semmilyen társítást Vele szemben! A szülőkkel a helyes módon járjatok el és a rokonokkal, az árvákkal és a

szegényekkel, a rokon-szomszédsággal és az idegen szomszédsággal, a meghitt társsal, az úton lévővel és azokkal, akiket a jobbotok birtokol. Allah nem szereti a gőgöst, a büszkélkedőt. (Sem) azokat, akik fősvénykednek, és azt parancsolják az embereknek, hogy ők is legyenek fősvények. És eltitkolják azt, amit Allah adott nekik az Ő túlradó kegyelméből. A hitetleneknek megalázó büntetést készítettünk elő! (Sem) azokat, akik azért költik a javaikat, hogy az emberek őket nézzék, holott ők nem hisznek Allahban, sem pedig az Utolsó Napban. És akinek a sátán a barátja, milyen rossz barátira tett az szert.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:36-38]

Az iszlám megerősíti ezt az átfogó jelleget azáltal, hogy néhány istenszolgálat emberi jogokkal foglalkozik. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Mosolyogni a (muszlim) testvéredre, jó cselekedeteket hirdetni, és a szégyenletes dolgokat megtiltani adakozásnak minősül. Segíteni egy idegennek (ha elveszett), segíteni a vakoknak, elvenni egy követ, egy tüskét, egy csontot az útról, be önteni ami maradt a vödrödbe a testvéred vödrébe (megosztani dolgaidat), ez mind adakozás számodra .”¹*

Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) egyensúlyba hozta a közjót, istenszolgálati formának minősítve átfogó fogalmát, néhány olyan dolog elé helyezve, amelyet az ember Allahért végez el. A közjólét egyensúlya által az az ember, aki ezt teszi, kedvesebb lesz Allah (swt) előtt. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„A legkedvesebb ember Allahnak (swt) az, aki használ az embereknek. A legkedvesebb tett Allahnak (swt), felvidítani egy embert, megoldani valaki*

1 At-Tirmidhi (1956)

problémáját, kiegyenlíteni a tartozását, és csillapítani éhségét. A (muszlim) testvéremmel menni, hogy segítsék neki szükségében jobb nekem, mint egy hónapig a mecsetben maradni (teljes jámbor istenszolgálatot végezve).”¹

A muszlim azon igyekszik, hogy elnyerje Allah (swt) szeretetét, és ez oda vezeti őt, hogy egymással versengenek jótettek cselekedetében, még az állatokkal is. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Minden muszlim, aki ültet egy növényt, ha valaki eszi a gyümölcsét, ha valaki ellopja a gyümölcsét, ha a vadállatok megették a gyümölcsét, ha a madarak megették a gyümölcsét, és bármi, ami haszon származott belőle valakinek, ő azért (aki elültette) jutalmat kap.”²*

Hogy segítsen a muszlimoknak, hogy elméjük befogadja a sokfajta istenszolgálatnak a fontosságát – még az állatokkal kapcsolatban is – , ő (Allah áldása és békéje legyen vele) elmondta társainak és az utánuk jövő muszlimoknak egy ember történetét, aki segített egy szomjas kutyanak. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Egy ember nagyon szomjas volt, miközben az úton ment, talált egy kutat. Lement a kútba, enyhítette szomjúságát, és kijött. Eközben látott egy kutyát, amely a sarat nyalta súlyos szomjúságában. Azt mondta magának: 'Ez a kutya úgy szenved a szomjúságtól, ahogy én az előbb.' Lement újra a kútba és megtöltötte cipőjét vízzel, sokszor, amíg nem enyhítette a kutya szomjúságát.. Allah (swt) méltányolta tettét és megbocsátotta bűneit. A társak azt kérdezték: 'Ő Allah küldötte! Azért is jutalmat kapunk, hogy az állatoknak segítünk?' Ő (Allah*

1 Ibn Abi Addunia Qadaa Al Hawaidzs beli közlésében.

2 Muszlim (1552)

áldása és békéje legyen veled) azt felelte: 'Igen, van jutalom minden élőlény segítésében.'"¹

A jutalom és a haszon, amit a muszlim kap és szerez, amikor Allahot (swt) szolgálja, sok. E hasznok közül való a szív nyugalma, a lelki béke, a jó erkölcs, a pozitív viselkedés, és ezek boldogságot hoznak az ember életébe. Ez a boldogság az ember jutalma ebben az életben, amit észre lehet venni azon muszlimok érzelmi és társadalmi stabilitásából, akik az iszlám vezetését követik. Ez a stabilitás és nyugalom a hívők és engedelmeseik jutalma. Allah (swt) azt mondja:

„Aki jótetteket cselekedett, akár férfi, akár nő és mindeközben hívő, azt a jó étellel fogjuk jutalmazni. És Mi a legjobb tetteik szerint fogjuk jutalmazni őket (a Feltámadás Napján).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:97]

A másik oldalon ott vannak a társadalmi bűnök, a pszichológiai betegségek és a stressz, amelyek sok társadalomban aggasztó mennyiségű öngyilkossági esetekhez vezetnek. Ezek az esetek igazságos büntetések, amelyet az emberiség kap azért, mert ellenkezik vele és figyelmen kívül hagyja Allah (swt) útmutatását. Allah (swt) azt mondja:

„Aki követi az Útmutatásomat az nem tévelyedik el és nem lesz szerencsétlen. Aki elfordul a Rólam történő megemlékezésről, annak a megélhetése szűkös lesz. És vakon fogjuk a Feltámadás Napján összegyűjteni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:123-124]

¹ Al-Bukhári (551) és Muszlim (2244)

A legnagyobb jutalom, amit a hívő muszlim kap, Allah (swt) meglelégedése és az Ő Paradicsoma. Allah (swt) azt mondja:

„Ó népem! Az evilági élet rövid gyönyör csupán. A túlvilág az állandó tartózkodási helye. Aki rossztetteket visz végbe, annak büntetése csupán ugyanannyi lesz (amennyi rosszat tett). Ám, aki jóra való módon cselekszik – akár férfi, akár nő – és ő hívő, ők azok, akik a Paradicsomba lépnek be. Számonkérés nélkül részesülnek ellátásban abban.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 40:39-40]

Istenszolgálat és erkölcs

A fontos célok közé, amelyekkel Allah (swt) elküldte az Ő prófétáit, tartozik az ember viselkedésének és erkölcsének javítása és megszentelése. Allah (swt) nagy kegyben részesíti az emberiséget, hogy elküldte Mohamed Prófétát (Allah áldása és békéje legyen vele), aki az egész világ utolsó prófétájaként folyamatosan tanította az embereket, és megparancsolta nekik, hogy erkölcsösen viselkedjenek. Allah (swt) azt mondja:

„Allah bizony kegyelmet gyakorolt a hívőkkel szemben, midőn elküldött közéjük egy maguk közül való küldöttet, aki az Ő Verseit (jeleit) recitálja nekik és megtisztítja őket és tanítja nekik a Könyvet és a Bölcsességet. Hiszen bizony előtte ők nyilvánvaló tévelygésben voltak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:164]

Ezen kívül Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Valóban, azért lettem elküldve, hogy beteljesítsem a magasrendű erkölcsöt.”**¹

Allah (swt) kinyilatkoztatásának követésében Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) jó példa számunkra magas erkölcsével és tökéletes jellemével. Erkölcse olyan volt, ahogyan Allah (swt) jellemzi őt.

„Bizony, te hatalmas erkölcsi jellemmel rendelkezel.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 68:4]

¹Ahmed (8729) és Al-Bukhári (273) közlésében, Al-Albáni hitelesítette.

Áisah (Allah legyen vele elégedett), Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) felesége megerősítette az ő erkölceit és jó jellemét. Azt mondta: **„Erkölcse maga volt a Szent Korán.”**¹

Abdullah ibn Amr (Allah legyen vele elégedett), a Próféta társa, szintén megerősítette Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) erkölcsét és jó jellemét, amikor azt mondta: **„A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) magasrendű erkölcsű ember volt, és ő azt mondta: 'A legjobb közületek, akinek a legjobb a viselkedése és az erkölce.'”**²

A jó erkölcs fontossága az iszlámban arra készítette Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele), hogy Allah (swt) szeretetével összefüggésben említse. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Az Ítéletnapon semmi nem fog nagyobb súllyal rendelkezni az ember tettei között, mint a jó erkölcs. Allah valóban gyűlöli a gonoszt és az illetlen beszédűt.”**³

Az iszlám a jó erkölcsöt egyenértékűnek tekinti jutalom tekintetében a bőjttel és az éjszakai imával, amelyek a legjobb és legmagasabb rendű istenszolgálati formák. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„A hívő jó viselkedésével eléri annak a muszlimnak a rangját,**

1 Ahmed (24080)

2 Al-Bukhári (3559) és Muszlim (2321)

3 At-Tirmidhi (2002) közlésében, és Al-Albáni hitelesítette a Szahíh At-Targhíb-ban (2641)

*aki éjszaka imádkozik (miközben az emberek alszanak), nappal pedig böjtöl.*¹

Ezek szerint a legszélesebb ösvény, amely a Paradicsomba vezet, a jó erkölcs. Amikor valaki megkérdezte Mohamed Prófétát (Allah áldása és békéje legyen vele) a legjobb útról, amely a Paradicsomba vezet, ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: „*Istenfélelem, és jó erkölcs.*”²

Nem csak a Paradicsomba kerül az a muszlim, aki jó erkölcsű, hanem a legmagasabb helyre is azon belül. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: „*Én biztosítok egy házat a Paradicsom alsó részén annak, aki elhagyja a vitát még akkor is, ha igaza van, egy házat a Paradicsom középső részén annak, aki elhagyja a hazugságot, még ha csak vicc volt is, és egy házat a Paradicsom legmagasabb részén annak, aki magas erkölcsökkel rendelkezik.*”³

Ez a magas és nagyszerű hely a Paradicsomban az, amellyel Allah (swt) megjutalmazza prófétáit, tehát a muszlim, akinek jó erkölce van, az ő társaságukban lesz. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: „*Valóban, a legkedvesebb és legközelebb hozzám közületek a túlvilágon azok lesznek, akik magas erkölccsel rendelkeznek. A*

1 Abu Dáwúd (4798) és Ahmed (24492) közlésében, és Al-Albáni hitelesítette a Szahíh At-Targhíb-ban (2643)

2 At-Tirmidhi (2004), Ibn Mádzsah (4246), Ahmed (9403), Al-Bukhári (289) közlésében, és Al-Albáni igazolta a Szahíh At-Targhíb-ban (2642)

3 Abu Dáwúd (4800) közlésében, és Al-Albáni igazolta a Szahíh At-Targhíb-ban (2648)

*leggyűlöltebbek és legtávolabbak tőlem a túlvilágon az alacsony erkölcsűek és a rossz viselkedésűek lesznek; a fecsegők, a nagyszájúak és a hiábavalóságot beszélők.*¹

Az erkölcs fontossága az iszlámban abból származik, hogy a hit része. A muszlim hite nem teljes nélküle, mert ha az ember alacsony erkölcsű, hite csökken és fordítva. Anasz ibn Málík (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „**Minden alkalommal, amikor Allah (swt) küldötte (Allah áldása és békéje legyen vele) beszédet tartott, azt mondta: 'Aki nem megbízható, annak nincs hite, és aki nem tartja be az ígérését, annak nincs vallása.'**”²

Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt is gyakran mondogatta: „**Egyikötöknek sincs hite, amíg nem kívánja (muszlim) testvérének azt, amit magának akar.**”³

„Két jellemvonás nem található (együtt) egy igaz hívő emberben, a fösvényiség és az alacsony erkölcs.”⁴

A magas erkölcs, amelyet az iszlám tanít és a muszlim megvalósít sokrétű, és a figyelmeztetések a rossz erkölcs ellen szintén. Megemlítek néhány Korán-verset itt, amelyek az erkölcstről beszélnek.

„Allah megparancsolja nektek az igazságosságot és a kegyes cselekvést és az adakozást a rokonokkal kapcsolatban. És eltilt a fertelmes dolgoktól, a kifogásolttól,

1 Ahmed (17278) közlésében, és Al-Albáni hitelesítette a Szahíh At-Targhíb-ban (2/379)

2 Ahmed (11975)

3 Al-Bukhári (13) és Muszlim (45)

4 At-Tirmidhi (1962)

az erőszaktól. Int benneteket, talán okultok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:90]

„Ó ti, akik hisztek! Ne legyetek hűtlenek Allahhal és a küldöttel szemben! És ne legyetek hűtlenek a rátok bízott javakkal úgy, hogy tudtok róla.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:27]

„Allah bizony megparancsolja nektek, hogy adjátok vissza a letéteket a tulajdonosaiknak. És ha döntést hoztok az emberek között, akkor igazságosan döntsetek! Milyen csodálatos is az az intés, amiben Allah részeltet benneteket. Bizony Allah Halló és Látó!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:58]

„Ó ti, akik hisztek! Féljétek Allahot és legyetek az igazakkal.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:119]

„(Ők) az állhatatosan kitartók és az igazak, és az alázatosak, és a hajnalhasadás előtt bocsánatkérők.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:17]

A parancsolatok rangsorolása az iszlámban

A fontossági sorrend szerint a parancsolatok az iszlámban öt kategóriára oszthatók.

Először: kötelességek és elrendelések

Ezek azok, amelyeket Allah (swt) és az Ő Prófétája, Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) megparancsolt az embereknek, hogy kötelezően megtegyék, tehát aki megteszi, jutalmat kap, és aki figyelmen kívül hagyja, az bünt követ el.

Az iszlámban kötelességek és elrendelések közé tartoznak a napi öt ima, a böjt Ramadan hónapban, a kötelező adakozás megfizetése, a jó megtétele és hirdetése, a helyes dolgok megtétele és a rossz megtiltása. Jó erkölcs, bünbánat, törvényes módon való pénzkeresés, a feleségről és gyerekekről való gondoskodás és anyagi felelősségvállalás, a szülőkkel való jó bánásmód, a vérrokonság ápolása, az emberekkel való együttműködés, és a nők kendőviselése idegen férfiak előtt is ide tartozik.

Másodszor: az ajánlott cselekedetek (a szunnák)

Ezek azok a cselekedetek, amelyeket Allah (swt) és Prófétája, Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) kéri az embereket, hogy válasszák, de nem kötelezőek, ezért, ha

valaki megteszi őket, jutalmat kap, de aki nem teszi meg őket, nem kap büntetést.

E tettek megtétele azt jelzi, hogy a muszlim szereti Allahot (swt) és vágyik az Ő (swt) elégedettségére, és arra, hogy engedelmeskedjen Neki. Ezért Allah (swt) a szeretetével jutalmazza a muszlimot.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) elbeszélte, hogy Allah (swt) azt mondta: *„Amikor a szolgálóm közeledik Felém azzal az eszközzel, amit a legjobban szeretek, azon felül, amit megparancsoltam neki, és folyamatosan közeledik Hozzám önkéntes imákkal, akkor megszeretem őt. Majd Én leszek a szeretett személy füle, hogy halljon, szeme, hogy lásson, keze, hogy fogjon, és lába, hogy járjon. Amikor ő kér Tőlem bármit, megadom neki, és ha ő Nálam keres menedéket, megvédem őt.”*¹

Ezek az ajánlott hagyományok és gyakorlatok számosak, mint például a - böjt egy átlagos napon (nem Ramadanban), - ima (a napi öt imán felül), - adakozás (a Zakáh-on felül) a szegényeknek, az árváknak, a szűkölködőknek, - a betegek látogatása, - a folyamatos bocsánatkérés, - Allahról (swt) való megemlékezés és hálaadás Neki, és - önkéntes munka a társadalom szolgálatában.

Harmadszor: a megengedett tettek

Ezek a tettek és gyakorlatok nem járnak se jutalommal, se büntetéssel a túlvilágon, mint például az evés, ivás, alvás,

1 Al-Bukhári (6502)

eladás és vásárlás, házaselet. Ezek a mindennapi tettek és a hasonlók, ha a muszlim jó szándékkal végzi el őket, akkor istenszolgálattá válnak, amiért jutalmat kap. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) megemléltette, hogy még a szexuális kapcsolatért (a férj és feleség között természetesen) is jutalom jár. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„'A férfi szexuális kapcsolatában (a feleségével) is adomány van' A társak azt mondták: 'Ó Allah küldötte, jutalmat kap az, aki kielégíti a szexuális vágyát?' Azt mondta: 'Mondjátok meg, ha tilalmas módon tette volna, az nem lenne neki bűnként felróva? Hasonlóképpen, ha törvényesen teszi, jutalmat kap érte.'”¹*

Negyedszer: az utálatos dolgok

Ezek azok a tettek és gyakorlatok, amelyeket a muszlimnak el kell kerülnie, és nem kell megtennie, de nem kap büntetést Allahtól (swt), ha mégis megteszi őket. E tettek közé tartoznak a földi csillogásból a megengedett dolgok, amelyek oda vezetnek, hogy az ember kevesebb-szer emlékezik meg Allahról (swt) és kevesebbet ad Neki hálát, és elhagyja az iszlám erkölcsöt és a tanításokat az evésről, ivásról, beszédéről és látogatásról.

Ötödször: a tilalmas dolgok

Ezek azok a tettek és gyakorlatok, amelyeket a muszlimnak nem szabad megtennie egyáltalán, és Allah (swt)

¹ Muszlim (1006)

megjutalmazza azokat, akik elkerülik, és megbünteti azokat, akik megteszik. E tettek közé tartozik mások társítása Allah (swt) mellé, attól függetlenül, hogy mik azok – emberek, bálványok, állatok, vagy hasonlók, szégyentelen tettek elvégzése, kamat alkalmazása a pénzügyekben vagy a kereskedelemben, csalás, szemfényvesztés, és az emberek kizsákmányolása.

„Mondd: Az én Uram csak a fertelmes dolgokat tiltotta meg, akár nyilvánosak azok, akár rejtettek, és a bűnt, és a jogtalan erőszakot, és azt, hogy Allah mellé társítsatok, amire nem bocsátott le engedélyező bizonyítékot és azt, hogy olyat mondjatok Allahra, amiről nincs tudásotok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:33]

„Mondd: Gyertek! 'Hirdetni fogom nektek azt, amit az Uratok megtiltott nektek: Ne társítsatok Mellé, és a szülőkkel illendő módon bánjatok, és ne öljétek meg gyermekeitek az éhségtől félve. Mi gondoskodunk rólatok és róluk is. Ne kövessetek el fertelmes dolgokat, akár nyilvánosak azok, akár titkosak. És ne öljetek meg olyan lelket, akit Allah megtiltott, csak joggal. Ezt írja elő számotokra (követendő) testamentumként. Talán felfogjátok. ~ Ne nyúljatok az árva vagyonához, csak a legkegyesebb módon, míg el nem éri nagykorúságát. Teljesítsetek igazságos mértéket és mérést – ahogyan az méltányos. Egyetlen lelket sem terhelünk meg csak annyira, amennyire képes. Ha szóltok, legyetek igazságosak, még ha közeli rokonról is van szó. És teljesítétek az Allahnak tett egyezséget. Ezt írja elő számotokra (követendő) testamentumként. Talán

okultok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása,
6:151-152]

Az iszlám törvénykezés (saría)

jellemzői és céljai

Az iszlám istenszolgálat fogalma az iszlám törvénykezésben nyilvánul meg, amelyet Allah (swt) megparancsolt a hívőknek a Földön, hogy betartsanak, és hogy társadalmi, erkölcsi, politikai és gazdasági életük törvényének tekintsék.

„Ezután járható útra (törvényt adva) helyeztünk téged a vallás dolgában, hogy azt kövesd. És ne kövesd azok csábításait (vágyait), akik nem tudnak!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 45:18]

A *saría* vagy iszlám törvény az a törvény, amit Allah (swt) készített a hívőknek az ő javukra az Ítéletnapig.

Első: az iszlám törvénykezés jellemzői

Ami az iszlám törvényt megkülönbözteti más törvényektől, amelyek az Ítéletnapig léteztek vagy létezni fognak, az sok olyan jellemző, amelyből a legfontosabbakat itt mutatjuk be.

A. Az iszlám törvény isteni eredetű és isteni célja van

Az iszlám törvény első jellemzője az isteni eredet és cél. Allahtól (swt) származik, és az Ő elégedettsége a célja. A

muszlimok törvényeiket két forrásból kapják, a Szent Koránból, amely Allah (swt) kinyilatkoztatása, és a Szunnából, amelyek Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) szavai és tettei. Allah (swt) elrendelte a muszlimoknak, hogy kövessék Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) hagyományát, amikor azt mondta:

„Amit a küldött hozott nektek, azt fogadjátok el, amitől pedig eltiltott benneteket, attól forduljatok el!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 59:7]

A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) Allah (swt) üzenetét hozta el az embereknek, és amit mondott és tett, az Allahtól (swt) származik.

„Nem a (saját) vágya szerint beszél. ~ Ez bizony nem más, mint sugallt Sugallat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 53:3-4]

E két forrásból a tudósok más forrásokat is létrehoztak, mint a konszenzus (a muszlim tudósok egyetértése egy jogi kérdésben), az összehasonlító módszerek alkalmazása bizonyos kérdésekben, az ésszerűség, és mások. Mindezeket a forrásokat elhagyni és az emberi törvényt követni azt jelenti, hogy az ember figyelmen kívül hagyja Allah (swt) tulajdonságait:

„Ővé a teremtés és a parancs. Magasztaltassék Allah, a Világok Ura!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:54], mint Egyetlen Teremtő és hogy Ő (swt) az Egyetlen, Aki meg tudja teremteni a tökéletes törvényt.

Amikor valaki egy földi törvényt iktat be, azzal megsérti Allah (swt) teljes jogát a törvényalkotáshoz és ahhoz, hogy a teremtmények csak Neki vessék alá magukat. Tehát amikor

Udai ibn Hatem elment a Prófétahoz (Allah áldása és békéje legyen vele), és hallotta, őt (Allah áldása és békéje legyen vele) ezt szavalni:

„Írástudóikat és szerzeteseiket urakká tették meg maguknak Allah helyett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:31], Udai meglepődött, amíg a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) megmagyarázta neki: *„Ők nem formailag imádták őket, de követték a határozataikat; ha valamit törvényesnek tekintettek (még ha tiltott is volt), a követők törvényesként veszik, és ha megtiltottak valamit (még ha törvényes is volt), a követők tilalmasnak tekintették.”*¹

E papok imádata nem abban áll, hogy meghajolnak és leborulnak előttük, hanem abban, hogy valaki követi azt, amit ők kitaláltak és bevezettek a vallásba a tanácskozásaik alkalmával, ami ezeket a papokat Allah (swt) mellett törvényalkotókká tette.

A saría (iszlám törvénykezés) célja Allah (swt) megelégedése, Aki nagy bölcsességében olyan törvényeket adott az emberiségnek, amely biztosítja a boldogságukat ezen a világon és a túlvilágon.

„(Ez az a) Könyv, amelyet kinyilatkoztattunk neked, hogy kivezessz az embereket a sötétségekből a fényre az Urad engedelmével, Annak Útjára, aki a Hatalmas és az Áldott.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 14:1]

Allah (swt) összes törvénye jó, mivel Attól származnak, Aki Tudja, hogy mi a jó nekünk és mi a megfelelő az ösztöneinknek és természetünknek.

1 At-Tirmidhi (3095)

„Vajon Annak ne lenne tudomása mindenről, Aki teremtett? Ő a Kegyes és a Mindentudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 67:14]

Tehát felette állnak minden emberi törvénynek, amelyeket az emberi tudatlanság, képtelenség és részrehajlás jellemez, amelyeket az emberek azért hoznak, hogy előjogokat adjanak a személyes kérdéseknek, mint a világi törvények.

Amikor egy törvény Allahtól (swt) származik, az nem ad senkinek előjogot, és minden ember egyenlő, származástól és színtől függetlenül.

„És kinyilatkoztattuk neked a Könyvet az Igazsággal, igazolandó azt, ami már előtte is volt a Könyvből, felügyelőként felette. Ítéld hát közöttük aszerint, amit Allah bocsátott le! És ne kövesd az ő vágyaikat (letérve) attól, ami hozzád az Igazságból jött el. Mindenki számára kijelöltük a törvényt és a módszert. Ha Allah akarta volna, egyetlen közösséggé tett volna benneteket. Ám (szétválasztott), hogy próbának vessen alá benneteket azzal, amit nektek adott. Versengjetez hát a jó dolgokban! Közületek mindenkinek Allahhoz lesz a visszatérése. És Ő tudatni fogja veletek azt, amiben ti vitáztatok. ~ És ítélezz közöttük aszerint, amit Allah kinyilatkoztatott. És ne kövesd az ő vágyaikat. És óvakodj tőlük, nehogy kísértésbe vigyenek (és letérítsenek) annak egy részétől, amit Allah neked nyilatkoztatott ki. Ha elfordulnak, úgy tudnod kell, hogy Allah bűneik egy része miatt akarja sújtani őket. Bizony sokan az emberek közül bűnösök. ~ Talán a tudatlanság korának ítélezését áhítózzák? És ki lehetne szebben ítélező Allahnál, egy olyan néppel kapcsolatban, akik megbizonyosodtak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:48-50]

Mivel Allahtól (swt) származik, az iszlám törvény olyan presztízzsel és hatalommal rendelkezik, amelyet nem lehet semmilyen földi törvényben találni. Az emberek a szívüket megtöltő hit erejéből követik Allah (swt) törvényét. Követik a látható és a láthatatlan dolgokban, a magánéletben és a társadalomban, Allah (swt) jutalmát áhítozva, Akitől semmi nem választhat el a Földön és az égen.

Az iszlám törvény különbözik a többi törvénytől abban, hogy ez az egyetlen törvény, amely ezen a világon és a túlvilágon is jutalmat biztosít. A hívő követi az engedelmesen és jámboran élt élet boldogságát keresve, és jutalom ígérését kapja a túlvilágon, amely a mennyország, amit Allah (swt) készített el az emberei közül a legjobbaknak.

Hogy jobban megértsük ezt a tulajdonságot, nézzünk egy példát. Az Amerikai Egyesült Államok felismerte az alkohol negatív hatásait a gazdaságra, a társadalmi életre és az egészségre. Elhatározták, hogy betiltják az alkoholt, és ezt törvénybe iktatták, és dollármilliókat költöttek e törvények betartatásáért, de éveken át tartó bírósági küzdelmek és több ezer alkoholista börtönbe zárása után az Amerikai Egyesült Államok újra megengedte az alkoholt annak ellenére, hogy tisztában volt negatív hatásaival. Nem volt képes ezt a törvényt elfogadtatni az emberekkel.

Ezzel ellentétben, amikor az iszlám betiltotta az alkoholt, nem a rendőrség és a bíróság segítségével érte el ezt; nem volt nehéz a muszlim közösséget az emberiség legtisztább közösségévé tenni, amely minden alkoholtól megszabadul. A muszlim közösség megtisztítása egyetlen Korán-versen múlt, amely megtiltja az alkoholt:

„Ó ti, akik hiszték. Bizony a bor, a szerencsejáték, az áldozati kövek és a sorshúzás nyilai csupán a sátán művének szennye. Kerüljétek el! Talán boldogultok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:90]

A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társai követték a versben található rendeletet, és azt kérdezték, hogy mi lesz azokkal, akik ittak alkoholt és azelőtt haltak meg, mielőtt tilalmassá vált volna. Anasz ibn Málík (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társa azt mondta:

„Abu Talha házában voltam, amikor a vers, ami megtiltja az alkoholt, kinyilatkoztatásra került. Egy hirdető jelentette be, és Abu Talha azt mondta: 'Menj és tudd meg, mi történik.' Kimentem és azt mondtam neki, hogy mostantól tilos a bor, és ő azt felelte: 'Dobd ki az összeset.' Folyóként folyt a város utcáin. Az emberek egy csoportja azt kérdezte: 'Voltak emberek, akik úgy haltak meg, hogy alkohol volt a gyomrukban, mi lesz velük?' Allah (swt) akkor kinyilatkoztatta a következő verset:

„Nem tekinthető bűnnek azokkal szemben, akik hisznek és jótetteket cselekszenek az, amit ettek (a múltban), ha istenfélők és hisznek, és jó dolgokat cselekszenek. Majd újra csak istenfélők és hisznek, majd újra istenfélők és helyesen cselekszenek. Allah szereti a helyesen cselekvőket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:93]

Ez azt jelenti, hogy nem kapnak büntetést, mert nincs büntetés törvény nélkül.”¹

B. Igazság és egyenlőség

Al-‘Adl (igazság) Allah (swt) neveinek egyike; egyik tulajdonsága, amely megjelenik törvényeiben, jutalmaiban és büntetéseiben. Allah (swt) igazságossága sok aspektusban megjelenik, először is abban, hogy nem bünteti meg az embereket azért, amire nem képesek, és nem is vár el tőlük olyat, amit nem tudnak megtenni.

„Allah egyetlen lélekre sem ró ki többet, mint amennyire az képes. Mindenkinék az jár (jóként), amiért megdolgozott, és az íratik fel ellene, amit megszerzett. ’Urunk! Ne büntess minket, ha elfeledkeztünk, vagy tévedtünk. Urunk! Ne helyezz ránk olyan terhet, mint amelyet azokra helyeztél, akik előttünk éltek. Urunk! Ne helyezz ránk olyan terhet, amit mi képtelenek vagyunk elviselni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:286]

Allah (swt) törvényei az emberi képességre és erőfeszítésre épülnek.

„Allah könnyebbséget szeretne adni nektek, és nem akarja a nehézséget veletek szemben.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:185]

¹ Al-Bukhári (4620) és Muszlim (1980)

„Allah nem akar rátok nehézséget helyezni. Ám meg akar tisztítani benneteket és ki akarja teljesíteni az irántatok való kegyelmét. Talán hálások lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:6]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta hogy Allah **„Legjobban az egyszerű, Istenben vetett hitet szereti.”**¹

Allah (swt) igazságossága, hogy a gyerekeket felmentette a törvény követése alól, amíg el nem érték azt a kort, hogy megértsék. Allah (swt) felmenti a felelősség alól azokat is, akik nem kapták meg az értelmes gondolkodás ajándékát. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„A toll fel lesz emelve háromtól (nem lesznek számon kérve): egy ember, aki alszik, amíg fel nem ébred, a gyerek, amíg fiatal ember nem lesz, és az értelmi fogyatékos, amíg visszanyeri józan eszt.”**²

Allah (swt) megbocsát azoknak, akik a hibákat kényszer hatására, akaratlanul, vagy azért tették meg, mert elfelejtették, hogy tilos. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Allah (swt) megbocsát az én nemzetemnek (muszlimoknak), akik akaratlanul, vagy feledékenységből hibáznak, vagy azért amit kényszerből tettek.”**³

Ha az iszlám törvénykezés nem kéri számon rajta, akkor a muszlimnak tudnia kell, hogy ő nem felelős valaki más hibáiért; mindenki azért felel, amit ő maga tett.

1 Al-Bukhári a Vallás könnyebbség című fejezetben, és Ahmed (2108)

2 At-Tirmidhi (1423), Ibn Mádzsah (3042) és Ahmed (943)

3 Ibn Mádzsah (2045)

„Mondd: 'Vajon mást, mint Allahot vágyakozzam úrként? Holott Ő mindenek az Ura. Minden teremtett a maga számára (kárára) szerez meg (bűnt). Egyetlen terhet hordozó sem fogja másnak a terhét hordozni. Majd Uratokhoz lesz a visszatéresetek. És Ő tudatni fogja veletek azt, amiben különböztetek.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:164]

Tehát az iszlám nem fogadja el az eredendő bűn koncepcióját, amelyet Ádámtól és Évától örököltünk; ők feleltek a saját tetteikért. Bocsánatot kértek Allahtól (swt) és Ő (swt) megbocsátott nekik. Gyerekeik ne felelnek az ő bűneikért semmilyen módon, mert mindenki csak azért felel, amit ő maga tett.

„Ezután szavakat kapott Ádám az ő Urától. Majd (az Ura) kiengesztelődve fordult feléje. Hiszen Ő az, Aki a bűnbánatot elfogadja, és a Megkönyörülő. ~ Mondtuk: 'Ereszkedjete lefelé mindnyájan onnan! Ám, ha útmutatás érkezik hozzátok Tőlem, és azoknak, akik követik majdan az Én Útmutatásomat, nekik nem kell félniük és ne kell szomorkodniuk és búslakodniuk. ~ Ám azok, akik hitetlenkednek és meghazudtolják a Mi Jeleinket, ők a Tűz népévé lesznek, és ők abban örökké ott maradnak.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:37-39]

Ezenfelül Allah (swt) törvényei figyelembe veszik – mivel igazságosak – a különbségeket a férfiak és a nők között. A nőknek nem kell olyan kötelezettségeket végrehajtaniuk, amelyek nem felelnek meg női természetüknek, mint a dzsihád (harc), a házuk elhagyása pénzkereset céljából, hogy gondoskodjanak családjukról, és sok más.

Ez az igazságos iszlám törvénykezés nem tesz különbséget király és szolga, fehér és fekete, gazdag és szegény között; mindenki egyenlő Allah (swt) törvényei előtt. Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) beszédet mondott több mint százezer kortársa előtt. Azt mondta (Allah áldása és békéje legyen vele): **„Ő emberek, Uratok Egy, és apátok egy, az arab nem felsőbbrendű a nem arabnál, és a nem arab sem felsőbbrendű az arabnál, és a rózsaszín (bőrű ember) sem előbbre való a fekete (bőrű embernél), és a fekete sem előbbre való a rózsaszínnél, csak Istenfélelemben.”**¹

Az istenfélelem az istenimádatra és a jó erkölcsre alapul, nem származásra vagy családra. Allah (swt) azt mondja:

„Ő ti emberek! Férfiből és nőből teremtettünk benneteket. Népekké és törzsekké tettünk benneteket, hogy megismerjétek egymást. Allahnál a legnemesebb közületek az, aki a legistenfélőbb köztetek. Allah Tudó és mindent figyelemmel Kísérő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:13]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) maga is gyakorolta és betöltötte az iszlám igazságát és tanításait; ő (Allah áldása és békéje legyen vele) visszautasította, hogy különbséget tegyen nemes és közember között. Azt az ítéletet hozta egy quraisi nemes hölgy ügyében, aki lopott, hogy vágják le a kezét. Az emberek közbenjártak érte, és megkérték Oszama ibn Zaidot (Allah legyen vele elégedett) – akit kedvelt a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) – hogy barátságát használja fel arra, hogy közbenjárjon érte, de a Próféta (Allah áldása és békéje legyen

1 Ahmed (22973)

vele) határozottan azt mondta: „*Közben akarsz járni érte egy olyan kérdésben, ami Allahra tartozik, és amit Allah (swt) megtiltott?*” *Akkor a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) felállt és beszédet intézett az emberekhez. Azt mondta: „A korábbi népek büntetést kaptak Alláhtól (swt) az igazságtalanságukért. Ha a nemes közülük lopott, nem büntették meg; de ha a szegény közember tette, akkor megbüntették. Esküszöm Allahra (swt), hogyha Fatima, Mohamed (Allah áldása és békéje legyen vele) lánya lopna, levágnám a kezét.”*¹

Tehát az igazság Allah (swt) törvényének a tulajdonsága, amelyet Ő (swt) parancsol minden teremtményének.

„Allah megparancsolja nektek az igazságosságot és a kegyes cselekvést és az adakozást a rokonokkal kapcsolatban. És tiltit a fertelmes dolgoktól, a kifogásolttól, az erőszaktól. Int benneteket, talán okultok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:90]

C. Átfogóság és stabilitás

Az iszlám Allah (swt) utolsó üzenete és örökké érvényes szava az Ítéletnapig. Tehát Allah (swt) megáldotta az emberiséget mindazzal, ami jó az evilágon és a túlvilágon, és betöltötte kegyét Törvényeivel.

„A mai napon teljessé tettem a számotokra a vallásokat és kiteljesítette rátok az Én kegyelmemet. És

¹ Al-Bukhári (3475) és Muszlim (1688)

az iszlámot rendeltem el nektek vallásul.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:3]

Az iszlám átfogó vallás, amely magába foglalja az élet minden aspektusát és kérdéseit. Ez az istenszolgálat vallása, egy erkölcsi, társadalmi, gazdasági és politikai törvénykönyv, amely biztosítja az egyének és a társadalom boldogságát az evilágon és a túlvilágon.

Az iszlám megszervezi az ember kapcsolatait a születéstől a halálig; megvédi jogait még születése előtt és halála után is. Az emberi élet során az iszlám kereteket ad viselkedésének törvényei által, amelyek vezetik őket családjikkal és közösségeikkel való kapcsolataikban; és ezen túlmenően az iszlám elrendezi az ember kapcsolatait az egész univerzummal, az állatokat, az élő és nem élő természet részeivel.

„Nincs egyetlen állat sem a földön, sem pedig madár, amely a két szárnyával repül, amelyek ne alkotnának hozzátok hasonló közösségeket. Mi semmit sem hanyagoltunk el a Könyvben. Majd az Urukhoz gyűjtetnek össze.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:38]

Az iszlám törvényei megszervezik a közösséget és biztosítják a benne lévő egyének jogait és kötelességeit; megszervezik egy muszlim nemzet kapcsolatát más nemzetekkel, közeliakkal és távoliakkal.

„Mi lebecsátottuk neked a Könyvet – minden dolog magyarázataként, útmutatásként, könyörületként és örömhírként a muszlimok számára.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:89]

Ezek az iszlám törvények az emberek összes szükségletét kielégítik. Gondoskodnak testéről anélkül, hogy figyelmen kívül hagynák a lelket, túlvilági boldogsághoz vezetnek, de nem feledkeznek meg az evilágról sem, és a közösséget arra indítják, hogy gondoskodjon magáról. Különleges egyensúlyt hoznak létre, figyelmetlenség és káosz nélkül, nem csoda, hiszen Allah (swt), a Legkedvesebb, a Mindentudó szervezi meg őket.

A Szent Korán és a szunna megemlíti az iszlám törvénykezés erényeit sok versben és részletben. Egyikük a következő vers, Allah (swt) azt mondja:

„Azzal, amit Allah adott neked, a túlvilági lakhelyedre törekedj !Ám ne feledkezz meg az evilági részedről sem ! Cselekedj jót, ahogyan Allah is jót tett veled. És ne terjessz romlást a földön !Allah nem szereti a romlást terjesztőket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 28:77], ha a túlvilág a cél és a vágy, az élet az eszköz és az út.

Egy másik versben Allah (swt) úgy írja le a hit embereit, mint akik mérsékelten költik pénzüket.

„És azok, akik adakoznak, nem esnek túlzásba és nem fukarkodnak, a kettő között van a helyes út.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:67]

Allah (swt) azt mondja az Ő Prófétájának (Allah áldása és békéje legyen vele) és a muszlimoknak:

„Ne helyezd a kezedet a nyakadra megbilincselve, ám ne is terjessz ki teljes bőkezűséggel, nehogy ott ülj megvetetten kisémmizve!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:29]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) jóra tanította társát, Othmán ibn Madúnt, amikor a lelki emelkedettséget teste kínzásával kívánta elérni, és el akarta hagyni az alvást, a feleségét, és csak a böjtnek élt. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Othmán, el akarod hagyni az én hagyományomat? Én alszom és imádkozom, böjtölök és megtöröm a böjtöt, és házasodom nővel. Féld Allahot (S.W), kötelességeid vannak feleséged és családod iránt, vendégeid iránt és önmagad iránt, tehát böjtölj és egyél, imádkozz és aludj.”*¹

Az evilági és a túlvilági dolgokat egyensúlyba hozva Allah (swt) azt mondja:

„Ó ti, akik hisztek! Ha elhangzik a pénteki imára hívás, akkor siessetek megemlékezni Allahról. Hagyjátok az adás-vételt, ez jobb nektek, ha tudással bírtok. ~ Ha viszont véget ér az ima, akkor széledjetez szét a földön és keressétek Allah kegyeit. Gyakran emlékezzetek meg Allahról, talán boldogulni fogtok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 62:9-10]

Amikor néhány társa eldöntötte, hogy elhagyják feleségeiket és az élet örömeit, a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) elmagyarázta nekik, hogy ez nem helyes. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„A korábbi nemzetek elvesztek a büntetés miatt, mert szigorúak voltak és kínozták magukat; akik monostorokba és remetelakokba zárták magukat. Szolgáljátok Allahot (swt) és ne társítsatok Mellé (swt) senkit, végezzétek el a zarándoklatot és a kis*

1 Abu Dávúd (1369)

zarándoklatot, és legyetek istenfélők, hogy mások kövessenek titeket.”¹ Majd Allah (swt) kinyilatkoztatta a következő verset:

„Ó ti, akik hisztek! Ne tartsátok tilalmasnak azokat a jó dolgokat, amelyeket Allah megengedett nektek. És ne lépjétek át (a határt)! Allah bizony nem szereti az áthágókat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:87]

D. Realisztikus idealizmus

Az ember kigondol és kitalál törvényeket, hogy elérje az idealizmust, amelyet lehetetlen elérni. A Platóni Erényes Királyság nem létezett, és nem ment túl elméjén és tollán. Ennek ellenére, néhány ember aláveti magát a valóságnak és önmagukat és alapelveiket az adott helyzethez igazítják, bevallva, hogy a helyzet kényszeríti őket.

Amikor a nyugati társadalmak kudarcot vallottak az alkohol, a házasságtörés és más dolgok betiltásában, nem volt más választásuk, mint elfogadni a dolgokat, ahogy voltak, megengedve ezeket a cselekedeteket, amelyek az emberi fajt betegségekkel és társadalmi problémákkal fenyegetik.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) kihirdette, hogy *„Amikor a társadalom kinyilvánítja az erkölcstelenség elfogadását, pestis és más betegségek fognak elterjedni közöttük, amilyenek soha nem voltak a múltban.”*²

1 Ibn Dzsarír (4/9) és Ibn Al-Mubarak (1031)

2 Ibn Mádzsah (4019)

Az iszlám realiztikus és idealisztikus vallás; realitása az ember mindennapi viselkedéséből származik, is ideálja a társadalom megjavítása, és hogy nem fogadja el a bűnben és romlottságban eltöltött életet.

Realitása abban áll, hogy a törvényei átfedik az emberi természetet és kielégíti szükségleteiket, amelyeket Allah (swt) tud a legjobban, tehát Ő (swt) olyan törvényeket hozott, amelyek illenek hozzájuk.

„Vajon annak ne lenne tudomása mindenről, Aki teremtett? Ő a Kegyes és a Mindentudó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 67:14]

Az iszlám nem tiltja meg a házasságot, és a válást sem abban az esetben, ha a házaspár már nem tud együtt élni.

„Ha ők ketten elválnak, Allah mindkettőt kárpótolni fogja az Ő végtelen jóságában. Allah a mindent körülölelő, Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:130]

Az iszlám nem kéri tőlünk, hogy elfogadjuk a sértést, és fordítsuk oda a bal arcunkat is annak, aki a jobbat már megpofozta, hanem olyan törvényei vannak, amelyek védekeznek a sértés ellen, és megakadályozzák a bűnöst abban, hogy túllépje a határait, ugyanakkor azt is kéri tőlünk, hogy toleránsak legyünk és bocsássunk meg.

„Egy rossz cselekedet jutalma egy hozzá hasonló rossz cselekedet. Aki azonban megbocsát és kész azt jóvátenni, annak jutalma Allahnál van. Ő nem szereti a bűnösöket. ~ Azok, akik segítenek magukon, azután, hogy jogtalanság, bűn érte őket, azokkal szemben nincs mód (büntetésre,

számonkérésre).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:40-41]

Ez az átfedés az idealizmus és a realitás között megjelenik az iszlámban, ahogyan a társadalom betegségeit és bűneit fokozatosan kezeli. Amikor a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) olyan emberekhez lett küldve, akik úgy itták az alkoholt, mint más a vizet, fokozatosan tiltotta be az alkoholt. Először Allah (swt) a rossz hatásaira mutatott rá, hogy akik értelmesen gondolkoznak, és erős az akaratuk, azok elhagyják.

„És kérdezni fognak téged a borról és a szerencsejátékról. Mondd: 'E kettőben nagy bűn található, és hasznok is az emberek számára. Ám e kettő bűne nagyobb a bennük rejlő haszonnál.' És kérdezni fognak, hogy mit adakozzanak. Mondd: 'A felesleget.' Allah ekképpen világítja meg a jeleket, talán elgondolkodtok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:219]

Az alkoholnak van egy kevés haszna a kereskedelemben, de sokkal több rossz hatása van.

Majd Allah (swt) megtiltotta a muszlimoknak, hogy nappal igyanak, mert az megakadályozza őket abban, hogy imádkozzanak idejében, tehát az alkoholfogyasztás ideje lecsökkent.

„Ó ti, akik hisztek! Ne közeledjete az imához ittasan, csak akkor, ha már tudjátok, mit mondtok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:43]

Amikor ez a Korán-vers kinyilatkoztatásra került, a Próféta társai úgy érezték, hogy Allah (swt) az alkoholfogyasztás súlyos voltát hangsúlyozza. Omár (Allah

legyen vele elégedett), fohászzkodott Allahhoz (swt) a következő módon: *„Ó Urunk! Mutasd meg nekünk a végső határozatot az alkoholfogyasztásról.” Allah (swt) kinyilatkoztatta a következő verset:*

„Ó ti, akik hisztek! Bizony a bor, a szerencsejáték, az áldozati kövek és a sorshúzás nyilai csupán a sátán művének szennye. Kerüljétek el. Talán boldogultok. ~ A sátán csupán az ellenségeskedést és a gyűlöletet akarja köztetek elhinteni a bor és a szerencsejáték által. És el akar téríteni benneteket az Allahról történő megemlékezéstől és az imától. Hát abbahagyjátok?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:90-91], *majd mikor Omár (Allah legyen vele elégedett) hallotta e verset, azt mondta: „Teljesen lemondunk róla.”*¹

Áisah (Allah legyen vele elégedett), a Próféta felesége azt mondta: *„Az első versek, amelyek ki lettek nyilatkoztatva (a Szent Koránból) azok, amelyek a Paradicsom és a Pokoltűz leírását tartalmazzák. Amikor az emberek meggyőződtek róluk és muszlimok lettek, akkor lettek kinyilatkoztatva azok a versek, amelyek a törvényes és a tilalmas dolgokról szólnak. Ha az első vers az lett volna, hogy 'Ne igyatok bort', akkor azt mondták volna: 'Soha nem mondunk le róla', és ha az lett volna, hogy 'Ne kövessetek el házasságtörést', azt mondták volna: 'Soha nem mondunk le róla.'”*²

„Az iszlám öröksége” című könyvében az orientalista Joseph Shacht, oxfordi és waldeni iszlám tanulmányok tanára, bátorítja az embereket, hogy tanulmányozzák az iszlám

1 At-Tirmidhi (3049), An-Niszái (5540) és Abu Dáwúd (3670)

2 Al-Bukhári (4993)

törvénykezést, amelynek neve saría. Azt mondta: „A legfontosabb öröksége az iszlámnak az ő törvénye, melynek neve saría. Az iszlám törvénykezés vagy saría teljesen különbözik mindenfajta más törvénytől annyira, hogy tanulmányozásához szükséges megérteni a jogi kérdéseket. Az iszlám törvénykezés egyedi törvény. Ez egy szabályrendszer, amely megszervezi a muszlimok életét minden téren, és magába foglalja azokat a törvényeket, amelyek az istenszolgálatról és a vallási tanításokról szólnak, és a politikai és jogi kérdéseket egyaránt.”¹

Második: az iszlám törvénykezés céljai

Az iszlám törvénykezés célja az, hogy az emberek elérjék a boldogságot az evilágon és a túlvilágon annak a törvénynek a követésével, amely megparancsolja a jót és megtiltja a rosszat. Az iszlám törvénykezés nem parancsol meg semmit, ami nem jó az embereknek, és nem tilt meg semmit, ami rossz nekik.

„Kérdezni fognak téged a menstruációról. Mondd: 'Csapás az! Így tartásátok magatokat távol a menstruáló asszonyoktól, és ne közeledjete hozzájuk, amíg meg nem tisztulnak. Ha megtisztultak, akkor közeledjete hozzájuk olyan módon, ahogyan Allah megparancsolta azt nektek.' Allah szereti a megbánásra készeket és azokat, akik megtisztulnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:222]

¹ Emad Eddín Khalil, Ők mondták az iszlámról, 203. oldal.

Az iszlám törvénykezés célja öt dolog (vallás, ember, elme, leszármazás és vagyon) védelme, amelyek az emberek számára a legfontosabbak ebben az életben.

A. A vallás védelme

Mivel a vallás az emberi élet minden aspektusának legnagyobb jobbítója, természetes, hogy a jog védelmezi, mivel a legfontosabb emberi jognak tekinti, tehát olyan törvényeket hoz, amelyek megvédik mindentől, ami hatna rá.

A Korán megemlíti az istenszolgálati formákat, amelyek megalapozzák a hitet és védelmezik a hívők szívét. Van közülük észbeli természetű, mint a gondolkodás és meditálás arról amit Allah (swt) teremtet, hogy felismerjük az Ő (swt) Nagyságát, van fizikai és észbeli, mint az ima, vagy fizikai, mint a böjt, vagy anyagi természetű istenszolgálat, mint az adakozás, és észbeli és anyagi, mint a zarándoklat.

A vallás és a hit védelme érdekében Allah (swt) megtiltotta, hogy bárki másban higgyenek Rajta kívül, akár hittel, akár tettel. Ő (swt) megtiltott mindent, ami olyan túlzásokhoz vezet, mint a próféták és igazlelkű emberek iránti túlzott engedelmesség, az abban való hit, hogy ők közvetítők Allah (swt) és a teremtett világ között, és az abban való hit, hogy a jó és a rossz valaki más kezében van, nem Allahéban (swt).

Allah (swt) kötelezte a közösséget és a vezetőket, hogy védjék meg a vallást, és hogy könnyítsék gyakorlatának eszközeit. Tehát meg kell védelmezni; el kell kerülni mindent,

ami engedetlenséghez és hitetlenséghez vezethet a bűnös megállításával és a törvényes büntetések végrehajtásával.

B. Az emberi élet védelme

Az élet Allah (swt) ajándéka az embernek, és senkinek nincs joga veszélybe sodorni még saját magát sem; Allah (swt) megteremtette az embereket, és megtisztelte őket hogy elvégezzék az Ő feladatait a Földön, és hogy megvizsgálja képességeiket az istentisztelet végrehajtásában.

Az iszlám megvédi az emberiséget törvényeivel. Azt parancsolja a közösségnek, hogy gondoskodjon a szegényekről és adja meg nekik az alapvető szükségleteiket, mint a lakás, étel, víz, ruházat, és más létszükségletek. Kötelezővé teszi az adakozást, amelynek célja az összefogás és egymás segítése emberi és intézményi szinten, hogy a társadalom stabilitást érjen el.

Az iszlám garantálja az emberiségnek a jó és nemes életet; tehát megtiltja a megalázást, a bántalmazást, és a károkozást.

„És azok, akik a hívő férfiakat és a hívő asszonyokat rágalmazzák, anélkül, hogy rászolgáltak volna, azok gyalázatot és nyilvánvaló vétket vettek magukra.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:58]

Az iszlám az agressziót és az emberélet veszélyeztetését nagy bűnnek tekinti, és az élet hét legsúlyosabb bűne közül az egyik, amely lerombolja mind a vallást, mind az életet. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) figyelmeztette a muszlimokat: **„Kerüljétek el a hét romboló**

bűnt. 'A társai azt kérdezték: 'Melyek azok?' Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt felelte: 'Allah (swt) mellé társ állítása, varázslás, emberölés, kivéve jogosan, egy igazságos ítélet végrehajtásaként, kamattal való pénzkereset, az árva vagyonával való visszaélés, elmenekülni a csatából, és a hívő nők megrágalmazása, akik nem tettek semmi rosszat'.¹

Allah (swt) az agressziót vagy a támadást a lélek ellen egyenértékűnek tekinti azzal, ha valaki az egész emberi fajt megtámadta volna.

„Emiatt írtuk meg Izrael fiai számára azt, hogyha valaki megöl egy lelket, egy másik lélek (miatti büntetés) nélkül, vagy a földön való rossz okozásának hiányában, akkor az olyan, mintha minden embert megölt volna. Aki viszont életben tart, az olyan, mintha minden embert életben tartott volna. Bizony eljöttek hozzátok a Mi küldötteink a világos bizonyítékokkal. Ám sokan közülük ezek után is túlkapásokat követtek el a földön.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:32]

A Szent Korán úgy jellemzi a muszlimokat, akik elkerülik az ártatlan emberek megölését (amelyet a Szent Korán „*lelkeknek, akiket Allah megszentelt*”-nek nevez), mint az igaz muszlim hívőket. A Szent Korán azt mondja:

„És azok, akik nem fohászoknak Allah helyett más istenhez, és nem ölnek meg egyetlen lelket sem, akit Allah tilosnak nyilvánított, csak jogosan és nem paráználkodnak. Aki (viszont) ezt teszi, az büntetéssel fog szembesülni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:68]

1 Al-Bukhári (2766) és Muszlim (89)

A Korán versei figyelmeztetnek az ártatlan emberek életére törés ellen, és a sértetteknek megadja a jogot, hogy igazságos büntetést kérjenek ellenfelük számára.

„Ne öljétek meg azt a lelket, amelyet Allah tilalmasnak nyilvánított, csak jogosan! Ha valaki jogtalanul öletik meg, akkor annak az örökösének adunk hatalmat (hogy kérheti a gyilkos megölését, vagy megbocsáthat). De ne légy mértéktelen az ölésben. Ő segítséget fog kapni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:33]

Az iszlám egyenlőség törvénye egy fontos garancia, amely megelőzi a bűn elterjedését. Aki tudja, hogy egy másik embert megölni oda vezet, hogy őt is meg fogják ölni, az nem fogja elkövetni ezt a bűnt; ennek következtében az emberek biztonságban, békében fognak élni, és élvezik az életükhöz való jogukat. A Szent Korán azt mondja:

„És nektek a megtorlásban élet (megmentése) vagyon. Ó ti, ésszel bírók! Talán istenfélők lesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:179]

E nagyszerű alapelv megőrzéséhez (az emberek életének megőrzése) a Szent Korán előírja a *dzsihadot*, hogy megvédje a gyengéket az üldöztetéstől és a haláltól.

„Mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah Útján? És azokért az elnyomott gyengékért a férfiak, a nők és a gyermekek közül, akik azt mondják: 'Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, amelynek lakói bűnösök! Adj nekünk Tőled származó támogatót és adj nekünk Tőled származó segítőt!' ~ Azok, akik hisznek, Allah Útján harcolnak. És azok, akik hitetlenkednek, a gonosz útján harcolnak. Harcoljatok hát a sátán támogatói ellen. Bizony

a sátán cselvetése gyenge.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:75-76]

Meg kell itt említenem, hogy az első élet, amely ellen Allah (swt) megtiltja az agressziót, az az ember saját élete. Az ember, aki öngyilkosságot követ el, vagy árt magának, súlyos büntetésnek teszi ki magát. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Aki szándékosan aláveti magát a hegyről hogy megölje magát, a Tűzben is folyamatosan zuhanni fog, és ott marad örökké; aki mérget iszik (azzal a szándékkal, hogy megöli magát), az a pokolban is kezében hordani fogja majd a mérget és folyamatosan inni fogja, és ott marad örökké. Aki megöli magát egy vas fegyverrel, az a kezében fogja hordani azt és a hasát fogja szúrni majd a Tűzben is, és ott marad örökké.”*¹

C. Az elme védelme

Az elme, a gondolkodás képessége és a megértés képessége olyan tulajdonságai az emberiségnek, amellyel Allah (swt) megtisztel minket és más teremtmények fölé emel.

„Megtiszteltük Ádám fiait, és hordoztuk őket a szárazföldön és a tengeren és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk és őket sokuk fölé helyeztük azok közül, akiket teremtettünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:70]

Az iszlám az elmét ránk bízott felelősségnek tekinti a vallási és világi feladatainkhoz. Az elme egy olyan eszköz,

¹ Al-Bukhári (5778) és Muszlim (109)

amely oda vezeti az embert, hogy megismerje a fontos tényeket, amelyeket Allah (swt) kéri tőlünk, hogy fedezzük fel értelmünket használva, nem csak a vak hitből.

„Vagy Helyette más istent választottak maguknak? Mondd: 'Hozzátok elő a bizonyítékokotokat!'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:24]

Az elme bárkit, aki mélyen és értelmesen elgondolkozik az univerzumról, az Allah (swt) létezéséhez és tulajdonságaihoz vezet.

„Bizony az egek és a föld megteremtésében és az éjszaka és a nappal forgandóságában Jelek vannak az ésszel rendelkezők számára.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:190]

Az iszlám megtiltja, hogy az ember elhanyagolja elméjének azt a feladatát, amely az igazsághoz, jóléthez, földi és túlvilági boldogulásához vezet. Ezért Allah (swt) megtiltja a mágiát, a varázslást, és minden más olyan tettet, amely hatással van az elmére és megakadályozza azt kötelességei végrehajtásában. Ezen felül az iszlám megtiltja az alkoholt minden formában és sátáni mesterkedésnek tartja, amely félrevezeti az embereket, mert a sátán le akarja rombolni az ember kapcsolatát Urával (Allahal (swt)) azáltal, hogy ráveszi az alkoholfogyasztásra, eltávolítja az imától és más istenszolgálatoktól. A sátán ezen kívül az emberek közötti társadalmi kapcsolatokat is el akarja rontani ezen a módon. Allah (swt) azt mondja:

„Ó ti, akik hisztek! Bizony a bor, a szerencsejáték, az áldozati kövek és a sorshúzás nyilai csupán a sátán művének szennye. Kerüljétek el. Talán boldogultok. ~ A

sátán csupán az ellenségeskedést és a gyűlöletet akarja köztetek elhínteni a bor és a szerencsejáték által. És el akar téríteni benneteket az Allahról történő megemlékezéstől és az imától. Hát abbahagyjátok?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:90-91]

D. A leszármazás védelme

Az utódnemzés az az eszköz, amely az emberi fajt fenntartja, és ebből az okból teremtette Allah (swt) a szexuális vágyat mindkét nembe. Allah (swt) az embereket arra hívja, hogy leszármazásukat családalapítással biztosítsák, házasodjanak, és az iszlám ezt tekinti az egyetlen törvényes módnak a gyereknemzésre és fajunk fenntartására.

Az iszlám bátorítja a házasságot és meghatározza a szabályokat, korlátozásokat és a kötelességeket egy tökéletes társadalmi rendszerben, amely megszervezi a kapcsolatot a férj és a feleség között és a családban általánosan. Az iszlám számos kötelességet ró a szülőkre a gyerekeik felé, ezek között van, hogy felneveljék és megfelelően oktassák őket, gondoskodjanak róluk, megadják nekik a szükségleteiket, és sok más dolgot, amelyek az ideális szülők jellemzői. Ezenfelül az iszlám megtiltja az agressziót a gyerek felé, hogy élve eltemetik, vagy szándékos abortuszt követnek el, és ezt nagy bűnnek tekinti.

„Ne öljétek meg gyermekeiteket félve a szegénységtől! Mi gondoskodni fogunk róluk és rólatok. Bizony az ő megölésük nagy bűn!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:31]

A család védelme érdekében az iszlám megtiltja a házasságtörést, és minden más szégyenletes tettet, és mindent, ami ezekhez vezet; mint a férfiak és a nők keveredése.

„Ne közeledjete a parázнасághoz! bizony fertelmes dolog az! És milyen borzalmas út!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:32]

Ezenfelül az iszlám előírja a kendő viselését a nőknek idegen férfiak előtt, hogy elkerülje a csábítást és a szexuális vágyat, mivel az iszlámban a nők értékes drágakövek, akik védelmet kapnak az ellen, hogy szórakozzanak velük, kihasználják és bántalmazzák őket. Allah (swt) azt mondja:

„Ó Próféta! Mondd a feleségeidnek és lányaidnak és a hívők feleségeinek hogy köntösükkel takarják be (a fejüket és az egész testüket). Ez közelebb van ahhoz, hogy elismertessenek és ne rágalmaztassanak. Allah Megbocsátó, Könyörületes.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:59]

E. A vagyon védelme

A vagyon szükséges az életben maradáshoz, és az iszlám Allah (swt) tulajdonának tekinti, amit Ő (swt) rábíz az emberekre, és megengedi nekik, hogy törvényes módon megkeresse, és mértéktartó módon használja. Az iszlám bátorítja a munkát, a termelés és a pénzkeresetet törvényes eszközökkel.

„Ő az, Aki a földet aláztatossá rendelte nektek. Járjatok hát a felszínén, és egyétek azt, amivel Ő táplál

benneteket! Őhózzá lesz a Feltámadás.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 67:15]

Ezzel kapcsolatban Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) felébreszti a muszlimok vágyát a munkára, és a munkát istenszolgálatnak tekinti, amely az embert közelebb viszi Allahhoz (swt). Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Nincs jobb kereset, mint amit az ember saját munkájával szerzett, és mindaz, amit az ember (törvényes forrásokból) saját magára, a feleségére, gyerekeire, családjára és szolgálóra költ, az adakozásnak minősül.”*¹

Egyszer a Próféta társai (Allah legyen velük elégedett) észrevették egy keményen dolgozó ember buzgalmát, és azt mondták a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele): *„Reméljük, hogy kemény munkáját Allahért (swt) végezte.”* Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt felelte: *„Ha azért tette, hogy gondoskodik gyerekeiről, idős szüleiről vagy magáról (és ha törvényes eszközökkel tette), az Allahért (swt) van, de ha fennhéjásból és képmutatásból, akkor a sátánért tette.”*²

Kétféle kereset van, az egyik helyes, a másik ártalmas. A helyes kereset az, amit az ember törvényes módon keres, mint a kereskedelem, a gyártás, a mezőgazdaság, a közalkalmazottság és a magánalkalmazás.

„Ó ti, akik hisztek! Egyetek azon jó dolgokból, amivel gondoskodtunk rólatok, és legyetek hálásak Allahnak! Ha

1 Ibn Mádzsah (2138)

2 At-Tabaráni (15619) és Al-Albáni igazolta a Szahíh At-Tarhíb-ban és a Tarhíb-ban (1682)

igazán Őt szolgáljátok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:172]

Az ártalmas kereset az a vagyon, amit az ember kizsákmányoló módon keres, mint a kamatos kölcsönzés, megvesztegetés, cselszövés, és olyan eszközök kereskedelme, amelyek ártalmasak a társadalomnak.

„És ne faljátok fel egymás között a vagyonotokat haszontalan bűnös módon! És a bírókat ne igyekezzetek általa befolyásolni, hogy így az emberek javainak egy részét bűnös módon eltékozhassátok. Hiszen ti tudjátok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:188]

Ebben a tekintetben az iszlám átfogó elvvel rendelkezik. Allah (swt) azt mondja:

„Megengedi nekik a jó dolgokat és megtiltja nekik a rosszakat.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:157]

Tehát minden kereset, amely nem árt az embernek, aki megkeresi, vagy másoknak, az törvényes és helyes, a többi pedig ártalmas és tilalmas.

Az iszlám arra is útmutatást nyújt, hogy hogyan kell a pénzt helyesen elkölteni. Nem megengedett az embernek meggondolatlanul költeni. A pazarlás, a korlátlan költekezés és a szegények jogainak figyelmen kívül hagyása sátáni tettek. Allah (swt) azt mondja:

„Add meg a rokonnak az őt megilletőt és a szegénynek és az úton lévőknek. De számolatlanul ne pocsékolj! ~ Bizony a számolatlanul pocsékolók a sátán testvérei. És a sátán

bizony tagadó az ő Urával szemben.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:26-27]

A vagyon Allah (swt) adománya, és ez azt jelenti, hogy Ő (swt) örökösnek és helytartónak tett minket, hogy törvényes módon használjuk, és a legjobb tett ezek közül a törvényes módok közül az adakozás a szegényeknek és a szűkölködőknek. Allah (swt) azt mondja:

„És adjatok nekik Allah vagyonából, amit Ő adott nektek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 24:33]

„És adakozzatok abból, aminek örököseivé tett meg benneteket. Mert azok, akik hisznek és adakoznak közületek, azoknak nagy lesz a jutalma.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 57:7]

Az iszlám törvényei és utasításai megvédik ezt az öt lényeges emberi jogot. Aki tiszteletben tartja és gyakorolja őket, Allah (swt) megjutalmazza őt a boldogsággal az evilágon és a túlvilágon. Aki figyelmen kívül hagyja őket és elfordul tőlük, az nyomorúsággal és büntetéssel fog találkozni az Ítéletnapon.

„Aki követi az Útmutatásomat, az nem tévelyedik el, és nem lesz szerencsétlen. ~ Aki elfordul a Rólam történő megemlékezéstől, annak a megélhetése szűkös lesz. És vakon fogjuk a Feltámadás Napján összegyűjteni. ~ Mondja: 'Uram! Miért gyűjtöttél össze engem vakon, holott látó voltam?' (Allah) azt mondja: 'Ennek így kell lennie. Eljöttök hozzád a Mi Jeleink, és te elfeledkeztél azokról. Ma te is, ehhez hasonlóan, feledésbe merülsz'.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:123-126]

A hit pillérei

A hit az a fokozat, amelyre a muszlim vágyik, miután muszlim lett. E szint azt jelenti, hogy a muszlim nem csak az istenszolgálatok látható részét végzi el, hanem folytatja a tökéletes hit eléréséig. A muszlim viselkedése meghatározza a hitben elért fokozatát, aszerint, hogy mennyit végez el a hit különböző ágazataiból, amely hitet istenszolgálatot és jó erkölcsöt tartalmaz. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„A hitnek több mint hetven, vagy több mint hatvan ága van, a legkiválóbb közülük kimondani, hogy nincs más isten, csak Allah, és a legszerényebb eltávolítani egy ártalmas dolgot az útból; a szerénység is a hit egy ága.”*¹

A hitnek hat pillére van az iszlámban. A hitről szóló beszélgetésben Gábriel angyal (béke legyen vele) és Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) között Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt felelte: *„A hit azt jelenti, hogy hinni Allahban, az angyalaiban, a Könyveiben, a küldötteiben, az Ítéletnapban, és a sorsban és az eleve elrendeltetésben, akár jó, akár rossz.”*²

Az első lépés az igaz hit irányában hinni ebben a hat pillérben. Az embernek ezt a hitét jótettek cselekedetével kell bizonyítania; mert az igaz hit hinni, mondani, és cselekedni. Az igaz hit az engedelmességgel növekszik, és a gondatlansággal csökken.

1 Al-Bukhári (9) és Muszlim (35)

2 Muszlim (8)

Az első pillér hit Allahban (swt), és mivel ezt már kifejtettem a könyv elején, most a többi pillér kifejtésével folytatom.

2. Hit az angyalokban

Az angyalok fényből lettek teremtve, és Allah (swt) egyedi teremtményei. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Allah az angyalokat fényből teremti.”**¹

Az angyalok Allah (swt) katonái, és senki sem tudja (Allahot (swt) kivéve) a számukat. Allah (swt) azt mondja:

„Urad seregeinek számát csak Ő tudja. Intés ez csupán az embereknek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 74:31]

Az angyalok, akik fényből lettek teremtve, Allah (swt) akaratából emberi formát ölthetnek. Megjelentek Ábrahámnak és Lótnak (béke legyen velük), és egyikük Máriának (béke legyen vele) is megjelent emberi formában.

„Mi pedig elküldtük hozzá a Mi angyalunkat (Gábrielt), aki egy tökéletes ember képében jelent meg előtte. ~ (Mária) azt mondta: 'Én a Könyörületeshez menekülök előled. Ha istenfélő vagy!' ~ Mondta (az angyal): 'Én csupán a te Urad küldötte vagyok. (Az a feladatom, hogy tudassam veled) egy tiszta fiúgyermek

¹ Muszlim (2996)

ajándékát.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 19:17-19]

Ez az emberi megjelenés megnyugtatja az embert, aki látja őket; ez volt az oka annak, hogy Gábiel (béke legyen vele) emberi formában jelent meg Mohamed Prófétaának (Allah áldása és békéje legyen vele).

Az angyalok Allah (swt) tiszteletreméltó és istenfélő szolgálói, akik természetükből Őt (swt) szolgálják fáradhatatlanul és szünet nélkül.

„Az Ő dicsőségét zengik (az angyalok) fáradhatatlanul éjjel és nappal.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:20]

„Éjjel-nappal magasztalják Őt és ők nem lankadnak.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:38]

Méltóak Allah (swt) jellemzésére, miszerint ők tiszteletreméltóak, istenfélők és igazságosak (Szent Korán 80:16), mert ők:

„Akik nem fordulnak szembe Allahhál és azzal, amit Ő parancsolt meg nekik. Amire parancsot kapnak, azt meg is teszik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 66:6]

Az angyaloknak olyan feladataik is vannak, amelyek az emberekkel kapcsolatosak. E feladatok közé tartozik az emberek elkísérése, tetteiknek, szavaiknak és viselkedésüknek lejegyzése, és az ezekről való tanúskodás az Ítéletnapon.

„Ám fölétek Őrzők (angyalok, akik az emberiséggel bíztak meg) rendeltettek. ~ Tiszteletreméltók. Akik

mindent feljegyeznek. ~ És ők tudják, hogy ti mit tesztek.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 82:10-12]

„(Emlékezz) Midőn a két átvevő (a mindent feljegyző angyalok) átveszi, (az egyik) jobb (és a másik) a baloldalon ülve. ~ Nem ejthet (az ember fia) ki egyetlen szót sem, hogy ne lenne nála mindig kész őrző.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 50:17-18]

Ha a hívő tudja, hogy az angyalok kísérik őt, el fogja kerülni a rosszcselekedeteket, mert szégyelli, hogy az angyalok, akik tiszteletreméltóak, istenfélők, igazságosak, és soha nem szűnnek meg Allahot (swt) szolgálni, lejegyeznek mindent, amit tesz. Az angyalok Allah (swt) katonái, akik végrehajtják az Ő (swt) parancsait és büntetéseit az Ő (swt) ellenségein, akik megérdemlik, ahogy Allah (swt) elküldte őket, hogy megbüntessék Hud, Száleh és Lót népeit.

Egy másik feladatuk az angyaloknak az ember életének elvétele, akinek Allah (swt) bevégezte életét.

„Ő a hatalommal rendelkező az Ő szolgálai felett, s fölétek őrzőket küld. És ha eljő valakihez közületek a halál, elragadják őt a küldötteink (a halál angyalai), ők semmit sem hanyagolnak el.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:61]

„Mondd: 'Elszólít benneteket a halál angyala, aki megbízott veletek. Majd pedig az Uratokhoz fogtok visszavitetni.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 32:11]

Az angyalok szeretik azt, amit Allah (swt) szeret, ezért szeretik a jóra való és istenfélő embereket, és fohászkoznak és kérik Allahot (swt), hogy bocsásson meg nekik.

„Azok (az angyalok), akik a Trónt hordozzák, és akik körülötte vannak, ők az Uruk iránti hálát zengik. Hisznek Benne és bocsánatot kérnek azok számára, akik hisznek (mondván): 'Uruk! Minden dolgot könnyörülettel és tudással fogsz át. Bocsáss meg azoknak, akik bánbánattal fordulnak Hozzád, és a Te Utadat követik és óvd meg őket a Pokol büntetésétől!'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 40:7]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Míg a muszlim imádkozik, az angyalok folyamatosan imádkoznak és kérik Allahot, – Ó Allah bocsáss meg neki és légy vele könnyörületes.”*¹

Az angyalok folyamatosan imádkoznak és bocsánatot kérnek a hívők számára. Allah (swt) azt mondja:

„Az angyalok az ő Uruk iránti hálát zengik és a földön lévők bocsánatáért esedeznek (a földiek számára kérik). Bizony Allah a Megbocsátó és a Megkönyörülő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:5]

Akik elutasítják a hitet és figyelmen kívül hagyják Allah (swt) parancsait, azok az angyalok átkának lesznek kitéve.

„Ám azok, akik hitetlenkednek és úgy halnak meg, hogy ők hitetlenek maradnak, rajtuk Allah átka van és az

1 Al-Bukhári (647) és Muszlim (649)

angyaloké és minden emberé.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:161]

Az Ítéletnapon az angyalok köszöntik a hívő embereket a Paradicsomban.

„És az angyalok minden kapun keresztül lépnek be hozzájuk. ~ 'Békesség veletek, amiatt, hogy állhatatosan kitartóak voltatok.' Milyen nagyszerű végső lakhely!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 13:23-24]

Másrésről az angyalok a bűnözőket és a hitszegőket a Pokol tüzébe viszik, amely:

„Tüzelője az emberek és a kövek, és amelynek őrzői kemény és szigorú angyalok. Akik nem fordulnak szembe Allahal és azzal, amit Ő parancsolt meg nekik. Amire parancsot kapnak, azt meg is teszik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 66:6]

3. Hit a Szent Könyvekben

A küldöttek küldetése, hogy elvigyék az isteni útmutatást az emberiségnek, így Allah (swt) kinyilatkoztatta nekik az Ő útmutatását és inspirációját, hogy megmentse az emberiséget a félrevezetéstől. Allah (swt) azt mondja:

„Az emberek egyetlen közösséget alkottak! És Allah elküldte a prófétákat örömhír közlökként és intökként. És lebocsátotta velünk a Könyvet Igazsággal, hogy ítélkezzen az emberek között abban, amiben összekülönböztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:213]

Ezek a szent Könyvek tartalmazzák Allah (swt) üzenetét az emberiség számára, ezért igaz vezetést és fényt tartalmaznak. A Mózesnek (béke legyen vele) kinyilatkoztatott Tóra leírásában ezt mondja Allah (swt):

„Mi bizony kinyilatkoztattuk a Tórát (Mózesnek), abban útmutatás és fényesség van.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:44]

A Jézusnak (béke legyen vele) kinyilatkoztatott Evangéliumról Allah (swt) azt mondja:

„Majd neki az Evangéliumot adtuk, abban útmutatás és fény van, bizonyítandó azt, ami nála van a Tórából. Útmutatásként és intésként az istenfélők számára.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:46]

Allah (swt) parancsait követve a muszlimnak hinnie kell minden kinyilatkoztatásban, amely Allahtól (swt) jött.

„Ó ti, akik hisztek! Higgyetek Allahban és az Ő küldöttében, és a Könyvben, amit lebecsátott küldöttének és a Könyvben, amit már korábban lebecsátott. Aki hitetlen Allahhal szemben, és az angyalaival, Könyveivel, küldötteivel és az Utolsó Nappal szemben, az bizony messze vivő tévelygésben tévelyeg.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:136]

Tehát figyelmen kívül hagyni és elutasítani Allah (swt) bármelyik Könyvét azt jelenti, mintha minden Könyvét elutasította volna.

Allah (swt) megparancsolta az Ő küldöttének, Mohamednek (Allah áldása és békéje legyen vele) és a

muszlimoknak, hogy higgyenek ezekben a Könyvekben. Allah (swt) azt mondja:

„Mondjátok: 'Hiszünk Allahban és abban, ami leküldetett hozzánk, és abban, ami leküldetett Ábrahámnak és Izmaelnek és Izsáknak és Jákobnak és a Törzseknek, és abban, amit Mózes és Jézus kaptak, és abban, amit a próféták kaptak az Uruktól. Mi nem teszünk különbséget közöttük. És mi Neki (Allahnak) vetjük alá magunkat (az iszlámban).’” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:136] (Lást a Szent Korán 3:84-et is)

Allah (swt) megbízta a korábbi népeket, hogy tartsák a Könyveket biztonságban a megváltoztatástól. Allah (swt) azt mondja:

„Mi bizony kinyilatkoztattuk a Tórát (Mózesnek), abban útmutatás és fényesség van, hogy azok a próféták, akik alávetették magukat, aszerint ítéelkezzenek azok között, akik zsidók. És, hogy a rabbik és a vallástudósok (is aszerint ítéelkezzenek), aminek megőrzése rájuk bízott Allah Könyvéből. Ők erre a tanúk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:44]

Ezek a nemzetek nem tartották meg a könyveiket eredeti állapotukban, tehát e Könyvek változtatásoknak lettek kitéve.

„Bizony van közöttük egy olyan csoport is, akik nyelvükkel csalárd módon elferdítik a Könyvet, hogy azt gondoljátok: ez a Könyvből való. Ám az nem a Könyvből való! És vannak olyanok, akik azt mondják: 'Az Allahtól származik.' Ám az nem Allahtól származik. És Allahal

szemben hazugságot mondanak, és ők tudják azt!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:78]

Allah (swt) büntetést ígért az Ítéletnapon mindazoknak, akik megváltoztatják vagy átszerkesztik a Szent Könyveket.

„De jaj azoknak, akik az Írást a maguk kezével írják! Majd azt mondják: 'Ez Allahtól van.' (Teszik ezt azért,) hogy azt olcsó áron elveszteggessék. Jaj nekik azért, amit a kezük írt! És jaj nekik azért is, amit így megszereznek!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:79]

„És bizony azok, akik elrejtik azt, amit Allah kinyilatkoztatott a Könyvből, és elkótyavetyélik azt csekély áron, ők az ő gyomrukban nem esznek mást, csak tüzet. A Feltámadás napján Allah nem fog beszélni velük és nem tisztítja meg őket. Fájdalmas büntetés jár nekik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:174]

A Szent Könyvek között van az Evangélium¹, amelyet Allah (swt) nyilatkoztatott ki Jézusnak, Mária fiának (béke legyen vele).

„És azok közül is, akik azt mondják: 'mi keresztények vagyunk', velük is egyezséget kötöttünk. Ám elfeledték egy

1 A Könyv, amelyet a keresztények ma olvasnak, nem ugyanaz az Evangélium, amit Allah (swt) kinyilatkoztatott Jézusnak (béke legyen vele), hanem olyan evangéliumok, amelyeket a tanítványainak és azok tanítványainak tulajdonítanak. Ezek az evangéliumok szerzőik személyes írásaik, amelyben megírták Jézus (béke legyen vele) életrajzát, küldetését és csodáit. Ezek az emberi írások tartalmazzak néhányat Allah (swt) kinyilatkoztatásából Jézusnak (béke legyen vele).

részét annak, amire intést kaptak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:14]

Hogy kijelentse az igazságot az elveszett Könyvekről, Allah (swt) elküldte Mohamed Prófétát (Allah áldása és békéje legyen vele) utolsó üzenetével, kinyilatkoztatta a Szent Koránt, amely tartalmazza a fényt és az igaz útmutatást, és megparancsolta neki, hogy hívja a Könyv népét (a zsidókat és a keresztényeket) arra, hogy higgyenek benne.

„Ó, Könyv Népe! Bizony eljött hozzátok a Mi küldöttünk, megvilágít nektek sok mindent, amit elrejtettetek az Írásból. Sok mindent el is néz nektek. Bizony fény jött el Allahtól hozzátok, és nyilvánvaló, világos Könyv.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:15]

A Szent Korán az utolsó kinyilatkoztatás Allahtól (swt), amely megerősíti a korábbi Könyveket és felülírja őket, mert a Szent Korán ékesszóló, és Allah (swt) megígérte, hogy megőrzi a változtatástól.

„És kinyilatkoztattuk neked a Könyvet az Igazsággal, igazolandó azt, ami már előtte is volt a Könyvből, felügyelőként felette. Ítéld hát közöttük aszerint, amit Allah bocsátott le! És ne kövesd az ő vágyait (letérve) attól, ami hozzád az igazságból jött el. Mindenki számára kijelöltük a törvényt és a módszert.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:48]

Allah (swt) megadta az emberiségnek a kegyét és áldásait azzal, hogy kinyilatkoztatta utolsó Könyvét, amelyet Ő (swt) Koránnak hív, és azzal, hogy küldötteket küldött az emberiségnek.

„Allah bizony kegyelmet gyakorolt a hívőkkel szemben, midőn elküldött közéjük egy maguk közül való küldöttet, aki az Ő Verseit (Jeleit) recitálja nekik és megtisztítja őket és tanítja nekik a Könyvet és a Bölcsességet. Hiszen bizony előtte ők nyilvánvaló tévelygésben voltak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:164]

Hogy az Ő szavai a teremtményeivel maradjanak nemzedékről nemzedékre, Allah (swt) megőrzi végső Könyvét, a Szent Koránt. Allah (swt) azt mondja:

„Mi bizony lebecsátottuk az emlékeztetést, és Mi bizony Őrzői vagyunk annak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 15:9], és Prófétájához, Mohamedhez (Allah áldása és békéje legyen vele) szólva azt mondja:

„A Mi feladatunk az, hogy összegyűjtsük és neked (Mohamed) adjuk annak képességét, hogy recitáld. ~ És ha már elrecitáltuk azt (Gábriel által), hát kövesd annak (a Koránnak) a recitálását! ~ Ezek után a Mi feladatunk az is, hogy megmagyarázzuk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 75:17-19]

Tehát a Szent Korán az egyetlen isteni Könyv, amelyet Allah (swt) megőríz.

„Hatalmas Írás ez. ~ Hamisság nem érhet el hozzá sem előlről, sem hátulról. A Bölcestől és Áldottól származó kinyilatkoztatás ez.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 41:41-42]

Egyik módja annak, ahogyan Allah (swt) megőrzi a Szent Koránt, hogy Ő (swt) megkönnyítette a megértését és a memorizálását. Allah (swt) a Szent Koránt először egy írástudatlan népnek nyilatkoztatta ki, akik nem tudtak írni vagy olvasni, és akik az emlékezetükre hagyatkozva őrizték meg hagyományaikat, történelmüket, költészetüket és leszármazásukat.

„Bizony könnyívé tettük a Koránt az intelem számára. Van-e valaki, aki hallgat az intelemre?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 54:17]

Ezen túlmenően, hogy könnyű legyen a Prófétának (Allah áldása és békéje legyen vele) és társainak megérteni és megjegyezni, Allah (swt) a Szent Koránt huszonhárom év alatt, fokozatosan nyilatkoztatta ki.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) megjegyezte az egész Szent Koránt, és Allah (swt) megadta neki, hogy megtanulja Gábriel angyaltól (béke legyen vele) minden évben Ramadan hónapban. Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) unokatestvére azt mondta: *„Allah (swt) küldötte (Allah áldása és békéje legyen vele) volt a legbőkezűbb minden ember között, és bőkezűsége csúcsát Ramadanban érte el, amikor meglátogatta Gábriel angyallal (béke legyen vele). Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) Ramadan minden éjjelén találkozott Gábriel angyallal (béke legyen vele), hogy tanulja a Szent Koránt. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) volt a legbőkezűbb ember, még bőkezűbb, mint az erős,*

fékezhetetlen szél (készségében és sietségében, hogy jótékony tetteket hajtson végre). ”¹

A Szent Korán elmondja nekünk, hogy Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) mennyire gondosan jegyezte meg. Mivel aggódott, hogy ne hogy elfelejtsen néhány szót, ő (Allah áldása és békéje legyen vele) elmondta a verseket azonnal, miután hallotta őket Gábiel angyaltól (béke legyen vele). Ezért Allah (swt) megnyugtatta őt (Allah áldása és békéje legyen vele), és tudatta vele, hogy Ő megőrzi és megvédi a Szent Koránt. Allah (swt) azt mondja:

„És ne siesd el a Koránt mielőtt még befejeződné annak sugallata. És mondd: 'Uram! Adj még nékem tudást!'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 20:114]

És azt mondja:

„Ne mozgasd azzal a nyelved (a Koránnal), csak azért, hogy elsiesd! ~ A Mi feladatunk hogy összegyűjtsük és neked (Mohamed) adjuk annak a képességét, hogy recitáld.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 75:16-17]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) megtanította a Szent Koránt társainak, és ők megtanították az új muszlimoknak. Obada ibn Asz-Számit (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társa azt mondta: *„Amikor egy új muszlim eljött a Prófétahoz (Allah áldása és békéje legyen vele) és ő elfoglalt volt,*

1 Al-Bukhári (1902) és Muszlim (2308)

megkért valamelyikünket, hogy tanítsuk meg neki a Szent Koránt.¹

A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társai naponta lépést tartottak, nagy odafigyeléssel az új kinyilatkoztatással. Omár ibn Al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: ***„Az Anszári szomszédokkal a Bani Omaja ibn Zaid területen voltunk, ami a város egyik magasan fekvő része. Hol egyikünk ment le a Prófétahoz (Allah áldása és békéje legyen vele), hol másikunk. Ha én voltam a soros, amikor jött egy új kinyilatkoztatás, elmondtam neki, és ha ő volt a soros, ő ugyanezt tette.***²

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) folyamatosan bátorította a társait, hogy tanulják a Szent Koránt. Bátorítva őket és felkeltve vágyukat a Szent Korán tanulására azt mondta nekik: ***„A legjobb közületek az, aki tanulja a Koránt és tanítja.***³

Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt is mondta nekik: ***„Amikor a muszlim bemegy a Paradicsomba, az lesz mondván neki: 'Szavalj és kerülj feljebb fokkal minden versért' addig amíg be nem fejezi azt a részt, amit memorizált.***⁴

A Szent Korán olvasása és memorizálása a legjobb istenszolgálati formák közé tartozik. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: ***„A muszlim, aki jól olvassa a Szent Koránt, a tiszteletreméltó, istenfélő és***

1 Ahmed (22260)

2 Al-Bukhári (89) és Muszlim (89)

3 Al-Bukhári (5027)

4 Ibn Mádzsah (3780)

igazságos angyalok között lesz, és akinek nehézséget okoznak a szavak és a kiejtés, az kétszeres jutalmat kap.¹

Megjegyezték a fejezeteket, megtanulták őket, megtanulták a szavak jelentését; ezért több százan voltak, akik tudták a Szent Koránt, és voltak, akik megjegyezték az egészet még a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) életében.

Qatada (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társa megkérdezte Anasz ibn Málíkot (Allah legyen vele elégedett), a Próféta szolgáját: ***„Ki gyűjtötte össze a Szent Koránt a Próféta életében? Azt felelte: 'Négy ember, akik mind az Anszárhoz (támogatókhoz) tartoztak: Ubai ibn Káb, Muádh ibn Dzsebel, Zaid ibn Thábit és Abu Zaid.***”²

A nők közül, akik megjegyezték a Szent Koránt, volt Om Waraqa (Allah legyen vele elégedett), Abdullah ibn Al-Háarith Al-Anszári lánya, és a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) megparancsolta neki, hogy vezesse családját az imában.³

A Szent Koránt minden generáció megtanította a következőnek, mindig voltak olyan csoportok, akik megjegyezték, ahogyan Allah (swt) leírta a küldöttének (Allah áldása és békéje legyen vele) egy szentséges hadíthban, amelyet a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) elmondott: ***„Kinyilatkoztatott neked egy Könyv, amelyet nem lehet lemosni vízzel, amelyet olvashatsz ébren és álmodban.***”⁴

1 Al-Bukhári (4937) és Muszlim (798)

2 Al-Bukhári (5003) és Muszlim (2465)

3 Abu Dáwúd (591) és Ahmed (26739)

4 Muszlim (2865)

Ibn Al-Dzsarzi azt mondta: „*A Szent Korán megjegyzése a szívektől és az észről függ, nem az íráson és a könyveken. Ez Allah (swt) megtisztelő kivétele a muszlimok iránt. Allah (swt) elmondja nekünk, hogy a Szent Koránnak nincs szüksége papírra, amit le lehet mosni, ahhoz, hogy meg legyen őrizve, de ahogyan jellemezte az Ő (swt) muszlim népét, 'Irányításuk és jó hírük a szívükben van.'*”¹

Hogy tudjuk azoknak a társaknak a számát, akik megjegyezték az egész Szent Koránt, elég megemlíteni, hogy hetvenet megöltek közülük Ber Mauna napján. Anasz ibn Málík (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) szolgája azt mondta: „Egy nap, egy csoport ember elment a Prófétahoz (Allah áldása és békéje legyen vele) és azt mondták: 'Küldj néhány embert, akik meg tudják tanítani nekünk a Koránt'. A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) hetven embert küldött nekik, mind az anszások (a támogatók) közül, akiknek a címe „szavalók” volt. Úton küldetésük felé, a csoport becsapta a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) és megölte ezeket a szavalókat.”²

A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) halála után sok társ, akik megjegyezték a Szent Koránt, meghalt a Jamama harcban. Így Omár ibn Al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) aggódott, hogy a Szent Korán néhány verse elveszhet. Ezért azt mondta Abu Bakr-nak (Allah legyen vele elégedett), a Próféta utódjának: „**Sok szavalót (akik fejből**

1 Al-Nasr (1/6), At-Tabaráni (9903) és Al-Baihaqi közlésében a Dalail An-Nubuwwa-ban (343)

2 Muszlim (677)

tudták a Koránt) megöltek Jamama napján, és aggódom, hogy még több szavalót megölnek.”¹

Ez volt az egyik ok, amiért a társak siettek összegyűjteni a Szent Koránt egy írott könyvbe Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) idejében. Ezt az összegyűjtést a fejezetek alapján végezték el, amelyet a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) idejében írtak le. Othmán ibn Affan (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társa és a harmadik muszlim kalifa azt mondta: ***„Minden alkalommal, amikor a Szent Korán versei kinyilatkoztatásra kerültek, a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) hívott néhány embert, akik írni szoknak neki, és azt mondta nekik: 'Ezt a verset erre a meghatározott helyre tegyétek.'”²***

A társak minden kinyilatkoztatást leírtak hosszúságától függetlenül, és egyetlen éjszaka leírták az egész hatodik fejezetet (Al-Anaam), amelyet az egyik leghosszabb egyben kinyilatkoztatott résznek tartanak a mekkai időszakból, hat vers kivételével. Ibn Abbász (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: ***„Egyetlen éjszaka került kinyilatkoztatásra, és leírták az egészet ugyanazon az éjszakán, hat ája kivételével, amelyek Medinában kerültek kinyilatkoztatásra.”³***

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) nagyon aggódott a leírt kinyilatkoztatott versek miatt, és megbizonyosodott pontosságukról, miután a társak leírták. Zaid ibn Thábit (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah

1 Al-Bukhári (4986)

2 Abu Dáwúd (786) és At-Tirmidhi (3086)

3 Ibn Al-Dzsauzi közölte a Zád Al-Maszír-ban (1/3) és Al-Qaszemi közlésében a Mahaszin At-Tawíl-ban (6/446)

áldása és békéje legyen vele) társa és a Szent Korán lejegyzője azt mondta: „*Leírtam a kinyilatkoztatott verseket, amelyeket a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) diktált nekem, majd megkért rá, hogy olvassam fel. Ha elolvastam és volt benne hiba, akkor ő (Allah áldása és békéje legyen vele) kijavította.*”¹

Hogy ne keveredjenek a Szent Koránba a saját szavai, a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) megparancsolta a társainak, hogy: „*Ne írjatok le tőlem semmit, csak a Koránt, és ha valaki ezt tette, semmisítse meg.*”²

A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) meghalt a Szent Korán egy könyvbe való gyűjtése előtt. A kinyilatkoztatás lejegyzője, Zaid ibn Thábit (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „*A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) meghalt, mielőtt a Szent Koránt összegyűjtötték volna (egy könyvbe).*”³

Al-Khattabi, az egyik muszlim tudós azt mondta: „*Az oka annak, hogy a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) nem tette a Szent Koránt egy könyvbe abban az időben, az volt hogy ő (Allah áldása és békéje legyen vele) változtatásokat várt a törvényekben vagy az olvasatban. Amikor a kinyilatkoztatás megszűnt halálával, Allah (swt) arra vezette a muszlim kalifákat, hogy ezt tegyék, megvalósítva az Ő (swt) ígéretét,*

1 At-Tabaráni közölte az Al-Auszat-ban (1985)

2 Muszlim (3004)

3 Adír Aqúli közlésében, Zaid ibn Háritha-nak tulajdonítják Az-Szujúti szerint az Al-Itqan fi Ulum al-Quran-ban (1/164)

hogy megőrzi a Szent Koránt mindenféle változtatástól. Az első, aki ezt tette, Abu Bakr volt, Omár javaslatára.”¹

A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) halála után elkezdődtek a Hitehagyó harcok, és a Jamama harc volt a legrosszabb közülük, mert majdnem ezren meghaltak a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társai közül, sokan közülük olyanok, akik megjegyezték az egész Szent Koránt. Tehát Omár ibn Al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) elment Abu Bakr-hoz (Allah legyen vele elégedett), az első muszlim kalifához, és javasolta neki, hogy gyűjtsék össze a Szent Koránt egyetlen könyvbe, attól való félelmében, hogy elvesznek részei. A kalifa beleegyezett, és kijelölt egy bizottságot a fiatal Zaid ibn Thábit (Allah legyen vele elégedett) vezetésével, aki a Szent Korán leírója és megjegyzője volt, és aki elmondta nekünk a történetet részletesen.

Azt mondta: „Abu Bakr elmondta nekem az olvasók meggyilkolását Jamama napján, és hogy Omár nála volt. Azt mondta, hogy Omár eljött hozzá és azt javasolta neki, hogy gyűjtsék össze a Szent Koránt egy könyvbe, attól való félelmében, hogy részek elveszhetnek belőle, ha nem gyűjtjük össze. Abu Bakr így folytatta: 'Hogyan tehetnék valamit, amit maga a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) nem tett?' Omár azt mondta: 'Esküszöm, hogy ez egy jó dolog.' Omár tovább beszélt nekem erről a kérdéstről, míg Allah (swt) oda vezetett engem, hogy elfogadjam, és úgy lássam, ahogy Omár látta. Majd Abu Bakr azt mondta nekem: 'Te (Zaid) fiatal, bölcs és érett vagy, és nincs semmi, amivel meg lehetne téged

1 Az-Szujúti közlésében az Al-Itqan fi Ulum al-Quran-ban (1/164)

vádolni, te voltál a kinyilatkoztatás lejegyzője, folytasd azt, ahogyan leírtad, és gyűjtsd össze az egészet.'

Esküszöm Allahra (swt), könnyebb lett volna, ha azt kéri tőlem, hogy vigyek odébb egy hegyet. Azt mondtam: 'Hogyan kérheted tőlem, hogy olyat tegyek, amit maga a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) nem tett meg?' Abu Bakr azt mondta: 'Esküszöm, hogy ez jó dolog.' Majd sokat gondolkodtam rajta, míg Allah (swt) oda vezetett engem, hogy elfogadjam, ahogyan Omár és Abu Bakr.

Elkezdtem összegyűjteni a Szent Koránt papírokról, falevelekről és az emberek memóriájából, míg találtam két verset az At-Tauba (9.) versből Khuzaimah Al-Anszárinál, amit nem találtam (leírva) senki másnál.

*A Szent Korán írott gyűjteményét, amelyet befejeztem, Abu Bakr-nál (Allah legyen vele elégedett) volt, amíg meg nem halt, majd Omárnál (Allah legyen vele elégedett), amíg meg nem halt, majd Hafszánál (Allah legyen vele elégedett), Omár lányánál.'*¹

Egy másik elbeszélés szerint ebben a témában megmutatja a módszert, amelyet Zaid (Allah legyen vele elégedett) követett, amikor összeszedte a Szent Korán fejezeteit. Nem hagyatkozott a memóriájára vagy más társak memóriájára; ehelyett megkereste a Szent Korán írott verseit, amelyet két tanúnak kellett tanúsítania, hogy a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) előtt lettek leírva.

Jahia ibn Abdul Rahman ibn Hateb azt mondta: „*Omár ibn Al-Khattáb beszédet mondott. Azt mondta: 'Aki bármilyen*

¹ Al-Bukhári (4679)

versét leírta a Koránnak a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) előtt, az hozza el nekünk. ' Nem fogadott el egyet sem, csak ha ketten tanúsították. '”¹

Abu Sama al-Maqdaszi, egy muszlim tudós azt mondta: „Céljuk a két tanúval az volt, hogy nem akarta, figyelembe venni, csak azokat amelyek a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) előtt lettek leírva, és nem csak emlékezetből. Ezért mondta (Zaid): 'Nem találtam senki másnál', ami azt jelenti, hogy nem találtam leírva másnál, mert nem fogadta el a csak emlékezetben megőrzött verseket.”²

Így a bizottság véghezvitte a feladatot, hogy összegyűjtse mindazt, amit a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) idejében leírtak és két tanú igazolta.

Othmán (Allah legyen vele elégedett) kalifasága alatt elrendelte egy bizottság létrehozását, amelyet négy ember vezetett, akik megjegyezték a Szent Koránt³, hogy újraírják, amit Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett) idejében összegyűjtöttek. A bizottság leírta a Szent Koránt a Qurais nyelvjárásában.

Hudhaifa (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) egyik társa azt mondta: „**Othmán Hafszához küldetett a Szent Korán kéziratáért, hogy újra leírja, majd visszaküldik neki, és ő beleegyezett. Othmán**

1 Ibn Abi Dáwúd közlésében az Al-Maszahif-ban (33)

2 Az-Szujúti közlésében az „Al-Itqan fi Ulum al-Quran”-ban (1/167) és Fath Al-Bári (8/630)

3 Később tizenkettőre emelkedett a bizottság tagjainak a száma, akik a Próféta (Allah áldásai és békéje legyen vele) társai voltak.

megparancsolta Zaid ibn Thábitnak, Abdullah ibn Az-Zubairnak, Szaíd ibn Al-Ásznak és Abdurrahmán ibn Al-Hárith ibn Hisámnak a következőket: 'Ha összekülönböztök Zaiddal bármely szó kiejtésén, akkor a Qurais kiejtését kövessétek, mert azon lett kinyilatkoztatva.'"¹

At-Tirmidhi, egyike az elsőrendű muszlim tudósoknak, közölte, hogy ez a négy író összekülönbözött egy szó, a „tabút” kiejtésén. A három quraisi, Abdullah, Szaíd és Abdurrahmán azt mondták, hogy „tabút”, Zaid pedig ragaszkodott hozzá, hogy „tabúh”, pedig mindkét szónak ugyanaz a jelentése. Amikor megkérdezték Othmánt, azt kérte tőlük, hogy a Qurais kiejtését kövessék.²

A bizottság leírta a Szent Koránt hét példányban, és minden muszlim országba küldtek egy kópiát, hogy a muszlimok ahhoz igazítsák a kiejtésüket az olvasásban. Othmán (Allah legyen vele elégedett) megparancsolta mindenkinek, akinek másfajta kiadású Koránja volt, hogy égesse el.³

Othmánnak (Allah legyen vele elégedett) számos oka volt, hogy elégesse ezeket a Korán-kópiákat. Először is, néhányat e példányok közül az előtt írhattak le, mielőtt a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) megkapta volna az összes kinyilatkoztatást, életének utolsó évében. Másodszor, néhány e példányok közül tartalmazott néhány beillesztett szót, és néhány szó hiányzott belőlük. Harmadszor, a társak példányai különböztek a fejezetek elrendezésének tekintetében, Ali

1 Al-Bukhári (3506)

2 At-Tirmidhi (3104)

3 Al-Bukhári (4988)

(Allah legyen vele elégedett) példánya, például, a versek vagy a fejezetek a kinyilatkoztatási ideje szerint volt összeállítva.

A társak Othmán (Allah legyen vele elégedett) rendeletét követve elégették példányaikat, és mind megegyeztek abban, hogy ez volt a helyes döntés.

Ali ibn Abi Tálib (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) unokatestvére és a negyedik muszlim kalifa azt mondta: **„Ő emberek, ne mondjatok rosszat Othmánra amiért elrendelte a Korán nem hitelesített kópiáinak elégetését. Esküszöm, hogy amit tett, az helyes, és tudásom szerint, ha én lettem volna a vezető, én is ugyanezt tettem volna.”**¹

Muszáb ibn Száád (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társa, azt mondta: **„Ott voltam, amikor Othmán elrendelte, hogy elégessék a hitelesítetlen kópiáit a Szent Koránnak, és senki nem hibáztatta őt, hogy amit tett, az helytelen volt.”**²

Az engedelmesség és a társak tette Othmán rendeletére megerősítette, hogy döntése helyes volt. Ha döntése helytelen lett volna, fellázadtak volna ellene, ahogyan tették néhányan, amikor a rokonait ültette egyes muszlim országok uralkodói székébe.

Az is közismert, hogy Othmán (Allah legyen vele elégedett) nem ellenőrizte, hogy ki égette el és ki nem, viszont a muszlimok önakaratból égették el ezeket a példányokat.

1 Ibn Abi Dáwúd közlésében az Al-Maszahif-ben (77)

2 Al-Bukhári közlésében a Khalq afaal al-Ibád-ban (161) és Al-Qászi ibn Szalám közlésében a Fadail al-Qurán-ban (460)

Tehát a Szent Korán írásban lett lejegyezve amellet, hogy sok prófétai társ memóriájában is meg volt őrizve. A muszlim nemzet megörökölte a Szent Korán szövegét, és nemzedékről nemzedékre tanították egymásnak, minden nemzedékből ezrek és ezrek tanulták meg teljes egészében, és hozzánk így érkezett meg minden változtatástól, hiánytól, hozzáadástól mentesen.

4. Hit a küldöttekben

Hogy Allah (swt) elküldje Üzenetét az emberiségnek, kiválasztotta a legjobb embereket, hogy az Ő (swt) küldöttei legyenek. Allah (swt) a küldötteinek azt a feladatot adta, hogy megismertessék az emberekkel a vallásukat, és azt, hogy Ő (Allah swt) mit vár el tőlük, hogy tegyenek. A küldöttek jó hírt hoztak mindenkinek, aki hisz és engedelmeskedik nekik, és figyelmeltették azokat, akik hitetlenek és engedetlenek.

„Küldöttek, akik örömhír hozókként és intőkként jöttek, hogy az embereknek ne lehessen Allahal szemben érvük a küldöttek után. Allah Hatalmas és Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:165]

E küldöttekkel Allah (swt) kihívja az embereket. Mohamed Próféta (Allah áldásai és békéje legyen vele) azt mondta: *„Allah (swt) elfogadja a bocsánatkérést az Ő (swt) szolgálaitól (hogy valamiről nem volt tudomásuk), és ezért Ő (swt) kinyilatkoztatta a könyveket és elküldte a prófétákat.”*¹

A küldöttek és a Próféták sokan voltak, mert Allah (swt) minden néphez küldött prófétát vagy küldöttet.

¹ Muszlim (2760)

„Nem volt olyan közösség, amelyben nem múlt volna el (nem élt volna) intő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 35:24]

A Szent Korán és Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) hagyományai megemlítik néhány próféta és küldött nevét, ők ÁDÁM, NOÉ, HUD, SZALEH, SUAIB, ÁBRAHÁM, LÓT, IZMAEL, IZSÁK, JÁKOB, JÓZSEF, ÉNOCH, ÉZSAIÁS, DÁVID, SALAMON, JÓB, JÓNÁS, MÓZES, ÁRON, ÉLIÁS, ILLÉS, ZAKARIÁS, JÁNOS, JÉZUS és MOHAMED. Allah békéje és könyörülete legyen rajtuk.

Voltak más próféták és küldöttek is, akiket a Szent Korán nem említett meg.

„Némely küldöttről már beszéltünk neked ez előtt, ám némely küldöttről nem beszéltünk neked.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:164]

Mindezek a próféták (béke legyen velük) emberek voltak, ki voltak téve minden emberi testi szükségletnek, mint étel, ital. Betegségeknek és dilemmáknak is ki voltak téve, az Isten által elrendelt sorsnak, mint a halál. Különlegesek, különböznek más emberektől a prófétaágban, annak szellemi fényében és illatában.

„Előtted (Mohamed) csak olyan férfiakat bízunk meg küldetéssel, akiknek sugallatot adtunk. Kérdezzétek hát meg az intés birtokosait, ha nem tudtok! ~ Nem tettük őket (a küldötteket) olyan testté, amely ne evett volna ételt, és nem is voltak halhatatlanok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:7-8]

Ők (béke legyen velük) nem rendelkeznek semmilyen hatalommal, kivéve, amit Allah (swt) ad nekik.

„Mondták nekik a küldötteik: 'Mi bizony csak olyan emberek vagyunk, mint ti! Ám Allah azt részelteti az Ő kegyelmében az Ő szolgálói közül, akit akar. Nem a mi dolgunk, hogy hatalommal álljunk elő nektek – kivéve Allah engedelmével. Allahra hagyatkozzanak a hívők!'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 14:11]

Allah (swt) prófétáit és küldötteit bizonyítékokkal támogatja, hogy nemzeteik számára nyilvánvaló legyen prófétaáguk. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Minden próféta kapott jeleket, amelyek elégségesek az ő népének, hogy higgyenek, és az én jelem az a kinyilatkoztatás, amit Allah (swt) nyilatkoztatott ki nekem. Tehát remélem, hogy az én követőim számosabbak lesznek az Ítéletnapon, mint az övéik.”*¹

A próféták (Allah áldása és békéje legyen vele) tulajdonságai közé tartozik, hogy elviselik a problémákat, bajokat, nehézségeket és csapásokat, azért hogy beteljesítsék feladatukat.

„Akik Allah küldetéseit továbbítják és félik Őt, és senki mást nem félnek, csak Allahot. Allah az elégséges Számonkérő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:39]

Az is jellemzőik közé tartozik, hogy nem kérnek vagy igényelnek semmilyen hasznot vagy jutalmat az emberektől

1 Al-Bukhári (4981) és Muszlim (152)

viszonzásul azért, hogy elviszik nekik Allah (swt) üzenetét. Noé (béke legyen vele) azt mondta népének:

„Ó népem! Én nem kérek ezért tőletek javakat. Az én jutalmam egyedül Allahra tartozik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 11:29]

Allah (swt) megparancsolta Mohamed Próféának (Allah áldásai és békéje legyen vele), hogy ugyanezt mondja az embereknek:

„Mondd: 'Nem kérek ezért tőletek jutalmat, csak azt, ha bárki is akarja, Ura felé vegye az útját!'" [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:57]

A próféták és küldöttek (béke legyen velük) jó erkölccsel és magas jellemmel rendelkeznek, ezért Allah (swt) megparancsolta Mohamed Próféának (Allah áldása és békéje legyen vele) és az utána jövő hívő embereknek, hogy utánozzák őket és tartsák őket példaképüknek. Miután tizenkét küldött nevét említette, Allah (swt) azt mondja:

„Ők azok, akiknek a Könyvet adtuk, és a bölcsességet, és a prófétságot. Ám ha ezek azzal szemben hitetlenkednek, akkor egy másik népre bízunk, akik nem hitetlenek vele szemben. ~ Ők azok, akiket Allah az Igaz Útra vezérelt. Az ő vezéreltetésüket kövesd!" [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:89-90]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) engedelmeskedett Allah (swt) elrendelésének, követte az útmutatást, amit kapott, és követte a korábbi küldöttek útját, ezért Allah (swt) magas hírnevet adott neki és az emberiség példaképévé tette.

„Allah Küldöttében szép példát találhattok a magatok számára, és annak, aki Allah után vágyakozik, és a Végző Nap után, és gyakran megemlékezik Allahról.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:21]

Minden küldött és próféta üzenetének az alapja egy, hogy imádjuk Allahot (swt) és ne állítsunk Mellé társat:

„Nem bíztunk meg előtted egyetlen küldöttet sem feladattal, csak úgy, hogy sugalltuk neki: 'Nincs más isten, csak Én. Engem szolgáljatok hát.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:25] és a vallásuk lényege azonos.

„Ő azt az utat szabta nektek törvényül a vallásban, amit Noénak is elrendelt, és amit neked is sugalltunk, és amit Ábrahámnak, Mózesnek és Jézusnak is megparancsoltunk. (Azt) hogy: 'tartsátok fenn a vallást, és ne szakadjatok csoportokra!’” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:13]

Ezért a muszlimoknak hinniük kell minden prófétában és küldöttben különbségtétel nélkül, és ha egyben nem hisznek, az azt jelenti, hogy az összesben nem hisznek, sőt, Abban sem, Aki küldte őket (Allah (swt)), és az üzenetben sem, amellyel elküldettek.

„A küldött hisz abban, ami kinyilatkoztatott neki az ő Urától, és vele együtt a hívők is mind hisznek Allahban, az Ő angyalaiban, Könyveiben, küldöttjeiben. Mi nem teszünk különbséget az Ő küldöttjei között. És azt mondják: 'Halljuk és engedelmességek. A Te bocsánatodat (kérjük), Urunk! Minden Hozzád tér majd meg.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:285]

„Bizony azok, akik hitetlenek Allahhal szemben és az Ő küldötteivel szemben, és különbséget akarnak tenni Allah és a küldöttei között, azt mondják: 'Hiszünk egyik részében, ám nem hiszünk más részeiben.' E között akarnak maguknak utat találni? ~ Ők az igazi hitetlenek. Mi a hitetleneknek megalázó büntetést készítettünk elő.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:150-151]

Allah (swt) háromféleképpen inspirálja küldötteit és prófétáit (béke legyen velük): *közvetlen beszédben*, amikor Allah (swt) Mózeshez (béke legyen vele) beszélt a Szent Völgyben, *inspiráció által*, amelyet Allah (swt) a próféták szívébe helyez, és Allah (swt) *angyala által*, aki vagy emberi, vagy valós formájában jelenik meg.

„Az emberrel nem történhet meg az, hogy Allah beszél hozzá, hacsak nem sugallat útján, vagy függöny mögül, vagy egy küldöttet küld, aki az Ő engedelmével sugallatot juttat el. Ő Magasságos és Bölcs.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 42:51]

Bár minden próféta jó erkölccsel és tiszteletreméltó jellemmel rendelkezik, rangjuk és fokozatuk különböző.

„Ezek a küldöttek. Közülük némelyeket kiválóbbá tettünk, mint mások. Van közöttük olyan, akihez Allah beszélt. Némelyeket fokokkal magasabbra emeltünk. Jézusnak, Mária fiának a nyilvánvaló bizonyítékokat adtuk, és megerősítettük őt a Szent Lélekkel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:253]

A legjobb fokozatot közülük azok a küldöttek érték el, akik törhetetlen szándékkal haladtak útjukon, és ők öten voltak.

„(Emlékezz,) midőn egyezséget kötöttünk a Prófétákkal és veled: Noéval, Ábrahámmal, Mózással és Jézussal, Mária fiával.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:7]

Allah (swt) megparancsolta Mohamed Prófétának (Allah áldása és békéje legyen vele), hogy legyen állhatatos és türelmes az üzenet átadásában, a korábbi küldöttek példáját követve.

„Légy hát állhatatosan türelmes! Ahogyan türelemmel voltak a szilárd elhatározással bíró küldöttek is.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 46:35]

A legmagasabb rang és fokozat az utolsó prófétát illeti meg, akit Allah (swt) az egész emberiséghez küldött, és ő Mohamed, Abdullah fia (Allah áldása és békéje legyen vele). Az ő rangját leírva Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Én vagyok Ádám gyermekeinek a vezetője az Ítéletnapon.”** és egy másik feljegyzés szerint ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Fennhézás nélkül, én vagyok Ádám gyermekeinek a vezetője az Ítéletnapon.”** Ez azt jelenti, hogy nem fennhézásból mondom ezt, csak azt mondom, amit Allah (swt) adott nekem.¹

A próféták közti különbségtétel elkerülése érdekében Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Ne tartsatok engem jobbnak Mózesnél, mert az emberek feltámadnak az Ítéletnapon és én közöttük leszek. Én leszek az első, aki feltámad, és látni fogom, hogy Mózes Allah (swt) trónjának a közelében van, és nem tudom, hogy ő**

¹ Muszlim (2278), Ibn Mádzsah (4308) és Ahmed (2542)

is fel lett támasztva, vagy azok közé tartozik, akiket Allah (swt) megkímélt.”¹

5. Hit az Ítéletnapban

Allah (swt) azért teremtette az embert a földön, hogy az Ő (swt) törvényei és vezérlése szerint építse fel. Amikor ez a föld megszűnik, Allah (swt) összegyűjt mindenkit egy új napon, amely az Ítélet Napja. Allah (swt) meg fog ítélni minden embert a tettei és viselkedése alapján, és ez Allah (swt) tökéletes igazsága és bölcsessége, mert különben a hívő és a hitetlen, az engedelmes és az engedetlen egyenlők lennének, és ez távol áll Allah (swt) igazságosságától és bölcsességétől.

„Vagy azt hittétek, hogy merő szórakozásból teremtettünk benneteket, és hogy ti nem fogtok Hozzánk visszatérni?’ ~ Magasztaltassék Allah, a Király, az Igazság! Nincs más isten, csak Ő, a Kegyes Trón Ura!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 23:115-116]

A Szent Korán kétségtelenül bebizonyítja a feltámadás lehetőségét, és felel azoknak, akik kétségbe vonják megtörténését. E kétség a tudásuk hiányosságából származik Allah (swt) nagy hatalmáról.

„És azt mondták: ’Ha már csak csontok és szétesett darabok leszünk, vajon tényleg új teremtésben támasztatunk fel?’ ~ Mondd (Mohamed): ’Legyetek bár kő, vagy vas!’ ~ ’Vagy bármi teremtett dolog, amiről magatokban azt gondoljátok, még nehezebb (hogy fel

¹ Al-Bukhári (2411) és Muszlim (2373)

legyen támasztva).’ Azt fogják mondani: ’Ki fog minket újra teremteni?’ Mondd: ’Az, Aki az első alkalommal (is megteremtette ezt)!’” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:49-51]

Allah (swt) azoknak, akik kételkednek a feltámadásban, erős érveket hoz fel, amelyek ésszel felfoghatóak. Allah (swt) azt mondja:

„Példázatot mondott Nekünk, és elfelejtette a (saját) teremtését. Mondja: ’Ki kelti új életre a csontokat, midőn azok porlandók?’ ~ Mondd (Mohamed): ’Az kelti életre azokat, Aki először megteremtette őket. És Ő az, Akinek minden teremtményéről tudása van.’ ~ Aki a zöld fából tüzet adott nektek, és ti abból tüzet gyűjthattok. ~ Talán az, Aki megteremtette az eget és a földet, nem képes arra, hogy hozzájuk hasonlót teremtsen? De igen! Ő a Teremtő és a Tudó. ~ Az Ő parancsa, ha akar valamit, csak annyi, hogy azt mondja neki: ’Légy!’ És az már létezik is. ~ Magasztaltassék Az, Akinek kezében van mindenek az uralása! És Őhöz fogtok visszatérni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 36:78-83]

A feltámadás az egész emberiségre vonatkozik, a hívőkre és hitetlenekre egyaránt.

„És összegyűjtjük őket és nem hagyunk ki senkit közülük.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 18:47]

Ne lesz menedék azon a napon, ahogy Allah (swt) azt mondja:

„Akárhol lesztek is, Allah mindegyikötöket elő fog állítani.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:148]

Senki nem ismeri az Ítéletnap idejét, kivéve Allah (swt). Ő (swt) azt mondja:

„Allahnál van az Óra tudása. Ő bocsátja le a záport, tudja, mi van az anyaméhekben. Ám egyetlen lélek sem tudhatja, mire fog szert tenni holnap, és egyetlen lélek sem tudja, milyen földön fog meghalni. Allah bizony Tudó, és mindenről tudással bír.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 31:34]

Amikor Allah (swt) véget kíván vetni ennek az életnek a Földön, az univerzum rendszere megváltozik és instabillá válik, sok félelmetes esemény fog történni, és akkor eljön az Ítéletnap.

„Azon a Napon, amikor a föld másik földdé változtatik és az egek is. És ők az Egyedüli, Hatalmas Allah elé járulnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 14:48]

„Mikor a Nap felgöngyöltetik. ~ Midőn a csillagok lezuhannak (és szétszórórnak). ~ Midőn a hegyek elmozdítatnak (helyeikről). ~ Midőn a vemhes nősténytevék elhanyagoltatnak. ~ Midőn a vadak összegyűjtetnek. ~ Midőn a tengerek lobogó lánggá változnak. ~ Midőn a lelkek egyesítettnek (korábbi testükkel). ~ Midőn az élve eltemetett leánygyermeket megkérdezik: ~ 'Milyen bűn miatt ölettél meg?' ~ Midőn a lapok kiterítettnek. ~ Midőn az ég széthúzódik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 81:1-11]

Az Ítéletnap két eseménnyel kezdődik, amely a két trombitafújás, az elsőnél az emberek meghalnak, és a másodiknál mindenki feltámad.

„És megfúvatik a Trombita (Kürt), és villámcsapottan rogy össze mindenki az egekben és a földön. Kivéve azt, akit Allah akar. És azután újra megfúvatik, és ők állva figyelnek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:68]

„Megfúvatik a Trombita (Kürt), és ők a sírjaikból az Urukhoz igyekeznek. ~ 'Ó jaj nekünk!' mondják. 'Ki élesztett fel bennünket pihenőhelyünkről?' (Az mondatik nekik:) 'Ez az, amire a Könyörületes ígéretet tett, és a küldöttek szava igaznak bizonyult.' ~ Bizony csak egyetlen kiáltás volt, és ők mind Elénk vezetettek. ~ És Ma (a Feltámadás Napján) egyetlen lélek sem fog jogtalanságot elszenvedni semmiben. És csak azért kaptok jutalmat, amit elkövettek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 36:51-54]

Miután Allah (swt) összegyűjtötte az embereket, megparancsolja, hogy minden ember megkapja tetteinek feljegyzését, hogy lássa, mit tett, a jót és a rosszat, mert az Ítéletnap Allah (swt) igazságosságának és ítéletének a napja. A Szent Korán leírja, hogy a feljegyzéseket hogyan kapják meg az emberek azon a Napon. A hívők örülnek és boldogok lesznek, és a róluk szóló feljegyzéseket a jobb kezükbe kapják, a hitetlenek pedig szomorúan és megbánással teli, a bal kezükbe kapják a feljegyzést. Allah (swt) azt mondja:

„Az, akinek írása a jobbába adatott, így szól: 'Íme, olvassátok az írásomat!' ~ 'Én tudtam (bizonyos tudással), hogy a Számadással szembesülni fogok.' ~ És ő ott

elégedettséggel telt életben lesz. ~ Magasan lévő Kertben (a Paradicsomban), ~ Amelynek gyümölcsei mélyen alácsüngők (kézzel könnyen elérhetők). ~ Egyetek és igyatok egészséggel, azért, amit ti előreküldtetek a magatok számára a korábbi napokban!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 69:19-24]

„Ám az, akinek az írása a baljába adatik, az így szól: 'Ó bárcsak meg se kaptam volna az írásomat!' ~ 'És bárcsak ne tudnám, mi is a számadásom!' ~ 'És bárcsak a halál lett volna a vég!' ~ 'Nem segít rajtam a vagyonom!' ~ 'Hatalmam elenyészett.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 69:25-29]

Ezek a feljegyzések minden egyes tettet tartalmazzák az embernek.

„Azon a Napon az emberek egyenként jönnek elő, hogy láttassák velük tetteiket. ~ Aki csak egy porszemnyi jót is tett, az viszont fogja azt látni. ~ Aki pedig csak egy porszemnyi rosszat is tett, az is szembesülni fog azzal.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 99:6-8]

„És előhozatik a Könyv. És látni fogod a bűnösöket, rettegve remegnek attól, ami abban van, és azt mondják: 'Ó jaj nekünk! Mi lelte ezt a Könyvet, nem hagy sem kis, sem nagy tettet feljegyzetlenül.' Ott lelik maguk előtt mindazt, amit elkövettek. Ám Urad nem jár el igazságtalanul senkivel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 18:49]

Majd Allah (swt) ítélkezni fog az emberek felet.

„És Allah Gyors a számon kérő elbírálásban.” [A **Kegyves Korán értelmezésének fordítása, 2:202**], és lesz egy mérleg, amely nem az emberek magasságát vagy súlyát fogja megmérni, hanem a tetteiket. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„A Feltámadás Napján egy magas és kövér ember (akinek nincsenek jó tettei) odamegy a tettek mérlegéhez, de csak annyit fog nyomni, mint egy légy szárnya. Olvassátok, ha akarjátok: 'Ők azok, akik hitetlenek az ő Uruk jeleivel szemben és nem hisznek a Vele való találkozásban (a Túlvilágon). Kárba vesztek cselekedeteik. És nem állítunk nekik súlyokat a Feltámadás Napján.'* [A **Kegyves Korán értelmezésének fordítása, 18:105**].”¹

Ez a mérleg Allah (swt) abszolút igazságosságának és tudásának a jele, mert megméri mind a kicsi, mind a nagy tetteket.

„A mérlegeket igazságosan állítjuk fel a Feltámadás Napján. Egyetlen teremtett lélek sem fog igazságtalanságot elszenvedni semmiben. Ha csak egy mustármag súlya volt is, előhozzuk azt. Elégséges számon kérők Vagyunk!” [A **Kegyves Korán értelmezésének fordítása, 21:47**]

Majd jön az eredmény:

„Az pedig, akinek mérlege súlyos lesz, ~ Annak örömteli élete lesz. ~ Az pedig, akinek mérlege könnyűnek mutatkozik, ~ Annak az anyja (azaz a lakhelye) a Pokol lesz.” [A **Kegyves Korán értelmezésének fordítása, 101:6-9**]

A jó és jóságos tettek azok közé tartoznak, amelyek emelik az ember súlyát az Ítéletnapon. E tettek közé tartozik az

1 Al-Bukhári (4729) és Muszlim (2785)

istenemlegetés folyamatos dicsérettel és Allah (swt) magasztalásával.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Két mondat van, amelyeke könnyű a nyelvnek, de nehéz a tettek mérlegén, és a Legkönnyöritelesebb (Allah (swt)) szereti őket: dicséret és hála Allahnak, dicséret a Hatalmas Allahnak.”**¹

A türelem, Allah (swt) Egységének folyamatos emlegetése, és Bőkezűségének megköszönése szintén emelik a jó tettek súlyát a mérlegen az Ítéletnapon. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Azok a mondatok, hogy Magasztaltassék Allah, minden hála Allahot illeti, nincs más jogosan imádhható isten csak Allah egyedül és Allah a Leghatalmasabb, és a türelem, amikor valaki elveszti fiát vagy lányát, nagyon nehezek a tettek mérlegén.”**²

A legnehezebb a mérlegen a jó erkölcs. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Semmi sem nehezebb a tettek mérlegén, mint a jó erkölcs.”**³

Az Út (Híd) a Pokol fölött helyezkedik el; ez egy híd, amelyen mindenkinek át kell mennie, és az, hogy mennyire könnyű vagy nehéz átmenni rajta, az az ember hitétől és jócselekedeteiktől függ. A boldog ember az, aki át tud rajta menni és eléri a Paradicsomot, és a szerencsétlen ember az, aki beleesik a Pokol tüzébe.

1 (szubhánAllah wa bihamdih, szubhánAllah al-Adhím), Al-Bukhári (6406) és Muszlim (2694)

2 (szubhánAllah, alhamdulillah, lá iláha illaLlah, és Allahu Akbar), Ahmed (15235)

3 At-Tirmidhi (2002), Abu Dáwúd (4799) és Ahmed (26971)

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Az Út (a híd) a Pokol tüze felett lesz(...) A Pokolban sok tüske lesz, senki nem tudja Allahon (swt) kívül, hogy milyen nagyok lesznek, és ezek az emberekre fognak vadászni tetteik szerint.”*¹

A hitetlenek és a muszlim bűnösök, akiknek több gonosz tette van, mint jó, a Pokol tüzébe mennek. A hitetlenek örökre ott maradnak, és a muszlimok kijönnek, amikor megtisztultak a bűneiktől.

„Ám azok, akik hitetlenkednek és meghazudtolják a Mi Jeleinket, ők a Tűz népévé lesznek, és ők abban örökké ott maradnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:39]

Allah (swt) leírja a fájdalmat, a megbánást és a büntetését azoknak, akik elutasítják a hitet és hitetlenek.

„Ám azok, akik hitetlenkednek, nekik a Pokol tüze jut. Nem ítéltetnek arra, hogy meghaljanak, és annak büntetése sem lesz kevesebb. Ekképpen jutalmazunk minden hitlent. ~ És ők felordítanak ott: 'Urunk! Engedj kilépni bennünket, hogy jóra való módon cselekedhessünk, nem úgy, ahogyan előzőleg tettünk.' (Allah válasza:) 'Vajon nem éltettünk-e benneteket annyi ideig, hogy azalatt az, aki hallgatni akart az intő szóra, hallgathatott volna arra? Holott intő érkezett hozzátok. Kóstoljátok hát meg (tetteitek következményét)! A bűnösöknek nincs segítőjük.’” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 35:36-37]

¹ Al-Bukhári (7438) és Muszlim (182)

Azért, hogy az emberek, akik belépnek a Pokol tüzébe, folyamatos büntetést és szenvedést kapjanak, Allah (swt) megteremti azokat az eszközöket, amelyek ehhez szükségesek. Allah (swt) azt mondja:

„Bizony azokat, akik hitetlenek a Mi Jeleinkkel szemben, a Tűzben fogjuk elégetni. És mindannyiszor, mikor a bőrük cserepesre égett, új bőrre cseréljük azt, hogy újra megízlelhessék a büntetést. Allah bizony Hatalmas és Bölcs!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:56]

A Szent Korán leírja, hogy mi történik azokkal az emberekkel, akik belépnek a Pokol tüzébe, azért hogy minden ember a Földön tudjon róla.

„Azok, akik hitetlenkednek, a ruházatuk tűzből méretik ki és fejük fölül forrásban lévő víz öntetik rájuk. ~ Megolvad általa az, ami a belsőjükben van és a bőrük is. ~ Vasból készült kampók várnak ott rájuk. ~ Valahányszor csak szorultságukban ki szeretnének abból jönni, visszavitetnek oda. (Az mondatik nekik:) 'Ízleljétek meg a lángoló Tűz büntetését!’” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:19-22]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) elmondta, hogy a legkisebb büntetése azoknak az embereknek, akik belépnek a Pokol tüzébe, ez egy világos figyelmeztetés mindenkinek, aki hallani akar. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„A legkisebb büntetés azoknak az embereknek, akik belépnek a Pokol tüzébe, az, akinek a cipője tűzből lesz, amelytől az agya felforr, mint a forró víz.*

*Ez az ember úgy fogja érezni, hogy ő kapta a legrosszabb büntetést, de valójában ő a legkisebbet kapta.*¹

A másik oldalon az istenfélő és jó hívők nagy boldogságot és virágzó örömet fognak érezni egy édes bazsalikom illatú oázisban. Allah (swt) azt mondja:

„Hirdesd és közöld az örömhírt azokkal, akik hisznek és jótetteket hajtottak végre: 'Nekik Kertjeik lesznek, amelyek alatt folyók folynak. És akárhányszor csak azok gyümölcseiből esznek, azt mondják: 'Ez olyan, mint amilyennel már korábban is gondoskodásban részesültünk.' És ahhoz teljesen hasonlót fognak kapni. És ott nekik megtisztult feleségeik lesznek, és ők örökké ott fognak tartózkodni.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:25]

A nyugalom és kényelem a paradicsomban leírhatatlan, távol áll attól, hogy hasonlítson bármire a Földön, és semmi ezen a világon nem képes olyan érzést adni, mint ezek. A mi univerzumunk a Paradicsom dolgaihoz csak a nevében hasonlít, de a valóságuk teljesen különböző. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) közölte, hogy Allah (swt) azt mondta, a Paradicsom leírásakor: **„Elkészítettem az istenfélő szolgálóknak olyan dolgokat, amelyeket szem nem látott, fül nem hallott, és nem képzelt el az emberi elme. Olvassátok, ha akarjátok: „Egyetlen lélek sem tudhatja, milyen szemet gyönyörködtető öröm rejtetett el a számukra annak jutalmaként, amit cselekedtek.”** [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 32:17].²

1 Al-Bukhári (6561) és Muszlim (213)

2 Al-Bukhári (3244) és Muszlim (2824)

Vannak ott folyók a tiszta, ízletes italokból, sokféle gyümölcs, és mindaz, amire az ember vágyhat a Paradicsomban.

„A Paradicsom példázata, amire az istenfélő hívők ígéretet kaptak: 'Vannak benne folyók, amelyek vize nem válik sóssá. És vannak folyók, amelyek tejjel folynak, ezek íze nem változik, és borral folyó folyók, amelyek gyönyörűség az azokat ivók számára. Mézzel folyó folyók – ragyogóan áttetsző a méze. És ott mindenféle gyümölcsök várják őket. És bűnbocsánat az Uruktól.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:15]

„És a jobb kéz felőliek. Milyenek (szerencsések) a jobb kéz felőliek? ~ Tövistelen lótuszfák között. ~ És virágzó (és gyümölcsökkel megrakott) *talh* fák között. És messze elnyúló árnyékban lesznek. ~ Folyamatosan csobogó vízzel. ~ Temérdek gyümölccsel. ~ Amelyek el sem fogynak, nem is tilalmasak. ~ Magasra emelt pamlagokon.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 56:27-34]

Mohamed Próféta (Allah áldásai és békéje legyen vele) jó hírt hozott az embereknek, akik belépnek a Paradicsomba, hogy **„az ember örök boldogságban fog részesülni, ruhái soha nem fognak tönkremenni és soha nem fog megöregedni.”**, de nem is lesz szüksége a földi testfunkcióira. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Az első csoport (ember), aki belép a Paradicsomba olyan (csillogó) lesz mint a teli Hold. Ott az emberek nem fognak köpni vagy székelni. Étélüket aranytányérokon kapják, fésűik ezüsből és aranyból lesz, a legjobb illatokat fogják érezni, verejtékük**

mósusz illatú lesz, minden embernek két felesége lesz, akik annyira sugárzóak és gyönyörűek, hogy láthatja a csontvelőjüket. Az emberek, akik belépnek a Paradicsomba soha nem fognak vitatkozni vagy gyűlölködni, szívük egyként egyesül, hálát adnak és magasztalják Allahot (swt) nappal és éjjel.”¹

Egy másik nagy kegy a Paradicsom emberei számára, hogy a paradicsomi élet örök, mivel a Paradicsom a folytonos kényelem helye, amely soha nem ér véget.

„Azok pedig, akik hittek és jótetteket cselekedtek, ők a legjobb teremtmények közül valók. ~ Jutalmuk az ő Uruknál van. Éden kertjei lesznek azok, amelyekben folyók folynak és örökké ott fognak időzni. Tetszését leli Allah bennünk, és ők is tetszésüket lelik Benne. Ez pedig annak jár, ki féli Urát.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 98:7-8]

Ezen kívül Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Egy hirdető kihirdeti: 'Valóban, mindig egészségesek és tiszták maradtok, és nem fogtok semmilyen betegséget kapni. Mindig életben maradtok és nem fogtok meghalni; mindig fiatalok maradtok és nem fogtok megöregedni. Mindig érdeklődőek lesztek és soha nem fogtok unatkozni.' És ezek Allah (swt) szavai, amikor azt mondja: „És szólíttatnak: 'Ez a Paradicsom, örökül adatott az nektek azért, amit cselekedtetek.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:43].”²*

1 Al-Bukhári (3245) és Muszlim (2834)

2 Muszlim (2837)

A legnagyobb kényelem és mérhetetlen öröm, amelyet a Paradicsomba belépő emberek kapnak, az látni az Urat és Boldogítót, a Leghatalmasabbat, Allahot (swt). Ezek az emberek imádták Allahot (swt) anélkül, hogy látták volna, és megadja nekik a nagy kegyet, amikor Ő (swt) megjelenik előttük.

„Azon a Napon (némely) arcok ragyogóak lesznek. ~ Az Urukra (a Magasztos Allahra) tekintenek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 75:22-23]

A hit az Ítéletnapban nagyon fontos a muszlim viselkedésének javítása szempontjából, aki vágyik Allah (swt) szeretetére és megelégedésére, és fél az Ő (swt) büntetésétől. Ezért követni fogja Allah (swt) parancsait, és tudni fogja, hogy mindaz, amit tesz ebben az életben, azt meg fogja találni a túlvilágon, és Allah (swt) parancsainak követése saját örökös boldogságához való eszköz.

„Azon a Napon az emberek egyenként jönnek elő, hogy láttassák velünk tetteiket. ~ Aki csak egy porszemnyi jót is tett, az viszont fogja látni. ~ Aki pedig csak egy porszemnyi rosszat is tett, az is szembesülni fog azzal.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 99:6-8]

6. Hit a sorsban és az elrendelésben

A hit hatodik pillére az iszlámban a hit Allah (swt) sorsában és elrendelésében, és a hit abban, hogy mindaz, ami történik az univerzumban, akár jó, akár rossz, Allah (swt) eleve elrendelése szerint történik, és hogy Allah (swt) elrendelte régen a teremtés előtt.

A muszlim hite a sorsban és az eleve elrendelésben három aspektust tartalmaz.

Az első, hogy Allah (swt) mindent Tudó, tud minden egyes dolgot, és hogy Ő (swt) tudja mindazt, ami történik, akár jó, akár rossz, örökké. Allah (swt) azt mondja:

„Allah az, Aki megteremtett hét eget, és a földből ugyanannyit. A Parancs leszáll közük (egek és a föld közé), hogy megtudjátok, Allah minden dologra képes. Allah tudással fog át és vesz körül mindent.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 65:12]

A második, hogy Allah (swt) előre elrendelte a sorsát mindenkinek, ötvenezer évvel a teremtés előtt.

„Talán nem tudod, hogy Allah tudja azt, ami az égben van és azt is, ami a földön. Ez Írásban van. Ez bizony Allah számára könnyű.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:70]

„És mindent pontosan számon tartunk egy világos Írásban.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 36:12]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Allah (swt) előre elrendelte a sorsát minden teremtménynek ötvenezer évvel azelőtt, mielőtt Ő (swt) megteremtette a Földet és az egeket.”*¹ Ő (Allah áldása és

békéje legyen vele) azt is mondta: „*Allah (swt) elrendelt mindent, majd megteremtette az egeket és a Földet.*”¹

A *harmadik* az, hogy Allah (swt) elrendeléseai mindenképpen megtörténnek, és ezt senki nem akadályozhatja meg.

„Allah parancsa eleve elrendeltetett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:38]

Mindaz, amit az emberek tesznek, jó vagy rossz, annak Allah (swt) tudatában van.

„Ám ti csak akkor akarhatjátok, ha úgy akarja Allah, a teremtmények Ura.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 81:29]

Az emberi tettek nem történnek kényszerrel, mert az emberek Allah (swt) legnemesebb teremtményei, és rendelkeznek a képességgel, hogy válasszanak a jó és a rossz között.

„Nem adtunk-e neki két szemet? ~ Nyelvet és két ajkat. ~ És nem vezettük-e el a két Út (a jó és a rossz) találkozásához?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 90:8-10]

Ha az ember a két út közül a jobbat választja, Allah (swt) vezérlését követve, Allah (swt) emelni fogja jutalmát az evilágon és a túlvilágon.

1 Al-Bukhári (3192)

„Ám, akik az Igaz Úton vezéreltetnek, azokat Ő még gyarapítja a vezetésben, és még több istenfélelemmel látja el őket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 47:17]

Ha az ember a rosszabbat választja a két út közül, Allah (swt) vezérlését figyelmen kívül hagyva, Allah (swt) növelni fogja büntetését az evilágon és a túlvilágon.

„Szíveikben betegség lakozik. És Allah még növeli is betegségüket. Fájdalmas büntetés jár nekik azért, amit hazudoztak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:10]

Tehát az ember saját tetteit ő maga választja meg.

„És mindarról, ami jót tesztek, arról Allahnak tudomása van.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:215]

Az ember választása nem kényszerítő erejű Allahhal (swt) szemben, viszont Allah (swt) akaratával történik, Aki az embert képessé teszi erre.

„Jóllehet Allah teremtett meg benneteket és azt is, amit tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 37:96]

A muszlim hite a sorsban és az elrendelésben tartalmazza azt, hogy mindent Allah (swt) rendelt el előre.

1. Mindaz, ami az emberrel történik, jó vagy rossz

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Senki sem tartható igaz hívőnek, amíg nem hisz az előre elrendelésben, a jóban, a rosszban és amíg nem tudja és**

hiszi, hogy bármi, ami megtörtént veled, azt nem lehetett volna elkerülni és ami nem történt meg feled, az soha nem is történhetett volna meg veled.”¹

Tehát az ember szíve Urával (Allahal (swt)) lesz kapcsolatban és nem a probléma okozójával, amelyet Allah (swt) eszköznek használt fel az Ő (swt) elrendelése végrehajtásához. Ez nyugalmat és lelki békét ad a hívőnek, amikor nehézséggel találkozik, és Allah (swt) iránti szeretettel árasztja el szívét, amikor bőséget és boldogságot tapasztal.

„Egyetlen csapás sem éri a földet és titeket sem, csak úgy, hogy az Írásban van, még mielőtt megteremtettük volna azokat. Ez bizony könnyű Allahnak. ~ Azért, hogy ne keseregjetekek amiatt, ami elkerült benneteket és ne örvendeztetek annak, ami elért benneteket. Allah nem szereti az öntelt büszkélkedőket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 57:22-23]

2. A teremtett világ ellátásának mennyisége

Allah (swt) azt mondja:

„Minden dolog tárháza Nálunk van! És Mi csak megszabott mértékben bocsátjuk le azt.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 15:21]

Ez növelni fogja a muszlim magabiztosságát tudva, hogy Allah (swt) egyedül az, aki ellenőriz mindent, amit ő keres.

1 At-Tirmidhi (2144) közlésében és Al-Albáni igazolta a Szahíh At-Tirmidhi-ben (1143) és az Asz-Szilzila Asz-Szahíhá-ban (2439)

„Mondd: 'Csak az érhet el bennünket, amit Allah megírt számunkra. Ő a mi Urunk.' Allahra hagyatkozzanak a hívők!'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:51]

A muszlim azt is tudja, hogy *„Ha minden teremtmény összegyűlne, hogy használjon neked, soha nem használhatnak, kivéve azzal, amit Allah (swt) előre elrendelt. És ha minden teremtmény összegyűlne azért, hogy ártsanak neked, soha nem tudnának ártani kivéve azzal, amit Allah (swt) előre elrendelt.”*¹

Ennek a megértése a muszlimot oda vezeti, hogy megélhetését, szükségleteit törvényes úton keresse meg. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Ne gondold, hogy ellátásod kevés, (ne aggódj), egy szolgálta sem hal meg, mielőtt megkapna mindent, amit Allah (swt) előre elrendelt neki.”*²

Egy másik közlés szerint ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„A megbízott Lélek (Gábiel (béke legyen vele)) azt mondta: 'Egy lélek sem hal meg, mielőtt megkapná minden ellátását.', tehát féljétek Allahot (swt) és kérjétek Tőle (swt).”*³

3. A teremtmények kora haláluk idején

1 At-Tirmidhi (2516) és Ahmed (2664)

2 Ibn Hibbán (3308) és Al-Hákim (4/224) közlésében, és Al-Albáni igazolta az Asz-Szilzila Asz-Szahíhá-ban (2607)

3 As-Sáfí közölte Ar-Riszála című könyvében, 87, 89. oldalon, és Al-Baihaqi (7/76), és Ahmed Sakir igazolta az Ar-Riszálá-hoz írt kommentárjában.

„Allah ragadja el a lelkeket azok halálakor. És (azt is,) amelyik még nem halt meg, azt (is) álmában (elragadja). És visszatartja azt, amelynek eldöntötte a halálát, és elengedi a másikat egy megszabott határidőig.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:42]

Ez a muszlimot saját gyengeségére fogja emlékeztetni, és arra, hogy mennyire szüksége van Urára (Allahra (swt)). Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Ha Allah (swt) kínozza az egek és a föld embereit, Ő (swt) anélkül teszi ezt, hogy igazságtalanságot követne el. Ha Ő (swt) könyörülettel fordul felénk, Könyörülete jobb, mint a tetteik. Ha adsz egy Uhud hegynyi aranyat adományba, Allah (swt) nem fogadja el, csak ha hiszel az elrendelésben, és tudod, hogy mindaz, ami megtörténik veled, nem kerülheted el, és mindaz, ami nem történt meg veled, az nem is történhetett volna meg, és ha úgy halsz meg, hogy nem tudod, és nem hiszed ezeket, büntetést kapsz a Pokol tüzében.”*¹

A muszlim a sorsban és az előre elrendelésben való hite miatt boldogan elfogadja a nehézséget, ajándéknak tekintve azt. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Milyen csodálatos az igaz hívő helyzete! Minden jó neki, és ez csak az igaz hívővel van így. Amikor jó vagy boldogság éri őt, megköszöni Allahnak (swt) és az jó neki, és ha problémával szembesül, türelmesen viseli, és az is jó neki.”*²

1 Ibn Mádzsah (77)

2 Muszlim (2999)

Tehát a hit pillérei az emberi társadalom boldogulásának biztosítékai, mert nyugalmat, könnyörületet és gondoskodást helyeznek a muszlimok szívébe. Ennek következményeként békés, szeretetteljes és gondoskodó társadalomhoz vezetnek, amely örömmel és boldogsággal teljes, és elégedett Urával és Boldogítójával (Allahhal (swt)).

Válasz néhány hamis vádra

Ma a muszlimokat sok kihívás éri. Ilyen kihívások a vallási, szóbeli és a politikai támadások. Egyik oka ezeknek a támadásoknak, hogy megakadályozzák az embereket abban, hogy megismerjék az iszlámról a valós tényeket, ezért a támadók az iszlámot a vademberek és pogányok vallásának állítják be, amely elnyomja a nőket, megöli az ártatlanokat, a civilizáció ellensége és gyűlöletet kelt. Mindezt a legminimálisabb tudományos vagy logikai érv nélkül állítják.

E könyv az iszlám megismeréséről szól, és nem e hamis állításokra ad választ, de nagyon fontos megemlíteni néhányat ezekből az állításokból, hogy az olvasó meg tudja ítélni és végig tudja gondolni ezekből a példákból az igazságot, amely minden érett és intelligens ember számára kiderül.

Első: Nők az iszlámban

Néhány ember hamisan azt állítja az iszlámról, hogy igazságtalan a nőkkel, tönkreteszi hírnevüket, megfosztja őket jogaiktól a férfiak javára. Ez az állítás távol áll a tényektől, mert sem az arabok, sem más népek nem tisztelték a nőket úgy, amilyen tiszteletet kaptak a nők az iszlámban.

Omár ibn Al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett), a második muszlim kalifa azt mondta: ***„Esküszöm Allahra (swt), hogy az iszlám előtt soha nem gondoltuk fontosnak a nőkről való gondoskodást, amíg Allah (swt) ki nem nyilatkoztatta***

parancsait velük kapcsolatban, amely megadja nekik a jogaikat.”¹

Az iszlám egyenlőséget ad a társadalmi jogokban és az istenszolgálat kérdéseiben a férfiaknak és a nőknek, sok évvel azelőtt, hogy más társadalmak ezt megerősítették volna. Az iszlám nem tesz különbséget férfi és nő között kivéve azokban a dolgokban, amelyeknek köze van fizikai, pszichológiai és funkcionális természetükhöz.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) kinyilvánította a nők jogait, amikor azt mondta: „**Valóban, a nők a férfiakhoz tartoznak.**”² Ők a férfiak részei vagy a másik felük, mert Allah (swt) az emberi fajt egyetlen férfiból és egyetlen nőből teremtette:

„Ó ti emberek! Férfiből és nőből teremtettünk benneteket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 49:13], és bevonja őket mindenbe, amivel Ő (swt) megtisztelti az emberi fajt.

„Megtiszteltük Ádám fiait (az emberiséget), és hordoztuk őket a szárazföldön és a tengeren és jó dolgokkal gondoskodtunk róluk és őket sokuk fölé helyeztük azok közül, akiket teremtettünk.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 17:70]

A Szent Korán biztosítja, hogy a nők egyformán részt vehetnek az istenszolgálatokban, hitben, kötelességben, és

1 Al-Bukhári (4913)

2 Ahmed (25663), Abu Dáwúd (236) és At-Tirmidhi (113) közlésében, és Al-Albáni igazolta a Szahíh Abi Dáwúd (234)-ban.

ugyanannyi jutalmat és büntetést kapnak tetteikért, mint a férfiak.

„Aki jótettet cselekedett, akár férfi, akár nő, és mindeközben hívő, azt a jó étellel fogjuk jutalmazni. És Mi a legjobb tetteik szerint fogjuk jutalmazni őket (a Feltámadás Napján).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:97]

„Az Uruk meghallgatta őket: 'Én nem engedem kárba menni egyetlen cselekvő cselekedetét sem közületek, akár férfi, akár nő, hiszen egyikőtök a másiktól van.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:195]

Az iszlám nem tekinti a nőket a gonosz tettek forrásainak, és nem ért egyet azzal, hogy Éva okozta Ádám (béke legyen vele) bűnét. Ehelyett mind Ádám (béke legyen vele) és Éva felelősek a bűnükért, és megérdemelték a büntetést.

„Ám téves útra vezette őket arról a sátán, és kimenesztette őket kettejüket abból (a boldogságból), amiben voltak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:36]

A Szent Korán megerősíti, hogy mindketten felelősek voltak bűnükért, mindketten megbánták, és bocsánatot kértek Allahtól (swt)

„Ők ketten pedig mondták: 'Urunk! Bűnt követtünk el önmagunk ellen. Ha nem bocsátasz meg nekünk és nem könyörölsz rajtunk, akkor bizony a kárvallott vesztesek közé fogunk tartozni.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 7:23]

Ez az egyenlőség az őszülők között folytatódik a leszármazottaknál is, mert Allah (swt) egyenlő jutalmat vagy büntetést ad az emberek tetteiért, akár férfiak, akár nők.

„Bizony a muszlim férfiaknak és a muszlim nőknek, és a hívő férfiaknak és a hívő nőknek, és az őszinte szívvel engedelmeskedő férfiaknak és nőknek, és az igaz férfiaknak és az igaz nőknek, és a türelmes férfiaknak és a türelmes nőknek, és az alázatos férfiaknak és az alázatos nőknek, és az adakozó férfiaknak és az adakozó nőknek, és a böjtölő férfiaknak és a böjtölő nőknek, és a szemérmükkel önmegtartóztató férfiaknak és a szemérmükkel önmegtartóztató nőknek, és az Allahról gyakran megemlékező férfiaknak és nőknek – ezek mindegyikének Allah megbocsátást és hatalmas jutalmat készített elő.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:35]

A Szent Korán figyelmeztet a korábbi, iszlám előtti pogány kori tettek elkövetése ellen, amely a nő megalázása, mert szégyennek tekintették, és élve eltemették gyerekkorában.

„Ha valamelyiküknek leánygyermek születésének örömhírét hozzák, az arca elsötétül és haraggal telt. ~ Elrejtetik az emberek elől azon rossz miatt, amiről hírt kapott. Vajon megtartsa-e őt (az újszülött leányt) szégyenre, avagy a homokba temesse? Milyen borzalmas rossz az, ahogyan ítélnének!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:58-59]

A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„A lányok pajzs lesznek a Pokol ellen annak az embernek, aki gondoskodik róluk, jól bánik velük, eteti őket és otthont**

ad nekik.¹ Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt is mondta: „***Akinek három lánya vagy három lánytestvére van, vagy két lánya vagy két lánytestvére van, és jól gondoskodik róluk és féli Allahot (swt) a velük való bánásmódját illetően, az a Paradicsomba kerül.***”²

A nőkről való gondoskodás jutalma folyamatosan nő, amíg eléri a Paradicsom legmagasabb helyét a próféták és igaz emberek társaságába. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: „***Aki gondoskodik és elszállásol két lányt, amíg fel nem nőnek, az olyan közel lesz hozzám a Paradicsomban, amilyen közel a két ujjam van egymáshoz.***”³

Mindez felkelti nőkről való gondoskodás vágyát és bátorítja azt, hogy megszüntesse az iszlám előtti pogányság állapotának kultúráját, amelyben elnyomták a nőket.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: „***Ne gyűlöljétek a nőket, mert ők értékes társak.***”⁴ Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt is mondta: „***Akinek van egy lánya, és nem temeti el őt, nem alázza, meg és nem kivételez a fiával a lánya hátrányára, Allah (swt) megadja neki a Paradicsomot.***”⁵

Az iszlám nemcsak azt várja el és tanítja az embernek, hogy a lányáról gondoskodjon, hanem hogy minden nőről, attól függetlenül, hogy ő a felesége, anyja, vagy a szolgálója.

1 Al-Bukhári (5995) és Muszlim (2629)

2 Ahmed (10990), Abu Dáwúd (5147) és At-Tirmidhi (1916)

3 Muszlim (2631)

4 Ahmed (16922)

5 Ahmed (1958) és Abu Dáwúd (5146)

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Akinnek van egy rabszolgája, és jól oktatja, tanítja, majd felszabadítja és feleségül veszi, kétszeres jutalmat kap.”**¹

Bár a Szent Korán sok versben kifejezett parancsokat ad a muszlimoknak, hogy gondoskodjanak a szüleikről, Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) előjogokat adott az anyának az apa felett. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) az anyát olyannak írta le, aki jobban megérdemli a fia társaságát és gondoskodását, mint bárki más a világon.

Egy ember elment Mohamed Prófétahoz (Allah áldása és békéje legyen vele) és azt kérdezte: „Ki az, akiről a legjobban kell, hogy gondoskodjak?” A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt felelte: „Az édesanyád.” Az ember megkérdezte: „Majd ki?” A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt felelte: „Az édesanyád.” Az ember megkérdezte: „Majd ki?” A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt felelte: „Az édesanyád.” Az ember megkérdezte: „Majd ki?” A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt felelte: „Az édesanyád.” Az ember megkérdezte: „Majd ki?” A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt felelte: „Az édesapád.”²

A feleség az iszlámban a férj partnere otthon, megosztva vele mindent, boldogságot, szomorúságot, jót és rosszat. Százezer társa előtt az utolsó Zarándoklata alkalmával Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) felállt, hogy beszédet mondjon. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) hálát adott Allahnak (swt), majd azt mondta: **„Gondoskodjatok**

1 Al-Bukhári (3011)

2 Al-Bukhári (5971) és Muszlim (2548)

jól a nőkről, ők rátok vannak bízva, és jogaitok vannak felettük és nekik is jogaik vannak felettetek.¹

Azzal folytatta, hogy emlékeztette a muszlimokat a nők jogaira, és figyelmeztette őket az ellen, hogy arrogánsak legyenek velük és ártsanak nekik. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) úgy jelentette ezt ki, hogy Allahot (swt) hívta tanúnak. Azt mondta: ***„Ő Uram, (Allah (swt)), tudattam velük és kijelenttem a gyengék, az árvák és a nők jogait.”***²

A feleség az iszlámban egy védelmezett gyöngy, nem kell dolgoznia azért, hogy jogai legyenek otthon, mert a munka nem az ő kötelessége, és nem is illik női természetéhez. Az a nemes kötelessége, hogy intézze a család életét, gondoskodjon a gyerekekről és nevelje őket, és megadja nekik azt a kedvességet és a szeretetet, amire szükségük van.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: ***„Mindenki közületek pásttor, és felelős a rábízottakért. A férfi a családja pásttora és felelős értük, a nő a férje házának pásttora és felelős érte.”***³

Az iszlámban a férfi felelős a nő anyagi szükségleteiért, akár az édesanyja, akár a felesége, vagy a lánytestvére, vagy a lánya. Ő köteles gondoskodni az egész családról, különösen a feleségért, még akkor is, ha neki van saját munkája és pénze. Az Arafah Napi beszédben, Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társainak nagy tömege előtt azt mondta:

1 At-Tirmidhi (1163) és Ibn Mádzsa (1851)

2 Ibn Mádzsa (3678) és Ahmed (9374)

3 Al-Bukhári (893) és Muszlim (1829)

„Az ő (a nők) ételük, szükségleteik és ruházatuk a ti felelősségetek, szép modorban és kedvességen alapulva.”¹

Allah a férfi kötelességének írja elő, hogy feleségének kényelmes házat biztosítson, anyagi helyzetéhez mérten.

„Amennyire töletek telik, engedjétek, hogy ott lakjanak, ahol ti laktok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 65:6]

Ezen túlmenően Allah (swt) elrendeli a férfinak, hogy feleségét szép modorban szólítsa meg, és jól gondoskodjon róla, akkor is, ha szereti, és akkor is, ha nem.

„Illendő módon bánjatok velük! Ha viszolyogtok tőlük, talán olyan valamitől viszolyogtok, amibe Allah sok jót tett.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:19]

Ez a jó társaság vagy társadalmi kapcsolat az, ami tetszik Allahnak (swt), amelyért a muszlimok versengenek egymással, hogy elnyerjék. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„A legjobb közületek az, aki a legjobb a családjához, és én vagyok a legjobb az enyémhez.”²** **„A kiknek jó a viselkedése és jót tesznek a családjukkal, ők a tökéletes, igaz hívő emberek.”³**

Tehát a házasság egy olyan társadalmi kapcsolat, amely egy sor kölcsönös kötelességet tartalmaz férj és feleség között, amelyek az adok-kapok elvre alapulnak.

1 Muszlim (1218)

2 At-Tirmidhi (3895) és Ibn Mádzsah (1977) közlésében, és Al-Albáni hitelesítette az Asz-Szilzila Asz-Szahíha-ban (285)

3 Ahmed (23648), Abu Dáwúd (4682) és At-Tirmidhi (1162)

„Az asszonyoknak ugyanaz a bánásmód jár, mint ami a számukra kötelező – a helyes módon. Ám a férfiak egy fokkal (a felelősséggel) felettük állnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:228]

A férfi felelősségének foka e társadalmi kapcsolatban több mint a nő felelőssége. Ez a nő védelmében és élete fenntartásának érdekében van. Ez a plusz felelőssége a férfinak nem azért van, mert nő hiányosságokkal rendelkezne, hanem azért, mert a férfi természetes képességei megfelelnek az ő kötelességeinek és illenek az ő szerepébe, mint családfenntartó. Allah (swt) azt mondja:

„A férfiak felelős támaszai a nőknek, mivel Allah előnyben részesített egyeseket közülük a másikkal szemben. És amiatt is, amit ők a javaikból költenek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:34]

Rosemary Haw angol újságíró azt mondta: *„Valóban, az iszlám megadja a nőknek a tiszteletet, emberi és társadalmi jogaikat, azzal ellentétben, amit az emberek gondolnak a nyugati nők jogairól. A nyugati nő nem gyakorolhatja az összes emberi és társadalmi jogát úgy, ahogy a muszlim nő teheti; mert Nyugaton kötelező a nőnek dolgoznia, hogy megélhetését biztosítsa. A muszlim nőnek van választási lehetősége, hogy a munkát válassza, vagy azt, hogy nem dolgozik, és joga van azt kérnie a férjétől, hogy megadja neki és a családnak minden szükségletét. Amikor Allah (swt) a férfit felelősebbé teszi azért, hogy védelmezze és eltartsa a nőt, a cél az, hogy a férfinak dolgoznia kell és el kell látnia családját. A nő az iszlámban nagyobb és fontosabb kötelességgel rendelkezik, mint a munka, és ez a gyerekszülés, a róluk való gondoskodás és oktatásuk. Ugyanakkor az iszlám megengedi a*

nőnek, hogy dolgozzon, ha szeretne, vagy ha helyzete azt kívánja, hogy dolgozzon.”¹

Van néhány ember, aki még mindig azt hangoztatja, hogy az iszlám árt a nőknek, megfosztja őket jogaiktól és lecsökkenti jogukat azáltal, hogy megengedi a férfiaknak a többnejűséget. Fontos megemlíteni, még mielőtt elmagyaráznánk az iszlám szabályait, hogy az iszlám nem elsőként engedte meg a többnejűséget, sok más nemzet is gyakorolta már az iszlám előtt.

Elégséges példaként említeni, hogy az Ószövetség, amelyben a keresztények és a zsidók hisznek, leírja, hogy Salamon Próféta (béke legyen vele) ezer felesége volt. (Lásd Királyok 11:4). Tehát az Ótestamentum szerint a többnejűség törvényes hagyomány volt, és elfogadható gyakorlata volt az iszlám előtti prófétaknak és népeiknek.

Az iszlám megengedi a férfinak, hogy több feleséget vegyen el, de csak bizonyos feltételnek és szabálynak megfelelően, és gyakorlati okokból. A férfi elvehet egy másik feleséget, ha felesége beteg, vagy nem tud gyereket szülni, vagy valamilyen más okból, és a második feleség jobb, mint elhagyni az elsőt és elválni. A többnejűség sokkal jobb, mint a tilalmas kapcsolatok a házasságon kívül, és bezárja a kapukat azelőtt, hogy egy férfinak szeretői legyenek, ami törvénytelen és tilos, mint ahogy sok olyan társadalomban történik, amelyek tiltják a többnejűséget.

Az embereknek nincs más választásuk, mint elfogadni a többnejűséget, ha tiszta, őszinte, higiénikus életet akarnak élni. Egy pillantás a világstatisztikákra megmutatja, hogy a nők

1 Ők mondták az iszlámról, Imad Eddín Khalil, 436. oldal

száma jobban nő, mint a férfiaké. Az *arabok civilizációja* című könyvében Gustave Le Bon azt mondta: „*A többnejűség keleti értéke egy pozitív érték, javítja a társadalmi erkölcsöt, ahol gyakorolják, és megnöveli a családi kommunikációt és kapcsolatokat. A nőknek a tisztelet és a boldogság rangját biztosítja, amelyet ő nem kap meg Európában. Nem gondolom, hogy a keleti törvényes többnejűség rosszabb lenne, mint az európaiak titkos többnejűsége, épp ellenkezőleg, sokkal jobbnak találok. A keleti törvényes többnejűség elve sokkal jobb, mint a képmutató európai többnejűség, amelyet törvénytelen gyerekek követnek.*”¹

A törvényes többnejűség mindenkinek megadja a törvényes és természetes családot, erről Montgomery Watt azt mondta *Mohamed a városban* című könyvében: „*Eme alapelv nemes célja a Koránban az, hogy alkalmazásával minden nő, aki házasulandó korba lép, megházasodhat törvényes módon.*”²

A többnejűség az iszlámban, ahogy korábban említettük, saját szabályokkal és feltételekkel valósítható meg. A feleségek száma négyre korlátozódik, egymás közt teljesen egyenlő szintű körülményekkel.

„Vegyétek feleségül azokat – a nők közül – akik tetszenek nektek, kettesével, hármasával, négyesével! Ám ha attól félték, hogy nem tudtok igazságosak lenni, akkor csak egyet, vagy azt (a szolgát), akit a jobbotok birtokol.”
[A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:3]

1 ibid. 431. old.

2 ibid. 438. old.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) figyelmeztette azt, aki egyik feleségét előnyben részesíti a másik előtt. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Akinek két felesége van, és az egyiket jobban látja el, mint a másikat, az az Ítéletnapra úgy jön, hogy egyik oldalára fog dőlni.”**¹

A többnejűség az iszlámban nem az ideiglenes szexuális vágy kielégítésére jött létre, és ez nem az egyik nem előjoga a másik felett, hanem a célja egy társadalmi probléma megoldása és helyrehozása, amely a férfinak plusz felelősséget ad, amelyet végre kell hajtania és teljesítenie anyagi, társadalmi és emberi követelményeit.

E fejezet végén megkérdezem, hogy nem elégséges válasz a nők helyzetével és az iszlámmal kapcsolatos hamis vádakra Marcel Puazar francia filozófus *A humanitárius iszlám* című könyvében olvasható tanúságon elgondolkodni? Azt mondta: *„A Korán és Mohamed útmutatása a nők jogai legjobb védelmezőjének, támogatójának és fenntartójának bizonyulnak.”*²

Második: Iszlám és terrorizmus

Allah (swt) elküldte Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) a világba jó hírt hozóként és figyelmeztettként, és könyörületes emberként jellemezte őt. Allah (swt) azt mondta:

1 Ibn Mádzsa (1969) és Ahmed (8363)

2 Ők mondták az iszlámról, Imad Eddín Khalil, 410. oldal

„Téged (Mohamed) csupán a világok iránti könyörületből bízunk meg a küldetéssel.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 21:107]

„Bizony eljött már hozzátok egy küldött magatok közül. Keserves az a számára, ha valami baj ér benneteket, értetek aggódik és a hívők iránt jóságos és irgalmas.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:128]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) Allah (swt) könyörülete az emberiség számára, és Allah (swt) nagy kegyet gyakorolt az emberiségen azáltal, hogy elküldte őt (Allah áldása és békéje legyen vele), mert ő megszüntette a gyűlöletet és sok más negatívumot, amelyben a társadalom szenvedett.

„És emlékezzetek Allah azon kegyelmére, amit irántatok gyakorolt, amidőn ellenségek voltatok, ám Ő egyetértést teremtett a szíveitek között, és az Ő kegyelme révén testvérekké váltatok. És midőn a Tűz mélyének szélén voltatok, Ő megmentett benneteket onnan. Allah ekképpen magyarázza meg nektek az Ő jeleit. Talán az Igaz Útra vezéreltetek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:103]

Allah (swt) az Ő végső Könyvét – a Szent Koránt – az emberiség iránti könyörületnek és gyógyításnak írja le.

„Ó emberek! Intés érkezett hozzátok Uratoktól és gyógyulás arra, ami a lelketekben van, útmutatásként és könyörületként a hívőknek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:57]

„Ez (Korán) világos, könnyen érthető bizonyíték az embereknek, és Útmutatás és kegyelem a szilárd meggyőződésű nép számára.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 45:20]

A könyörület, ahogyan Allah (swt), az Ő prófétái (béke legyen velük) és az Ő könyve tulajdonsága, a hívő emberekre is jellemző, mert Allah (swt) Könyörületes lesz a könyörületes szolgálival. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Allah (swt) nem lesz könyörületes azzal, aki nem könyörületes másokkal.”**¹. Mindaz, aki gyakorolja e nagyszerű jellemvonást, a boldog emberek között lesz az Ítéletnapon.

„És hogy azok közül való legyen, akik hisznek, és egymás lelkére kötik az állhatatosságot és az irgalmasságot. ~ Ők a Jobb Birtokosai (a Paradicsom lakói).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 90:17-18]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) megparancsolta a muszlimoknak, hogy legyenek könyörületesek egymással és másokkal való viselkedésükben, még az állatokkal is. Szavai, amelyet fent említettünk **„aki nem könyörületes másokkal”** mindenkire vonatkozik, nemzetiségre, színre vagy vallásra való tekintet nélkül.

A muszlimok nem muszlimok iránti könyörületére szép példa, hogy adakoznak nekik, amikor szükségét szenvednek. Abu Obaid közölte, hogy: *„Néhány muszlimnak voltak vérrokonai és házasságból származó rokonai a Quraiza és An-Nadir nem muszlim törzsekben. Ezek a muszlimok nagyon figyeltek rá, hogy mindig adakozzanak ezeknek a nem muszlim*

1 Al-Bukhári (7376) és Muszlim (3219)

rokonoknak, remélve, hogy muszlimok lesznek, majd Allah (swt) kinyilatkoztatta a következő verset:

„Nem a te feladatod az ő vezetésük. Ám Allah azt vezérel, akit Ő akar. Ha valamit a magatok javából adakoztok, az saját magatoknak jó.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:272]”¹

A muszlimok könyörülete kiterjed a nem muszlim foglyokra a katonák közül. Abu Razin azt mondta: *„Amikor Szufián ibn Szalamával voltam, néhány rab elhaladt előttünk. Megkért, hogy adjak nekik adományt és ezt a Korán-verset olvasta:*

„Táplálják a szegényeket, az árvákat és a rabokat – jóllehet nekik is kedves az.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 76:8]”

Abu Aziz ibn Omár azt mondta: *„A rabokkal voltam Badr-ban, és Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: 'Jól gondoskodjatok a rabokról'. Egy csoporttal voltam az Anszár-ból (A támogatókból), akik datolyát ettek és nekem adták a kenyeret. Ezt Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) parancsolta nekik.”*²

Ha az iszlám a könyörület vallása, akkor hogyan tudná bárki a terrorizmus és a kegyetlenség vallásaként jellemezni, és ezt azokkal a Korán-versekkel igazolni, amelyek az ellenség

1 Abu Obaid közölte az Al-Amwal-ban (1321), Ibn Zandsawih az Al-Amwal-ban (1862), és Al-Albáni igazolta a Tamam Al-Minnah-ban (1/389)

2 At-Tabaráni (18410) közlésében és Al-Haithami szerint jó láncolatú a Madzsmá Az-Zawíd-ban (6/86)

elleni felkészültségről és önfeláldozásról, a vallás, a haza, önmaga és a nép védelméről szólnak?

A könyörület az iszlámban nem megadás vagy meghajlás az ellenség előtt, nem megaláztatás és a rossz elfogadása, hanem egy erővel rendelkező könyörülete és képessége, hogy megvédje jogait az ellenségtől. Igen, a Szent Korán valóban azt parancsolja a muszlimoknak, hogy harcoljanak, de hatalmas különbség van a harc és az öldöklés, és a terrorizmus és az Allah (swt) Útján való küzdelem között.

A terrorizmus a gyengét, a képtelent és az ártatlant támadja, és ez az iszlámban súlyos és borzalmas bűn.

A Szent Korán a fáraót írja le, mint egy olyan ember, aki ezt a bűnt elkövette, egy diktátor, aki megölte a zsidók gyermekeit.

„Bizony a fáraó fennhéjázó, gőgös volt a földön, és pártokra szakította annak lakóit. Az egyik csoportot annak gyengesége miatt elnyomta, a fiaikat meg megölette, csupán az asszonyaikat kímélte meg. Ő a romlást okozók közé tartozott.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 28:4]

A Szent Korán a diktátorok viselkedésére figyelmeztetve és azt kritizálva leírja az ilyen tetteket, és azt mondja, hogy Allah (swt) gyűlöli ezeket.

„És ne terjessz romlást a földön! Allah nem szereti a romlást terjesztőket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 28:77]

„És ha hátat fordít, a földön csak azon igyekszik, hogy romlást okozzon ott, és hogy elpusztítsa a vetést és az újonnan érkezett utódokat. Ám Allah nem szereti a romlást (a terjesztését és a terjesztőit).” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:205]

Az iszlámban az ártatlan ember meggyilkolása szörnyű bűn, és egyenértékűnek számít minden ember meggyilkolásával.

„Ha valaki megöl egy lelket, egy másik lélek (megölése miatti büntetés) nélkül, vagy a földön való rossz okozásának hiányában, akkor az olyan, mintha minden embert megölt volna. Aki viszont életben tart, az olyan, mintha minden embert életben tartott volna.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:32]

A Szent Korán sok versében Allah (swt) megtiltja a gyilkosságot, kivéve ha okkal van – ez az ok az igazságos ítélet utáni büntetés. Allah (swt) azt mondja:

„És ne öljetek meg olyan lelket, akit Allah megtiltott, csak joggal!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:151], és (Szent Korán 17:33), és a hit embereit úgy jellemzi, mint akik „nem fohászknak Allah helyett más istenhez, és nem ölnek meg egyetlen lelket sem, akit Allah tilosnak nyilvánított, csak jogosan.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 25:68]

Aki megöl egy ártatlan embert, az összetöri a hitét. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt

mondta: **„A hit emberei igaz hívők maradnak, kivéve, ha gyilkosságot követnek el.”**¹

Abdullah ibn Omár (Allah legyen vele elégedett), a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társa azt mondta: **„Egyik legsúlyosabb dolog, amit az ember soha nem tud helyrehozni, egy ártatlan ember megölése.”**²

Az ember meggyilkolásának tilalma nem csak a muszlimokra vonatkozik, hanem a nem muszlimokra is, akik nem vesznek részt egy háborúban. Ez világos Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) figyelmeztetéséből az ellen, aki megöl egy nem muszlim ártatlan embert. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Aki megöl egy embert, aki szerződésben áll a muszlimokkal, az soha nem fogja megérezni a Paradicsom illatát, még ha illatát negyven év járásnyira is lehet érezni.”**³

Ezek az ártatlan nem muszlimok szerződést és ígéretet kaptak Alláhtól (swt) és a Küldöttétől (Allah áldása és békéje legyen vele), hogy minden olyan muszlim, aki megszegi ezt a szerződést, az büntetést kap. Az iszlám nem csak a nem muszlimok gyilkosságát tiltja meg, hanem a megalázásukat és bántalmazásukat, és a jogaiktól és vagyonuktól való megfosztásukat is.

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele), aki a könyörület az emberiség számára, az Ítéletnapon kérdőre fogja vonni ezeket a muszlimokat, akik ilyen bűnöket követtek el, és Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) lesz az ellenfelük.

1 Al-Bukhári (6862)

2 Al-Bukhári (6863)

3 Al-Bukhári (3166)

Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Vigyázatok! Aki megsért egy vele szerződésben lévő embert, vagy nem adja meg a jogait, vagy arra kényszeríti hogy erején felül dolgozón neki, vagy elvesz tőle valamit az engedélye nélkül, az az én ellenfelem lesz az Ítéletnapon.”**¹

Bárkinek ártani olyan bűn, amiért Allah (swt) megbüntet. Allah (swt) elfogadja annak a fohászt, akivel igazságtalanság történt, még akkor is, ha nem muszlim. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Óvakodjatok az igazságtalanság áldozatának fohászáától – még akkor is, ha nem muszlim – mert nincs gát az a fohász és elfogadása között.”**²

Allah (swt) megtiltja a rossz bánásmódot még Önmagának is, és megtiltja az egész emberiségnek, Ő (swt) azt mondja: **„Ó szolgálaim, megtiltottam magamnak a rosszat, és tilalmassá tettem a rossz bánásmódot köztetek, tehát ne ártsatok egymásnak.”**³

Az iszlámban ártani vagy bántani egy állatot olyan bűn, amelynek büntetése a Pokol tüze, hát még az emberek iránti rossz viselkedés. A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Egy nő bement a Pokol tüzébe, mert megkötött egy macskát, nem adott neki enni, és nem engedte el, hogy keressen magának ennivalót a föld élősködőiből, amíg meg nem halt.”**⁴

1 Abu Dáwúd (3052) és An-Niszái (2749) közlésében, és Al-Albáni igazolta a Szahíh Abu Dáwúd-ban (2626)

2 Ahmed (12140)

3 Muszlim (2577)

4 Al-Bukhári (3318) és Muszlim (2619)

Tehát az iszlám távolabb áll az ártalomtól és a gonosz tettektől még más vallásnál is. Az iszlámnak semmi köze a terrorizmushoz; a *dzsihád* az iszlámban (az ellenség elleni harc Allah (swt) ügyéért) azt jelenti, hogy harcolni a gonosztevők ellen, megbüntetni a kihágókat és erőszaktevőket, megvédeni a hitet és az emberek szabadságát, hogy szolgálják Allahot. Ha a dzsihádról beszélünk az iszlámban, jó, ha olvasunk néhány eseményről az iszlám hajnaláról. Amikor Allah (swt) elküldte Mohamedet (Allah áldása és békéje legyen vele) küldötteként az emberiséghez, saját törzse, a Qurais, sok arab törzs támogatásával felkelt ellene, megbüntette és meggyilkolta a hívőket, amit a hívők teljes türelemmel viseltek, követve Allah (swt) parancsait, hogy legyenek türelmesek és ne harcoljanak.

„Talán nem láttad azokat, akiknek az mondatott: 'Tartsátok vissza a kezeiteket a harctól. Végezzétek el az imát és adjátok meg a szegényadót.'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:77]

A törzsek továbbra is bántalmazták és gyilkolták a hívőket, ezért Allah (swt) megengedte a muszlimoknak, hogy harcoljanak és megvédjék magukat.

„Engedély adatik (a harcra a hitetlenek ellen) azoknak (a hívőknek), akiket megtámadtak, mivel ők jogtalanságot szenvedtek el. Allah bizony képes az ő megsegítésükre. ~ Akiket igaztalanul üztek el a lakhelyeikről csupán azért, mivel azt mondták: 'A mi Urunk Allah'.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:39-40]

Ugyanez a vers elmagyarázza, hogy mennyi rossz fog történni az emberekkel, ha nem harcolnak a gonosztevőkkel annyi hatalom és erő bevetésével, ami a társadalmi biztonságot helyreállítja.

„És ha Allah nem tartotta volna vissza az embereket – az egyiket a másik által – bizony leromboltattak volna a szerzetescellák és a templomok és kegyhelyek és mecsetek, ahol gyakran említetik Allah neve. Allah bizony megsegíti azokat, akik Őt is segítik. Allah az Erős és a Hatalmas.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:40]

A következő vers megmutatja a hit embereinek feltételezett jellemvonásait, akiknek Allah (swt) a győzelmet adja.

„Akik, ha hatalmat adunk nekik a földön, elvégzik az imát és megadják a zakáh-t, és megparancsolják a helyénvalót és megtiltják a kifogásolandót. Allahnál vannak a dolgok végkimenetelei.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 22:41]

Allah (swt) megparancsolta Mohamed Prófétának (Allah áldása és békéje legyen vele) és társainak, hogy ne kezdjenek háborút. Allah (swt) azt mondja:

„Harcoljatok hát Allah Útján azok ellen, akik veletek harcba szálltak! Ám ne lépjétek át a megszabott határokat! Bizony Allah nem szereti a határokat áthágókat. ~ Öljétek meg őket, ahol csak rájuk letek és üzzétek el őket onnan, ahonnan ők üztek el benneteket! A zavarkeltés súlyosabb, mint az ölés. Ám ne harcoljatok velük a Szent Mecsetnél (Mekkában), míg ők nem harcolnak veletek ott. Ám ha harcba szállnak veletek, öljétek meg őket. Ilyen a hitetlenek fizetsége. ~ Ám, ha abbahagyják, úgy Allah bizony megbocsátó és Könyörületes. ~ Harcoljatok hát ellenük, amíg nem lesz kísértés, és a vallás Allahé lesz egészen. Ám, ha abbahagyják, akkor ne legyen ellenségeskedés, kivéve a bűnösökkel szemben. ~ A szent hónap a szent hónapért, és

a megszentelt helyek is megtorlást (követelnek). És, ha valaki rátok támad, akkor támadjatok ti is úgy őrá, ahogyan ő támadott rátok. És féljétek Allahot! És tudnotok kell, hogy Allah az istenfélőkkel van.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:190-194]

Ha a kihágók abbahagyják a gonosz tetteket, kevesebb háború és pusztítás lesz a Földön.

„Ha most távol tartják magukat tőletek és nem harcolnak veletek és a békét ajánlják fel nektek, úgy Allah nem ad nektek lehetőséget ellenük.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:90]

Amikor a hitetlenek háborút hirdetnek a muszlimok ellen, az iszlám reakciója a visszacsapás, mert Allah (swt) megparancsolta a muszlimoknak a Szent Koránban, hogy egyesüljenek és harcoljanak.

„Ám harcoljatok a társítók ellen együtt, ahogyan ők is harcolnak ellenetek együtt. És tudnotok kell, hogy Allah az istenfélőkkel van.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:36]

Tehát a harc az iszlámban kötelesség, ha van rá törvényes ok. A harc nem kellemes az embereknek, de lehetséges, hogy ez a megoldása valamilyen társadalmi vagy emberi problémának.

„Előíratott számotokra a harc. Jóllehet az nincs kedvetekre. Lehet, hogy valamit nem kedveltek, holott az jó nektek és lehet, hogy valamit kedveltek, ám az rossz nektek. Allah tudja, ám ti nem tudjátok.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:216]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) megkérte társait, hogy fohászkodjanak Allahhoz (swt), hogy az ellenségeik hazatérjenek harc nélkül. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: **„Ő emberek ne akarjatok szembetalálkozni az ellenséggel, hanem kérjétek Allahtól (swt) jó egészséget és biztonságot, de ha találkoztok velük, legyetek állhatatosak.”**¹

Allah (swt) nagy kegyet adott Mohamed Prófétaának (Allah áldása és békéje legyen vele), amikor az Ő (swt) akaratából a pogány hitetlenek elhagyták a muszlimok városát harc nélkül.

„Allah visszavetette azokat, akik hitetlenkednek az ő haragjukkal együtt. Semmi jóra sem tettek szert. Allah elégséges a hívők számára a harcban. Allah Erős és Hatalmas.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 33:25]

Az iszlámban a háború célja nem a világalom és mások irányítása; akiket az evilág és annak luxusa a célja ezzel, azok elveszítik az örök életet a túlvilágon.

„A túlvilági lakhelyet azoknak rendeljük el, akik nem akarnak gögösen viselkedni a földön és nem áhítazzák a romlásterjesztést. A dolgok végső kimenetele az istenfélőké.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 28:83]

Egy ember elment Mohamed Prófétaához (Allah áldása és békéje legyen vele) és megkérdezte őt a jogos harc (dzsihad) céljáról, amelyet Allah (swt) megengedett. Azt kérdezte: **„Az**

1 Al-Bukhári (3024) és Muszlim (1742)

*ember harcolhat vagyonáért, vagy azért, hogy ismert és híres legyen, ezek közül melyik tekinthető Allah (swt) útján való harcnak? Mohamed Próféta hangsúlyozta a földi célokért való harc értelmetlenségét és érvénytelenségét: 'A harc célja Allah (swt) szavának felemelése a legmagasabbra, ez a harc Allah (swt) ügyéért.'*¹

A Szent Koránt, a Szunnát és az iszlám történetét figyelmesen olvasva két fontos és nemes cél tűnik fel előttünk, amelyek védelmében Allah (swt) előírta a dzsihádot.

Első: harcolni az iszlám ellenségei ellen, akik valamilyen módon megakadályozzák, hogy az emberek meghallják az igazságot, vagy higgyenek benne.

„Harcoljatok hát ellenük, amíg nem lesz kísértés, és a vallás Allahé lesz egészen.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:193]

Abdullah Ibn Omár (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: „Amikor az iszlám új volt, a muszlimokat elnyomták, hogy megtagadják az iszlámot, a pogányok vagy meggyilkolták, vagy megkötözték és megkínózták őket ezért.”²

A muszlimok azért harcolnak bátran a dzsihádban, hogy kiszabadítsák az embereket, biztosítsák az abban való szabadságukat, hogy döntéseket hozhassanak, és hogy kivédjék azokat az erőket, amelyek megakadályozzák őket ebben.

„A zavarkeltés súlyosabb a harcnál. Ők szüntelenül harcolnak ellenetek, míg el nem tántorítanak benneteket

1 Al-Bukhári (2810) és Muszlim (1904)

2 Al-Bukhári (4515)

vallásokatól, ha képesek rá. Bárki is, aki elhagyja vallását közületek és úgy hal meg, hogy hitetlen, nos, az ilyenek kárba vész a cselekedete az evilági életében és a túlvilágon egyaránt. Ők a tűz lakói lesznek, örökkön abban időznek majdan.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:217]

Rabia ibn Amir a Qadisziya csatában kijelentette és elmagyarázta ezt a nemes célt. A perzsa hadsereg megkérdezte tőle, hogy miért jönnek. Ő azt felelte: *„Allah (swt) azért küldött minket, hogy az emberiséget (Allah (swt) akaratából) kivezessük az emberek iránti rabszolgaságból Allah (swt) szolgálatába, a nyomorúságos életből a boldogságba, a vallások igazságtalanságából az iszlám igazságába, és hogy meghívjunk mindenkit, hogy higgyen Benne (Allahban (swt)).”*¹

Az Allahban (swt) való hit a legértékesebb dolog, amit az ember birtokolhat, ezért az ügyért érdemes az embernek feláldoznia magát. Az író, B. G. Roderick igazságos volt, amikor azt mondta: *„Az iszlám megengedte prófétájának a dzsihádot, hogy elhárítsa az igazságtalanságot és az elnyomást... hogy megszüntesse azokat az akadályokat, amelyek az üzenet hirdetésének útjába álltak. Az iszlám nem kényszerít senkit, hogy muszlim legyen, de meghív mindenkit, és megadja nekik a választás lehetőségét. Az iszlám a béke vallása; béke Istennel és béke minden emberrel.”*²

Második, harc az ellenség ellen, aki megtámadja és elfoglalja a muszlimok lakta földet, és megszabadítani az embereket az igazságtalanságtól és elnyomástól. Allah (swt)

1 Al-Bidája wa an-Nihája (7/40)

2 Ők mondták az iszlámról, 246. old.

gyűlöli az igazágtalanságot, és a mi lelkiismeretünk is gyűlöli a zsarnokságot és arra indít minket, hogy felszabadítsuk az embereket és kijelentsük az igazságot és igazságosságot, amelyre a Föld és az egek alapozódnak.

„Mi van veletek, hogy nem harcoltok Allah Útján? És azokért az elnyomott gyengékért a férfiak, a nők és a gyermekek közül, akik azt mondják: 'Urunk! Vigyél ki minket ebből a településből, amelynek lakói bűnösök! Adj nekünk Tőled származó támogatót és adj nekünk Tüled származó segítőt!'” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 4:75]

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) támogatást és jó hírt adva azt mondta azokról az emberekről, akik vallásuk, népük vagy vagyonuk védelmében haltak meg: *„A muszlim, akit vagyona védelme közben ölnek meg, az mártír, akit családja, önmaga vagy vallása védelme közben ölnek meg, mártír.”*¹

Ezek azok az alapelvek, ösztönzések és szabályok, amelyeket a muszlimnak figyelembe kell vennie, ha dzsihádban vesz részt, amely megkülönbözteti azt a terrorizmustól:

◆ El kell fogadni a békét és a tűzszünetet, ha az ellenség kéri. Allah (swt) azt mondja:

„Ha hajlanak a békére, úgy légy te is hajlandó arra. Hagyatkozz Allahra, Ő a Halló és a Tudó. ~ Ha azonban meg akarnak csalni, úgy Allah teljesen elégséges

¹ At-Tirmidhi (1421) és Abu Dáwúd (4772)

számodra.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 8:61-62]

◆ Nem szabad megölni gyerekeket, nőket, idős embereket, rabszolgákat, vallási embereket és mindenki mást, aki nem vesz részt a harcban. Az ezen emberek megölésére vonatkozó tilalmat a szunna említi. Abdullah ibn Omár (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: *„Egy halott asszonyt találtak a csatamezőn, és a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) megparancsolta, hogy nem szabad megölni a nőket és a gyerekeket.”*¹

Amikor Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) elküldött egy sereget harcolni, mindig azt mondta: *„Menjetek Allah (swt) nevében, és az Ő (swt) küldötte vallását követve. Ne öljétek meg az időseket, a gyerekeket, a fiatalokat és a nőket. Ne tegyétek tönkre a hadizsákmányt hanem gyűjtsétek össze azt, és jó modorral viselkedjétek, mert valóban, Allah (swt) szereti azokat, akik jól viselkednek.”*²

A nőket, a rabszolgákat és azokat, akik nem vesznek részt a harcban, tilos megölni. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társa, Rabah ibn Al-Rabí (Allah legyen vele elégedett) azt mondta: *„A Prófétával (Allah áldása és békéje legyen vele) voltunk egy hadjáratban. Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) látta, hogy az emberek valami köré gyűlnek, majd hívott egy embert és azt mondta neki: 'Menj és tudd meg, miért gyülekeznek.' Az ember visszajött és azt mondta: 'Egy halott nő körül gyülekeznek.' A Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: 'Neki nem kellett*

1 Al-Bukhári (3015) és Muszlim (1744)

2 Abu Dáwúd (2614)

volna harcolnia. 'A hadseregparancsnok Khalid ibn Al-Walíd volt, és a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) elküldött egy embert, és megkérte, hogy mondja meg Khalidnak: 'A Próféta megparancsolja neked, hogy ne ölj meg szolgálkat és nőket.'"¹

Amikor Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) egy csapatot küldött a Hunain csatába, megölték az ellenséget, és a nőket és gyerekeket is közülük. Amikor visszatértek, Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) számon kérte rajtuk tettüket és azt mondta: „**Miért öltétek meg ezeket a gyerekeket?**” **Azt felelték: 'Ők a pogányok leszármazottai.' Hogy helyreigazítsa megértésüket, a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt felelte: 'A legjobbak közültek a pogányok gyermekei voltak. Esküszöm Allahra (swt) hogy minden ember az Allahban (swt) való hit ösztönével születik, amíg kijelenti vagy megtagadja azt.'"²**

Tehát Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) megtiltotta a nem muszlimok gyerekeinek megölését. Azt is mondta (Allah áldása és békéje legyen vele), hogy a gyerekek az Allahban (swt) való hit ösztönével születnek, és így hívőnek kell tekinteni őket, amíg fel nem nőnek, és meghozzák saját döntésüket, hogy muszlimok lesznek vagy szüleik vallását követik.

Akiknek megölését az iszlám megtiltja közéjük tartoznak a papok is, mert ők nem harcolnak. Abu Bakr (Allah legyen vele elégedett), Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) utóda megparancsolta a muszlim hadsereg

1 Abu Dáwúd (2669) és Ibn Mádzsah (2842)

2 Ahmed (15161)

parancsnokának, akik Szíriába mentek: *„Találkozni fogtok olyan emberekkel, akik azt mondják, ők Allahnak (swt) szentelik életüket, hagyjátok őket (ne bántsátok őket).”*¹

Tehát az iszlám mentes a terrorizmustól, és ez azokra a muszlimokra is igaz, akik dzsihádban vettek részt, és betartották annak alapelveit: nem tönkretenni akarták a Földet, és sok bizonyíték van erre.

A prominens történész, Will Durant azt mondta: *„A muszlimok – ahogy látható – igazi férfiak voltak, és jobbak, mint a keresztények; jobban odafigyeltek arra, hogy betartsák az ígéretüket, és könyörületesebbek voltak. Történelmük folyamán ritkán követtek el annyi zsarnokságot, amennyit a keresztények, amikor megtámadták Jeruzsálemet Kr. u. 1099-ben.”*²

Gustave Le Bon azt mondta: *„Őszintén, a nemzetek soha nem ismertek olyan győzedelmes, könyörületes és toleráns népet mint az arabok, és olyan toleráns vallást, mint az övék.”*³

Ezen túlmenően Le Bon említett példákat is arról, hogy a muszlimok hogy bántak a nem muszlimokkal. Azt mondta: *„A spanyolországi arabok – a toleranciájukról nem is beszélve – ismertek voltak ideális hősiességükről; könyörületesek voltak a gyengékkel, jók a legyőzöttekkel, betartották ígéretüket, és sok más olyan dolog, amelyeket az európai keresztény nemzetek az utóbbi időben vett át tőlük.”*⁴

1 Malik (982)

2 Ők mondták az iszlámról, 245. old.

3 Az Arabok Civilizációja, Gustave Le Bon 720. old.

4 Az Arabok Civilizációja, Gustave Le Bon 344. old.

Tehát láthatjuk a különbséget az iszlám törvényes dzsihádjá és a terrorista eszközök között, amelyeket néhány muszlim gyakorol ma, amelyeket az iszlám bűnnek tart, de mégis igazságtalanul az iszlámon kérik számon.

Az iszlámot terrorizmussal vádolni igazságtalan és logikátlan. Akik ezt állítják, távol állnak az igazságtól és az őszinteségtől, hogy az iszlámot terrorizmussal vádolják, más vallásokat pedig semmivel.

A zsidóság és a kereszténység például megengedi a nők, gyerekek és mások megölését, akiknek semmi köze a harcokhoz.

„Így szól a Seregek Ura: Megemlékeztem arról, amit cselekedett Amálek Izráellel, hogy útját állta néki, mikor feljőve Égyiptomból. Most azért menj el és verd meg Amáleket, és pusztítsátok el mindenét; és ne kedvezz néki, hanem öld meg mind a férfit, mind az asszonyt; mind a gyermeket, mind a csecsemőt; mind az ökröt, mind a juhot; mind a tevét, mind a szamarat.” (Sámuel (1) 15:2-3)

Nem azt kérjük tőlük, hogy másokat vádoljanak, hanem hogy értsék meg vallásunkat. Azt kérjük, hogy ne írjanak az iszlámról, amikor nem ismerik a tényeket és az igazságot, hogy kifogásokat keressenek a zsarnokságukhoz.

Andrew Paterson amerikai író szavaival fejezzük be a témát: *„Az iszlám nevében elkövetett erőszaknak semmi köze nincs az iszlámhoz, ellenkezőleg, ellenkezik ezzel a vallással, amely békét jelent, nem erőszakot.”*¹

¹ Paul Findlay, A ma után nincs csend, 91. old.

Harmadik: Az iszlám és a nem muszlimokkal való bánásmód

A média számos szervezete azzal vádolja a muszlimokat, hogy előítéletekkel rendelkeznek a nem muszlimok ellen. Azt állítják, hogy az iszlám rákényszeríti az embereket, hogy kövessék, gyűlöletre buzdít a nem muszlimok ellen, és igazságtalanságra velük szemben.

Ezek a szervezetek nem ismerik az iszlámot és tanításait, vagy készakarva forgatják ki az igazságot az iszlámról; azonban az iszlám mentes ezektől a hamis vádaktól. A történelem bizonyítja a muszlimok a civilizációban játszott nagy szerepük alatt soha nem kényszerítettek más nemzeteket, hogy térjenek át a hitükre. A muszlim tudja, hogy a különböző vallások Allah (swt) akaratából vannak, és ez az Ő (swt) abszolút bölcsességének része. Allah (swt) azt mondja:

„Mindenki számára kijelöltük a törvényt és a módszert. Ha Allah akarta volna, egyetlen közösséggé tett volna benneteket. Ám (szétválasztott), hogy próbának vessen alá benneteket azzal, amit nektek adott. Versengjete hát a jó dolgokban! Közületek mindenkinek Allahhoz lesz visszatérése.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:48]

Allah (swt), ha akarná, az összes embert muszlimnak teremtené, anélkül, hogy lehetőségük lenne vallásukat megválasztani.

„Ha az Urad úgy akarta volna, akkor az embereket egyetlen közösséggé tette volna. Ám ők mindig

összekülönböznek. ~ Kivéve azokat, akiken az Urad megkönyörült. Erre teremtette őket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 11:118-119]

Tehát a muszlimok tudják, hogy lehetetlen mindenkit rábeszélni, hogy muszlim legyen, és az emberek legnagyobb része nem hisz, és hogy a muszlimok feladata csak annyi, hogy elmondják az embereknek az igazságot, és kérik Allahot (swt), hogy vezesse őket a helyes útra.

Allah (swt) azt mondja a muszlimoknak, hogy feladatuk csakis az üzenet átadása; és Ő (swt) egyedül fogja megítélni az embereket az Ítéletnapon. Mohamed Prófétaának (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondja Allah (swt):

„Ha ők elfordulnak, reád csupán a nyilvánvaló intés tartozik.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 16:82]

„’Alávetitek magatokat?’ És ha alávetik magukat, akkor az Igaz Úton vezéreltetnek. Ám ha elfordulnak, úgy terád csak a (küldetés) továbbadása tartozik. Allah tudással bír az Ő szolgálai felől.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:20]

„Ha a te Urad úgy akarta volna, akkor mindenki, aki csak a földön van, mind hívő lett volna. Vajon te kényszeríteni akarod az embereket arra, hogy higgyenek?” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 10:99]

Az iszlám cáfolja azt a gondolatot, hogy a nem muszlimokat nem fogadja el, és ezt világosan kijelenti. Allah (swt) azt mondja:

„Nincs kényszer a vallásban. Ím világossá lett az egyenes út és a tévelygés.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 2:256]

„És mondd: 'Az igazság az Uratoktól származik!' Aki akar, az higgyen! Ám aki akar, az legyen hitetlen. Mi bizony tüzet készítettünk elő a hitetleneknek, amelynek tűz-falai körül fogják őket.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 18:29]

Az iszlám nem kényszerít másokat a vallás elfogadására, egész egyszerűen azért, mert azok, akik kényszer hatására lettek muszlimok, valójában nem hisznek; nem követik tanításait életükben, ezért büntetést kapnak a túlvilágon, és ez nem az a célja, az Allah (swt) isteni akaratának és bölcsességének.

A történészek beszélnek arról, hogy a muszlimok hogyan valószínűsítették meg az iszlám tanításait eme tekintetben. A spanyol gondolkodó, Blasco Ibáñez *Az egyház árnyéka* című, az iszlám spanyolországi győzelméről szóló könyvében azt mondta: *„Spanyolország fogadta az Afrikából érkezőket; a falvak ellenállás nélkül megadták magukat; ahogy egy csoport arab lovag közeledett a falvakhoz, a kapukat kinyitották és melegen köszöntötték őket... ez a civilizáció terjesztésének inváziója volt, nem a győzelemé és a hódításé... Ennek a civilizációnak az emberei soha nem felejtették el belső szabadságukat, amelyre a nemzetek nagysága épül. Elfogadták a templomokat és a zsidók zsinagógáit, amelyek azokban a városokban voltak, amelyeket ők vezettek. A mecset soha nem*

félt más vallások imahelyeitől, mellettük állt, megvédte jogukat irigység nélkül, és anélkül, hogy korlátozná őket.”¹

Az angol történész, Sir Thomas Arnold azt mondta: „A győzelmes muszlimok nagyon engedékenyek voltak az arab keresztényekkel a Hidzsra első századától kezdve, és engedékenyséjük és toleranciájuk folytatódott századokon át. Azt mondhatjuk, hogy a keresztények, akik iszlám vallásra tértek, akarattal választották és anélkül, hogy kényszerítették volna rá őket, és az arab keresztények, akik a mai napig a muszlimok között élnek, a legjobb bizonyíték erre.”²

A német orientalista, Sigrid Hunke azt mondta: „Az arabok nem kényszerítették a meghódított népeket, hogy felvegyék az iszlámot. A keresztények, perzsák és zsidók, akik nagyon rossz bánásmódban részesültek az iszlám előtt a vallási előítéletek miatt, most gyakorolhatták vallási tanításukat minden nehézség nélkül. A muszlimok megadták nekik a szabadságot abban, hogy papjaik és rabbijaik használhatták imahelyeiket minden probléma nélkül, van ennél több tolerancia és rugalmasság? Hol máshol történt ilyesmi az emberiség történetében és mikor?”³

Az iszlám terjedésének valódi oka a Földön a tolerancia és szelídség a nem muszlimokkal szemben, nem az állítólagos erőszak. A különböző népek olvastak a muszlimok toleranciájáról és szelídségéről; érezték benne a muszlimok

1 Fan Al Hokm Fi Al Islam, Musztafa Abu Zaid Fahmi, 387. old.

2 Az iszlám hívása, 51. old.

3 Samsz Al Arab Tasztaa Ala Al Gharb, 364. old.

pozitív kapcsolatait, viselkedését, amelyek éppen ellenkezői annak, amit mások hamisan állítanak.

A francia történész, Le Bon azt mondta: „Az erő nem volt a Korán terjesztésének eszközei között, az elfoglalt területeken élő arabok követhették vallási nézeteiket... ha történetesen valamilyen keresztény nemzet iszlámra tért és elkezdte használni az arab nyelvet, ez amiatt történt, hogy a győzedelmes arabok igazságosak és jó erkölcsűek voltak, amelyet ezek a nemzetek soha nem tapasztaltak az iszlám előtt, és amiatt a tolerancia és szelídség miatt, amely nem található más vallásokban.”¹

Azt is mondta: „A történészek figyelmen kívül hagyták az arabok megbocsátását és szelídségét, amely a győzelmek gyors terjedésének egyik oka volt, és a lágyság, amely sok nemzetet meggyőzött vallásukról és nyelvükről. A tény az, hogy a népek soha nem tapasztaltak olyan könyörületes és türelmes győzteseket, mint az arabok, és olyan türelmes vallást, mint az ő vallásuk.”²

Durant vele egyetértésben azt mondta: „A vallás szelídsége miatt, amelyet a korai muszlimok gyakoroltak, a legtöbb keresztény, és szinte az összes perzsa és pogány, kevés kivétellel, felvette az iszlámot... Az iszlám népek százainak a szívét hódította meg Kínától és Indonéziától egészen Marokkóig és Spanyolországig. Helyreigazította erkölcsüket, megjavította életüket és új reményeket nyitott nekik, amely megkönnyítette életüket és gondjaikat.”³

1 Az Arabok Civilizációja, 127. old.

2 ibid. 605. old.

3 A civilizáció története (13/133)

Az iszlám tolerancia Koráni útmutatás, amelyet minden hívő ember komolyan vesz, aki Allah (swt) parancsait betartja.

„Allah nem tilt el benneteket azoktól, akik a vallás miatt nem harcoltak veletek és nem üztek el benneteket az otthonaitokból. Ezekkel legyetek jóravalók és méltányosak! Allah szereti a méltányosakat!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 60:8]

A fenti Korán-vers két olyan viselkedést tartalmaz, amely azoknak a joga, akik nem harcolnak a muszlimok ellen. Az első, hogy jámbor, kedves és hűséges módon kell velük viselkedni. Ezt a viselkedést a Szent Korán hangsúlyozza és bátorít a sok tanításban, amelyek a kedvességről és az emberi érzésekről szólnak.

A Korán kötelezi a muszlimokat, hogy jól bánjanak az emberekkel, hogy fenntartsák a kapcsolatot rokonaikkal, akkor is, ha különböző hitet vallanak. Allah (swt) megparancsolja a muszlimoknak, hogy jók legyenek szüleikkel, még akkor is, ha el akarják távolítani fiukat/lányukat az iszlámtól, és még ez sem fosztja meg őket a gondoskodáshoz és tisztelethez való joguktól.

„Ám ha ők ketten abban buzgólkodnak, hogy társítást kövess el Velem szemben, amiről neked nincs tudások, abban ne engedelmeskedj nekik. Az evilági életben illendő módon járj el velük.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 31:15]

Aszmaa (Allah legyen vele elégedett), Abu Bakr lánya elment a Prófétához (Allah áldása és békéje legyen vele) és azt mondta: **„Ó Allah Küldötte, édesanyám (aki nem volt muszlim) eljött, hogy nálam lakjon, gondoskodjak róla?”**

Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele), aki a könyörület ajándéka, azt mondta: 'Helyezd el édesanyádat és gondoskodj róla.'"¹

A tolerancia, szelídség, és istenfélelem mellett az iszlámhoz tartozik a betegek látogatása, és ezeknek a tulajdonságoknak látszódnuk kell a nem muszlimok számára is. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) meglátogatta pogány nagybátyját, Abu Tálipot, amikor beteg volt.² Ő (Allah áldása és békéje legyen vele) zsidó szomszédját is meglátogatta, amikor beteg volt, és a feje mellett ült.³

Ezen túlmenően, Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) ajándékokat küldött néhány ellenségének és néhány nem muszlimnak, mert az ajándékok hatnak a szívre, és csökkentik a konfliktust az emberek között. Datolyát küldött Abu Szufiánnak, amikor Mekkában volt, és írt neki, amelyben kérte, hogy küldjön neki ételt.⁴ Emellett a Próféta elfogadott ajándékokat nem muszlim királyoktól, Egyiptom királyától és Perzsia királyától.⁵

A társadalmi kapcsolatok tekintetében, ő (Allah áldása és békéje legyen vele) elfogadta a zsidó Zainab bint Al-Hárith meghívását, aki Khaibarban sült bárányra hívta.⁶ Egy zsidó férfi meghívását is elfogadta, aki kenyérral kínálta.⁷

1 Al-Bukhári (2620) és Muszlim (1003)

2 Ahmed (2009) és At-Tirmidhi (3232)

3 Al-Bukhári (1356)

4 Ibn Zandzsawih közölte az Al-Amwal-ban (2/589)

5 Al-Bukhári (1482) és Ahmed (749)

6 Al-Bukhári (2617) és Muszlim (2190)

7 Ahmed (12789)

A második erkölcsi igazság, amely fontosabb minden jó viselkedésnél, hogy az iszlám a védelemért jött. Az igazságosságot egyszerű elérni, amikor vallási vagy leszármazási kérdésekről van szó, és más kérdésekben, amelyben szükség van emberi könyörületességre és kedvességre.

E viselkedés hitelességét megvizsgálhatjuk, ha különböző vallásokról és egymással szembenálló célokról beszélünk. Tehát a Szent Korán igazságosságot parancsol minden embernek általánosságban, és különösen azoknak, akik nem muszlikok, és olyan helyzetben vannak, hogy a muszlimoknak lehetőségük lenne velük igazságtalannak lenni különböző vallásuk miatt. Allah (swt) azt mondja:

„Ó ti, akik hisztek! Legyetek elhatározottan szilárdak Allahért, igazságos tanúk! És az emberek iránti haragvások ne vigyen benneteket arra, hogy igazságtalanok legyetek. Legyetek igazságosak, ez közelebb van az istenfélelemhez.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:8]

Dr. Nazmi Luca, egy egyiptomi keresztény tudós azt mondta: *„Soha nem ismertem olyan törvényt, amely igazságosabb, ellenállóbb az erőszaknak és az előítéletnek, mint az iszlám törvény, amely azt mondja: „És az emberek iránti haragvások ne vigyen benneteket arra, hogy igazságtalanok legyetek. Legyetek igazságosak, ez közelebb van az istenfélelemhez.”* [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 5:8]. *Hogyan fogadhatna el bárki ennél*

alacsonyabb alapelvet, hogyan lehetne egy kevésbé szelíd és állhatatos vallásban?”¹

Sok bizonyíték van a muszlimok igazságosságára, ahogyan a nem muszlimokkal bántak, mint az egyet nem értés a negyedik muszlim kalifa, Ali ibn Abu Tálíb (Allah legyen vele elégedett) és egy zsidó ember között a páncélja miatt, amelyet elveszített és megtalálta a zsidó embernél. *„Elmentek a muszlim bíróhoz, és ő a zsidó ember javára ítélt, aki azonnal muszlim lett, és meglepetten azt mondta: 'Ez a próféták igazsága! A muszlim hit embereinek vezetője küldött engem ehhez a bíróhoz, aki az én javamra ítélt! Tanúsítom, hogy nincs más Isten, csak Allah és Mohamed az Ő küldötte. Őszintén, tiéd a páncél, ó, hívők vezetője! Követtem a hadsereget, amikor elhagytátok Szefint, és leesett a tevédről.' Ali (Allah (swt) legyen vele elégedett) azt mondta: 'Mivel muszlim lettél, a tiéd.'”²*

Egy másik példája a muszlimok igazságosságának a nem muszlimokkal a keresztény kopt ember története Amr ibn Al-Ász-szal, Egyiptom uralkodójával és a fiával. A második muszlim kalifa, Omár ibn Al-Khattáb (Allah legyen vele elégedett) a keresztény ember javára ítélt és azt mondta, ami szólásmondássá vált az emberek között: *„Amr, hogyan tarthatod szolgáorban az embereket, akiket az anyjuk szabadnak szült?”³*

1 Mohamed Ar-Riszála wa ar-raszúl, 26. old.

2 Haliat al-Aulijaa (4/142) és Al-Bidája wa An-Nihája (8/4-5).

3 Taríkh Omár, Ibn Al-Dzsauzi, 129-130. oldal és Futúh Miszr, Ibn Al-Hakam, 195. old.

Ezen tettek arra készítették Jeruzsálem uralkodóját a kilencedik században, hogy az arabokat dicsérje a konstantinápolyi pátriárkának írt levelében. Azt mondta: „*Ők igazságosan bánnak velünk, soha nem csapnak be, és soha nem folyamodnak erőszakhoz velünk szemben.*”¹

Ha a perlekedők igazságosak lennének, egyetértenenek Gustave Le Bon-nal, aki azt mondta: „*Az iszlám az a vallás, amely a legjobban megegyezik a tudományos felfedezésekkel, a legjobb vallás az erkölcsi tanítások terén, és az a vallás, amely a legjobban bátorít az igazságosság, a jóság és a szelídség gyakorlására.*”²

Dr. Louis Young helyesen mondta *Az arabok és Európa* című könyvében: „*Még mindig sok olyan dolog van, amelyeket a nyugatiaknak meg kellene tanulniuk az iszlám civilizációból, mint a tolerancia, a rasszizmus hiánya, a vallási türelem.*”³

Tehát az iszlám mentes mindattól, amit állítanak az előítéletek miatt, ahogyan a Koránrészek, a nem muszlim tudósok és a történelem bizonyítja. Ezzel ellenkezőleg a muszlimok egyedi civilizációt hoztak létre, amelyre az emberiség máig vágyakozik, és nagyon nagy gyűlölet kell ahhoz, hogy valaki azt mondja ma a muszlimokra, hogy az iszlám veszélyes vallás.

Negyedik: A muszlimok és a jelen kihívásai

1 Samsz Al Arab Tasztaa Ala Al-Gharb, 364. oldal.

2 Az arabok civilizációja, 126. old.

3 Ők mondták az iszlámról, Imad Eddín Khalil, 326. oldal.

Egy pillantás a muszlimok mai helyzetére sok kihívásról beszél, amellyel a muszlimoknak szembe kell nézniük a huszonegyedik század elején. Ezek közül az első, hogy a muszlim nemzet, amely nyolc évszázadon keresztül az emberi civilizáció élvonalában volt, most a tudomány és a tudás létrájának legalján van.

E szomorú helyzetet kihasználva néhány ember néhány muszlim hibáját és rossz viselkedését az iszlámhoz köti; figyelmen kívül hagyva, hogy igazságtalan egy vallást a követőik viselkedése alapján megítélni. Az iszlám a tudomány és a civilizáció vallása, amikor a muszlimok ragaszkodtak a valláshoz és betartották szabályait és útmutatásait, ők voltak a legaktívabb résztvevői a művészetek, a civilizáció, a tudás és a kreativitás fejlődésének. Azonban amikor elkezdtek eltávolodni a vallásuktól és helyettesítették azt vagy összekeverték innen-onnan jött gondolatokkal, ők lettek az utolsók, és elveszítették a tudomány és a tudás ajándékát, amelyet Allah (swt) adott nekik.

A Szent Koránban az első kinyilatkoztatott szó az volt:

„Olvass az Urad nevében, Aki megteremtett” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 96:1]

Ez folyamatosan hívja és bátorítja a muszlimokat arra, hogy tanuljanak és szerezzenek tudást, és dicséri a tudósokat és a bölcsek tetteit.

„Azokat, akik hisznek közületek és azokat, akiknek tudás adatott, Allah fokokkal magasabbra emeli. Allah mindenről tud, amit ti tesztek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 58:11]

„Mondd: 'Vajon egyenlőek azok, akik tudnak és azok, akik nem tudnak?' Bizony az ésszel élők okulnak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:9]

Az iszlám tiszteli a tudást, megadja a tiszteletet a tudósoknak és a tanult embereknek, és őket más embereknél magasabb pozícióba helyezi, azokat beleértve, akik Allah (swt) szolgálatának szentelték magukat. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„A tudós rangja magasabb, mint az imádkozóé, és az én rangom magasabb, mint a köztetek lévő legmagasabb rangúé. Az angyalok, az egek és a Föld emberei, és még a hangya a hangyabolyban és a bálna is az őiránta való könyörületért fohászkodnak.”¹*

Amikor a muszlimok ragaszkodtak vallásukhoz és gyakorolták a tanításait, ők voltak az elsők minden nemzet előtt; ők vitték a tudás fáklóját és egyedi civilizációt hoztak létre. Csak néhány tudós tanúságtételét említjük meg a muszlim civilizációról és annak különleges részvételéről a világban. Csodáló szavaik lejegyezték a muszlim civilizáció néhány dicsőséges tettetét, és igazságos tanúi voltak nevezetes teljesítményeinknek.

Dr. Stanley Lin *A világ történelme* című könyvében azt mondja: *„Soha nem volt a civilizáció történetében annál csodálatosabb fejlődés, mint az iszlám világ egészében megjelenő hirtelen tudásvágy. Minden muszlim, a kalifától a munkásig, égető vágyat érzett a tudás és a tudás keresése miatti utazás iránt, és ez volt a legjobb, amivel az iszlám hozzájárult az emberiség történelméhez.”²*

1 At-Tirmidhi (2685)

2 Ők mondták az iszlámról, 396. old.

Jolifie Kastlo történész *A történelem törvénye* című könyvében kijelentette, hogy „*Az arabok fejlődése a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) halála után gyorsan növekedett. Az idő megfelelő volt az iszlám terjedéséhez; az iszlám civilizációt megalapították a mindenhol bekövetkező győzelmek mentén nagyszerű és csodálatos módon, amely a művészetben, az irodalomban, a költészetben és a tudományban tapasztalható. Az arabok meghódították sok évszázadra az elme fényét és mindenfajta tudásban élen jártak... Ők lettek a tudás vezetői, újítók, létrehozók, a tudás eszközeivel, amelyet intelligens módon használtak. Az arab civilizáció kora rövid volt, de hatásai figyelemre méltóak voltak, és az eltűntét csak sajnálhatjuk.*”¹

Ha az iszlám civilizáció ilyen volt, akkor a muszlimok hogyan felejtették el, és tértek le az útról?

Az iszlám civilizáció gyengesége, amit ma tapasztalhatunk, két tényező miatt van. Az első az, hogy a muszlimok távol vannak a vallástól; ha Európa fejlődése megváltoztatott vallásuk figyelmen kívül hagyásával volt elérhető; a mi fejlődésünk azon múlik, hogy visszatérjünk vallásunkhoz. A mi és az ő állapotuk közti különbség, a mi és az ő vallásuk tulajdonságaiból származik.

A második tényező, amely hozzájárult az iszlám nemzete állapotának hanyatlásához, a nyugati megszállás, amely évszázadokra meghódította az iszlám világot, és úgy ért véget, hogy sok nehéz problémát hagyott maga mögött, amelyet egy generáció sem tudott megoldani. Ezzel biztosították folyamatos ellenőrzésüket a muszlim nemzeten, amelyet termékeik

¹ Ők mondták az iszlámról, 389. old.

piacává tettek; elnyomták e nemzetet, hogy megőrizzék dominanciájukat.

Másik oka a muszlimok mai gyengeségének az egyet nem értés a szekták és gondolatok között, és durva vitáik egymás között. Ez engedetlenség Allah (swt) parancsaival szemben, Aki (swt) azt rendelte el a muszlimoknak, hogy ragaszkodjanak az Ő (swt) tanításaihoz és egyesüljenek egy nemzetbe.

„És kapaszkodjatok Allah kötelékébe mindannyian. És ne szakadozzatok szét.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 3:103]

„És bizony ez a ti közösségetek egyetlen közösség. És Én a ti Uratok vagyok. Engem féljeteK hát!” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 23:52]

A muszlimok közötti konfliktusnak sok tényezője van, de a legfontosabb a mások beleavatkozása, akik ártani akarnak a muszlimoknak és megtörni egységüket. Az iszlám történelmében sok konfliktus volt a muszlimok között, de ezek nem hatottak az egységükre, mert a nyugati megszállás nem vett részt benne, amely erősítette a muszlim csoportok közötti konfliktust, mint a szunnita és a zaidi csoport kapcsolata, vagy a négy vallásjogi iskola követői közötti.

A muszlimok nem azért nem fognak össze, mert a vallásuk alapjaiban nem értenek egyet; ezekkel minden csoport egyetért. Mind hisznek Allahban (swt), az Egyetlenben, az Ő jellemzőiben, a Könyveiben, a prófétáiban, és a vallás tanításainak alapjaiban. Konfliktusuk távol áll a vallás alapvető tanításaitól, amelyen egyetértenek.

A szunniták és a síták közti különbség, amely ma a legerősebb a muszlimok között, egy arról szóló egyet nem értés, hogy ki volt méltóbb Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) örökösének lenni a halála után. Ez egy történelmi konfliktus politikai gyökerekkel; nem érinti a vallás lényegét semmilyen módon.

A muszlimok közötti konfliktus Allah (swt) elrendelése, ahogy az minden nemzet esetében, és ez bizonyítja Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) próféciáját, amikor azt mondta: *„A zsidók hetvenegy szektára oszlottak, és a keresztények hetvenkét szektára oszlottak maguk között. És az én Ummám (a muszlimok) hetvenhárom szektára fognak oszlani, mind a tűzbe mennek, kivéve egy, akik ragaszkodnak az én utamhoz.”*¹

Az egyet nem értés a korábbi nemzetektől származó örökség, és nem fogadjuk el a köztünk lévő konfliktust, mert ez eltévelyedés a helyes úttól; az iszlám útjától, és rossz útra vezet. Mohamed Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) azt mondta: *„Valóban, a véretek, a vagyonotok és becsületek szent és sérthetetlen, amíg meg nem jelentek Uratok előtt, ahogyan e napotok is szent és sérthetetlen, e hónapotok és ez a város. Valóban, hamarosan találkoztok Uratokkal és számon fogja kérni a tetteiteket... vigyázzatok, és ne menjetek tévútra utánam és ne szorítsátok meg egymás nyakát.”*²

A muszlimok helyzete nem fog javulni, kivéve, ha azt követik, amit a múltban követtek. Az iszlám az a vallás, amely

1 Ibn Mádza (1992)

2 Al-Bukhári (1741) és Muszlim (1679)

az arabokat és más népeket egy nemzetté kovácsolta; megváltoztatta őket tudatlan és írástudatlan népből egy olyan nemzetté, aki a civilizáció vezetője volt nyolc évszázadig.

Az iszlám alapelvei és tanításai máig reményt adnak a gondolkodóknak és a bölcseknek; minden dicsőség, minden becsület, és az egész civilizáció az iszlámhoz való ragaszkodásra alapszik, míg a konfliktus és a visszamaradottság az iszlámtól való távolság eredménye. Vissza kell térnünk az iszlámhoz és ragaszkodnunk egyenes és helyes tanításaihoz és útmutatásához.

Összegzés

Minden igazságos embernek látnia kell az igazságot, akik elfogadják ezt az ajándékot Allah-tól (swt), annak Allah (swt) kinyitja a szívét az iszlámra.

„Az, akinek Allah kitérte a keblét az iszlámra az ő Urától származó világosságban van” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:22]

Akiknek a szíve kemény és nem vetik alá magukat az igazságnak, sorsuk olyan lesz, mint azoké, akiket ugyanez a vers említ:

„Jaj azoknak, akiknek szíve megkérgesedett, megkeményedett Allah intésének befogadása előtt. Ők nyilvánvaló tévelygésben vannak.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 39:22]

Nos, mi állítja meg az embert abban, hogy elfogadja az iszlámot? Szégyenkezik attól, hogy szolgálja Allahot (swt) egyedül és vallását kövesse, amelyet a próféták hirdettek, akiket Allah (swt) választott ki az emberiségnek?

Mi a baj velünk – a huszonegyedik században – hogy valaki jobban ragaszkodik szülei örökségéhez az igazság helyett, amelyet elménk elfogad?

Sok bölcs férfi és nő ismerte fel az igazságot és követte azt, közöttük volt An-Nadzsasi (Allah legyen könyörületos lelkével), Abesszília királya, akit a Próféta (Allah áldása és békéje legyen vele) társai hívtak az iszlámra. Azt mondta:

„Szentek és papok, amit ezek az emberek mondanak, az majdnem ugyanaz, mint amit ti mondtok Mária fiáról. Szívesen látottak vagytok; ti, és az, aki küldött titeket. Tanúsítom, hogy ő Allah küldötte, akiről Jézus, Mária fia hozott jó hírt, és ha más lenne a helyzet, elmennék hozzá, és vinném a cipőjét.”¹

Az iszlám sok szívnek adott fényt, és az élet bajaiból és nyomorúságából a túlvilág kényelmébe és boldogságába vezette őket. Sokan eltávolodtak a helyes úttól, és nyomorúságos életük után megérdemlik a túlvilági büntetést.

„Akit Allah vezérelni akar annak a keblét szélesre tárja az iszlám számára. Akit viszont tévelygésbe akar vezetni annak a keblét szűkké és szorossá teszi, mintha csak az égbe akarna felemelkedni. Így helyezi Allah a szennyes tetteit azokra, akik nem hisznek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 6:125]

Az iszlám igazságával és érthetőségével megtölti a világot a helyes útmutatással. A tanulmányok és a statisztikák megmutatják, hogy ez a leggyorsabban növekvő vallás a világon annak ellenére, hogy a muszlim országok ma általában gyengék, és hogy a tömegkommunikációs eszközök mindent megtesznek az iszlám befektetésére. Mindezek az Allah (swt) által előírt sorsot teljesítik be:

„Allah világosságát akarják szájukkal eloltani. Ám Allah ezt nem engedi és Ő kiteljesíti az Ő világosságát. Még ha ez is tetszik a hitetlenek.” [A Kegyes Korán értelmezésének fordítása, 9:32]

¹ Abu Dáwúd (3205), Ahmed (4836) és Ibn Abi Saiba (36640)

Ha valaki igazságos lenne, azt mondaná, amit Dr. Nazmi Luca mondott Mohamed Próféta-ról (Allah áldása és békéje legyen vele): *„Minden érzelmekkel elutasítom azt az igazságtalan gondolatot, amellyel sok orientalista és mások látják az arab Próféta-t, de amikor ezekre gondolok az elmém-ben, látom, hogy jogos volt, amit tettem. Senki nem volt olyan, mint ő, aki rendelkezett minden próféta-i tulajdonsággal és a hő-sök bátorságával. Ezért az igazságos embernek dicsérnie kell Mohamed magas erkölcsét, és tisztelnie kell benne az igaz embert.”*¹

Az emberiségnek ma nagy szüksége van az iszlámra, ha meg akarja oldani a mi időnk problémáit. Az iszlám képes egyedül véget vetni pszichológiai és társadalmi problémáinknak, és csak az iszlámnál van az a varázspálca, amely le tudja csökkenteni az öngyilkossági rátát, és reményt ad a reményvesztetteknek és életüket megszépíti.

Douglas Arthur azt mondta: *„Ha az iszlámot helyesen mutatnák meg az embereknek, az minden problémájukat megoldaná, és betöltené minden társadalmi, lelki és politikai szükségletét mindazoknak, akik kommunizmusban vagy kapitalizmusban él, mivel ezek a rendszerek sikertelenek bizonyultak az emberek problémái megoldásában. Az iszlám békét ad az elgyötörtnek és reményt ad az elveszettnek. Tehát az iszlámnak hatalmas képessége van, hogy megjavítsa ezt a világot és újra töltsen az embert energiával, hogy elérje a legmagasabb fokát produktivásban és a jólétben.”*²

1 Mohamed, Ar-Riszála wa Ar-Raszúl, 28. old.

2 Ők mondták az iszlámról, 443. old.

Kofhi Lal Dzsaba indiai író azt mondta a *Sivatagi Küldött* című könyvében: „Az iszlám képes a mai kor szükségleteit kielégíteni; nincs más olyan vallás, amely képes sikeres megoldást biztosítani a jelen problémáira, mint az iszlám. A világ ma például nagy szükségét szenved a testvériség és egyenlőség terén, és ez a két érték csakis az iszlámban találhatóak meg, mert az iszlám az embereket munkájuk és erőfeszítéseik alapján ítéli meg.”¹

Végül csak azt tudjuk mondani, amit a híres német író, Johann Wolfgang Goethe mondott: „Ha ez az iszlám, nem kellene mindannyiunknak muszlimnak lennünk?”²

www.islamhouse.com

WWW.ISLAMHOUSE.COM

1 ibid. 450. old.

2 ibid 147. old.